

Knihy Esther a Jerry Hicksových se rozšířily po celém světě. V České republice vyjdou v nejbližší době jejich knihy *Požádej a je ti dáno*, *Zákon přitažlivosti* a *Moc a síla přesného záměru*.

V knize *Úžasná síla emocí* vám autoři pomocí Abrahamova učení usnadní porozumět vašim každodenním emocím.

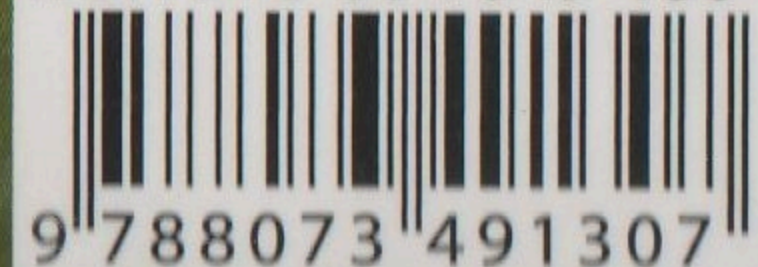
Naučíte se, jak potlačit pocit, že nezvládáte svůj život, a jak dostat své emoční prožitky do rovnováhy. Dozvíte se, jak rozumět všem pocitům, které denně prožíváte, i to, co znamenají a jak jich můžete dobře využít.

Při četbě pocítíte mírumilovnost a vděčnost, že jste právě tam, kde jste. Každá myšlenka, kterou přijmete, vám přinese lepší porozumění vašim osobním hodnotám a ukáže vám, jak otevřít dveře, kamkoli si budete přát, a jak uspět ve všem, co budete chtít dělat. A až obrátíte poslední stránku této knihy, pravděpodobně si pomyslíte:

*Vždycky jsem si to myslel, ale teď to **vím!***

NAKLADATELSTVÍ
PRAGMA

ISBN 978-80-7349-130-7

9 788073 491307

ESTHER A JERRY HICKS

Abrahamovo učení

Úžasná síla emocí

Věřte svým pocitům

Úžasná síla
emocí

Úžasná síla emocí

Věřte svým pocitům

ESTHER A JERRY HICKS

Abrahamovo učení

PRAGMA
HODKOVIČKY

Esther a Jerry Hicks

Úžasná síla emocí

Z anglického originálu *The Astonishing Power of Emotions* přeložil Vladimír Müller.

Sazba Vladimír Srb.

PRAGMA, V Hodkovičkách 2/20, 147 00 Praha 4.

© Esther and Jerry Hicks, 2007

© PRAGMA, 2008

ISBN 978-80-7349-130-7

*Měli jsme to potěšení setkat se s některými
z nejvlivnějších lidí naší doby a víme, že nikdo
není větším zdrojem pozitivního myšlení než
Louise Hay (Lulu), zakladatelka Hay House.
Díky jejím vizím se stal Hay House, Inc.
největším světovým šířitelem duchovních
a sebevzdělávacích materiálů.*

*Takže Louise Hay - a všem, které oslovila
svými vizemi - s láskou a vděčností věnujeme
tuto knihu.*

Obsah

Předmluva Jerryho Hickse	11
Esther a Abraham jsou připraveni začít	19
 ČÁST PRVNÍ	
Odhalení úžasné síly emocí	21
KAPITOLA PRVNÍ	
Abraham nás všechny vítá na Zemi	23
<i>Hodnota naší víry</i>	24
<i>Nádherná, vzrušující planeta</i>	24
KAPITOLA DRUHÁ	
Upamatování se na celkový obraz	26
<i>Váš vztah s vaším vnitřním já</i>	27
KAPITOLA TŘETÍ	
Vesmír se vaším prostřednictvím neustále rozpíná	29
<i>Vytváříte i beze slov</i>	30
<i>Vaše vlastní já plyne s novými touhami_____</i>	30
<i>Myšlenka vždycky předchází manifestaci</i>	31
KAPITOLA ČTVRTÁ	
Jste vibrační bytost	33
<i>Máte šestý smysl</i>	33
<i>Zpět k velkému obrazu</i>	34
KAPITOLA PÁTÁ	
Vaše emoce jsou absolutní ukazatele	35
<i>Vaše rozpínání je věčné_____</i>	36
<i>Vše se týká sladění vašich myšlenek</i>	36
KAPITOLA ŠESTÁ	
Vibrační sladění lze pocítit jako úlevu	38
<i>Spouštění vaší kánoe po proudu</i>	39
<i>Vaše vnitřní bytost se tím už stala</i>	40

KAPITOLA SEDMÁ	
Vibrační mezera mezi vámi a vaším já	42
<i>Síla vašich vodících emocí</i>	42
<i>Vaše emoce naznačují stupeň vašeho souladu</i>	43
<i>Nic z toho, co chcete, neplyne protiproudu</i>	44
KAPITOLA OSMÁ	
Váš život plyne v přirozeném cyklu	45
<i>Odložte pádla</i>	46
KAPITOLA DEVÁTÁ	
Zákon přitažlivosti nepotřebuje trénink	48
<i>Žít v souladu se zákonem svolení</i>	49
<i>Nechte se unášet proudem blahobytu</i>	50
<i>Přidáváte proudu sílu</i>	50
 ČÁST DRUHÁ	
Příklady úžasné síly emocí	53
Několik příkladů, jak odložit pádla	55
PRVNÍ PŘÍKLAD	
Právě mi sdělili hroznou diagnózu: Jak dlouho mi bude trvat, než najdu odpověď?	57
DRUHÝ PŘÍKLAD	
Nemohu shodit ani kilo	62
TŘETÍ PŘÍKLAD	
Moje děti se pořád perou a je mi z nich na zbláznění	70
ČTVRTÝ PŘÍKLAD	
Jsem hrozně nepořádný	76
PÁTÝ PŘÍKLAD	
Bývalý manžel o mně roznáší lži	79
ŠESTÝ PŘÍKLAD	
Manžel mi neustále radí, jak řídit	83
SEDMÝ PŘÍKLAD	
Jsem v práci nespokojený	87
OSMÝ PŘÍKLAD	
Manžel nevychází dobře se synem	90
DEVÁTÝ PŘÍKLAD	
Od otcovy smrti nemám klid	95
DESÁTÝ PŘÍKLAD	
Jsem adolescent	101
JEDENÁCTÝ PŘÍKLAD	
Kamarádka mě pomlouvá	105
DVANÁCTÝ PŘÍKLAD	
Mám málo peněz a ještě méně naděje, že to kdy bude lepší	109
TŘINÁCTÝ PŘÍKLAD	
Nemohu najít partnerku	114

ČTRNÁCTÝ PŘÍKLAD	
Se sestrou spolu nemluvíme.	118
PATNÁCTÝ PŘÍKLAD	
Partnerka mě neustále kontroluje a připadám si, jako bych se dusil.	122
ŠESTNÁCTÝ PŘÍKLAD	
Rozvádím se a cítím se ztracená.	127
SEDMNÁCTÝ PŘÍKLAD	
Vlastní děti mě nerespektují.	133
OSMNÁCTÝ PŘÍKLAD	
Lidé mě okrádají o tvůrčí nápady.	140
DEVATENÁCTÝ PŘÍKLAD	
Matka má Alzheimerovu nemoc.	144
DVACÁTÝ PŘÍKLAD	
Zaměstnanci se nesnášejí.	147
DVACÁTÝ PRVNÍ PŘÍKLAD	
Manžel je přesvědčen, že toto učení není normální, a nechce s tím mít nic společného.	151
DVACÁTÝ DRUHÝ PŘÍKLAD	
Tato společnost mne má za starého.	155
DVACÁTÝ TŘETÍ PŘÍKLAD	
Dcera neustále lže.	158
DVACÁTÝ ČTVRTÝ PŘÍKLAD	
Opět v práci povýšili někoho jiného.	162
DVACÁTÝ PÁTÝ PŘÍKLAD	
Nemám čas ani peníze, abych se mohla starat o rodiče.	166
DVACÁTÝ ŠESTÝ PŘÍKLAD	
Marním život v dopravní zácpě.	169
DVACÁTÝ SEDMÝ PŘÍKLAD	
Teď, když vím o zákonu přitažlivosti, vlastní myšlenky mi nahánějí strach.	173
DVACÁTÝ OSMÝ PŘÍKLAD	
Manžel je velmi nemocný.	176
DVACÁTÝ DEVÁTÝ PŘÍKLAD	
Opustil mě milenec.	181
TŘICÁTÝ PŘÍKLAD	
Můj pes je nemocný.	186
TŘICÁTÝ PRVNÍ PŘÍKLAD	
Nikdy jsem neměl dost peněz.	190
TŘICÁTÝ DRUHÝ PŘÍKLAD	
Trápím se, že mi zemřel pes.	194
TŘICÁTÝ TŘETÍ PŘÍKLAD	
Náš syn je homosexuál.	198
 O autorech	 203

PŘEDMLUVA

Jerry Hicks

Tohle je úžasná kniha. Pro kohokoliv, kdo se chce dozvědět, jak zlepšit svůj život, je to úžasná kniha!" prohlásila Esther, zatímco prohlížela finální korektury naší poslední knihy *Úžasná síla emocí*. Esther a já spolu píšeme a vydáváme knihy už dvacet let a tohle je poprvé, kdy byla takto nadšená, namísto obvyklého: „Co si o tom myslíš?"

Podle mého názoru je tato kniha nejinovativnější a nejsilnější z dosud vydaných Abrahamových knih. Možná se najdou čtenáři, pro které bude poněkud komplikovaná nebo příliš progresivní. Na druhé straně je pravděpodobné, že se najdou i tací, pro které bude kniha příliš jednoduchá, nebo dokonce nedostačující.

Můj hlavní úmysl při psaní předmluvy bylo ukázat čtenáři, že zde najde *praktické a revoluční informace, které může buď okamžitě využít pro vlastní tvůrčí proces, nebo se díky nim může stát prospěšnější ostatním.*

Co kdyby vám nyní někdo řekl, že život má vskutku své poslání, a tím posláním je prožít více radosti. Co kdyby vám někdo řekl, že právě radost je skutečným měřítkem našeho životního úspěchu. Co kdyby vám někdo řekl, že podstatou vašeho života je svoboda.

A nejen že jste se narodili svobodní, ale svobodní i zůstáváte, protože si sami volíte své myšlenky.

Co kdyby vám někdo vysvětlil, že pokaždé, když myslíte na něco, při čem se cítíte dobře, naplňujete v tu chvíli své poslání, a tím přispíváte k vývoji veškeré existence.

Co kdyby vám někdo ukázal, že vaše zdánlivě pevná přesvědčení jsou pouhou směskou všech myšlenek, které jste kdy měli a máte. Co kdyby vám někdo řekl, že od samého narození (a dokonce i před ním), byly vaše myšlenky (a proto také formování vašich přesvědčení) z velké míry ovlivněny těmi, kteří přišli před vámi.

A co kdyby vám někdo také sdělil, že to, co v životě prožíváte, je v podstatě výsledkem vašich dominantních myšlenek, a že základ myšlenek, kterým věnujete dostatečně dlouho svou pozornost, se stane skutečností. Jinými slovy, „To, čeho jste se báli, se vyplnilo“, „To, čemu věříte se stane“, „Mysli na bohatství - vytvářej bohatství“, „Vrána k vráně sedá“, „Jak se zaseje, tak se sklídí“.

Napadlo vás, kdybyste byli nějak obeznámeni s předešlými idejemi, osobně si vyzkoušet jejich platnost? Je možné, že máte otázky, které byste si chtěli ujasnit? Cítíte se inspirováni podniknout praktické kroky?

Někteří z vás pocítí tato slova hluboce niterně v místě, kde jste si kdysi tohle všechno pamatovali. Jestli tomu tak je, můžete být právě vy jedni z těch, kdo jsou okamžitě způsobilí začít používat tuto knihu k upamatování se toho, kým opravdu jsou, ale i k osvěžení hodnoty a účelu svého současného života.

To, co nazýváte svým *vědomím*, je přesvědčení vštípené těmi, kteří přišli před vámi. Přesvědčení o tom, čím je pro vás *dobré* a *špatné* být, co je *správné* a *nesprávné* dělat a mít. A protože toto přesvědčení vám bylo vštípeno zvenčí, může být také upraveno mocí kohokoliv, kdo má právě vliv na vaše myšlení.

Jinými slovy, naše různorodé a tvárné vědomí je formováno strachem, pochvalou, varováním, příslibem odměny a hrozbou potrestání buď teď, nebo později rukou generací, které přišly před námi. A tak ve snaze uklidnit svědomí těch, kteří ve strachu usilují o kontrolu ostatních, je každá nová generace instruována (dokonce i slavnou postavou z kreslených filmů Jiminy Cricketem): „Nech se vést svým svědomím.“

Protože miliony předchozích kultur, společností, náboženství, vládů, vůdců a učitelů (včetně rodičů) vždy zkoušely předat svůj hodnotový systém následující generaci, nacházíme se teď ve světě plném různých konfliktních názorů, jakožto i zbraní, náležejících těm, jejichž svědomí nás má řídit. Jinými slovy, jaké myšlenky, jaká přesvědčení či svědomí mají rozhodovat o tom, co je pro vás dobré nebo špatné.

Tato kniha s podtitulem *Věřte svým pocitům* je nabídnuta jako odpověď na otázku: **ČÍ myšlenky, přesvědčení nebo vnitřní svědomí mi má ukázat, co je pro mě dobré a co špatné?**

Jestli je mým účelem najít způsob, jak zlepšit své pocity, a jestli se mé myšlenky rovnají mým přesvědčením, pocitům a tím pádem tomu, co prožívám, pak jak mohu zvolit, které z mých myšlenek přitáhnou to, co mě potěší? Jak mohu pomocí zákona přitažlivosti (ze kterého se vychází) změnit své prožitky změnou svých myšlenek?

Tato kniha je ojedinělá z mnoha důvodů, ale hlavně proto, že byla napsána, aby zodpověděla právě tuto otázku. A stručná odpověď zní: *Nechám se řídit svými vlastními pocity.*

Tuto práci jsem psal na základě vašich žádostí. Kniha není o tom, jak opravit a zachránit svět, který nechce a nepotřebuje být opravený či zachráněný. Svět není polámaný. *Tato Abrahamova učení jsou jednoduchá pro vaši potřebu, abyste mohli pokračovat ve vytváření radostného, uspokojivého života, který jste pro sebe původně zamýšleli, zatímco všichni ostatní vytvářejí ten svůj.*

Bez ohledu na to, jak úžasně se teď cítíte, vy chcete víc. Bez ohledu na to, jak dobře se cítíte, vy se chcete cítit lépe. To je slogan věčně se rozpínajícího vesmíru. *Víc, víc, víc. Větší rozsah, více seberealizace, osvícenější, žádoucnější, živější.*

Miliardy nás žijí na této planetě a všichni chceme lepší životasnažime se cítit lépe, než se cítíme právě teď. A všichni se neustále rozhodujeme, zda *přijmout* pohodu a blahobyt, které jsou pro nás přirozené, nebo jim odolat. Stejně jsou na tom miliardy ostatních, kteří také žádají více a kteří mají tutéž příležitost. A zatímco zde není nic, co by nám náš oplývající, neomezený vesmír nemohl poskytnout, nemůžeme přijmout to, co sami nedovolíme.

Tato kniha je zamýšlena jako samostatný díl Abrahamových učení, přestože vychází z nahromaděných odpovědí na otázky, na které jsme se ptali od roku 1985, kdy s námi začali komunikovat.

Kdo vlastně *je / jsou* Abraham? Já bych je popsal jako nevýslovný, ne-fyzický jev. Já je cítím jako „kolektiv“ extrémně moudrých a bezpodmínečně milujících učitelů praktického užití *přírodních zákonů vesmíru*... Popsal bych je jako tu nejryzejší formu lásky, se kterou jsem se kdy setkal.

Svým způsobem promítají bloky myšlenek (ne slov), které moje žena Esther přijímá (podobně jako rozhlasový přijímač) v odpověď na naše otázky. (Odpovědi se nám nikdy nevnučují, samy přijdou jen na požádání).

Podobně jako překladatel může překládat španělskou konverzaci do angličtiny (myšlenku od myšlenky, ale ne slovo od slova), Esther okamžitě převádí Abrahamovy neverbální myšlenky do svého mateřské-

ho jazyka, angličtiny. A přestože já sám přesně nerozumím, jak je toho Esther schopna, vím jen, že za uplynulých dvacet let jsem miloval každou minutu toho procesu. Nejen proto, že mě osobně to uspokojovalo, ale i proto, že jsem měl neutuchající potěšení být svědkem toho, jak je Abraham prospěšný tisícům z nás.

Od samého začátku naší interakce byla v jádru Abrahamových učení diskuse o univerzálním *zákonu přitažlivosti*. (Máte-li zájem o množství informací o *zákonu přitažlivosti* nebo o Abrahamově učení, navštivte naši webovou stránku: www.abraham-hicks.com).

Když v roce 1985 tento fenomén začal, požádal jsem Abrahama o *zákony vesmíru*, podle kterých bychom mohli přirozeně žít (na rozdíl od umělých zákonů, které byly vynalezeny lidmi za účelem kontroly nebo omezení ostatních). První zákon byl *zákon přitažlivosti*. Nevzpomínám si, že bych tento termín slyšel někdy předtím (ačkoliv se zdá, že je v anglicky mluvícím světě dnes jen hrstka těch, kteří by o *zákonu přitažlivosti* neslyšeli), ale díky Abrahamově jasnosti a soustředěnosti to pro mě bylo nové a vzrušující. Tak jsem v roce 1985 začal sestavovat sérii dvaceti kazet s názvem Speciální náměty (Speciál Subjects), kde jsem se ptal Abrahama na způsoby zlepšení našeho života.

Naše první nahrávka se nazývala *Zákon přitažlivosti* a byla původně k dispozici zdarma, a později také zdarma ke stažení. (Nedávno jsme přepsali prvních pět z těchto dvaceti nahrávek a upravili je do první publikace [Hay House, 2006] z chystané série čtyř knih o *zákonu přitažlivosti*: *Zákon přitažlivosti: Základy Abrahamových učení*; *Vztahy a zákon přitažlivosti*; *Peníze a zákon přitažlivosti*; *Spiritualita a zákon přitažlivosti*).

Během následujících dvaceti let pocítili mnozí autoři, scenáristé a filmoví tvůrci unikátnost, sílu a hodnotu Abrahamovy životní perspektivy a začali používat obzvláště termín *Zákon Přitažlivosti* v mnoha svých pracích. Pozměnili trochu slova a publikovali tuto informaci pod vlastními jmény (jen příležitostně s referencí k Abrahamovi), až se termín *Zákon Přitažlivosti* stal populárním po celém světě. A přestože miliony slyšely nějakou z verzí *zákona přitažlivosti*, protože byla Abrahamova slova zaměňována (pravděpodobně za účelem obejití autorských práv), většině se nedostalo dostatečného vysvětlení, aby mohli tomuto novátorskému konceptu plně porozumět a začít ho cílevědomě používat. To nezahrnuje ty autory, kteří citují Abrahamova učení jako svůj zdroj inspirace. Esther a já si velmi ceníme těch tvůrčích jednotlivců, kteří tak přivádějí ostatní zpět ke zdroji hloubky a síly těch principů, jež nám byly Abrahamem prezentovány prostřednictvím Esther.

Možná vás bude zajímat, že když jsem v roce 1965 objevil klasickou knihu *Mysli a vytvářej bohatství* Napoleona Hilla, líbila se mi natolik, že jsem ji začal používat jako učebnici a jejím principům jsem učil další.

Mým posláním bylo (stejně jako nyní), aby *žzvory lidí, se kterými se setkávám, byly na základě našeho setkání povzneseny a aby na základě těchto setkání nikdo nestrádal.*

Po několika letech vyučování Hillových principů úspěchu jsem si uvědomil, že jen hrstka studentů byla úspěšná. Ačkoliv mnozí finančního úspěchu dosáhli, jiní ne, bez ohledu na to, kolik seminářů absolvovali.

Na prvních devíti stránkách své knihy Hill navrhuje, abychom hledali *tajemství*. *Ukryté tajemství* je zmíněno 24krát. Mezi lety 1965 a 1982 jsem tu knihu četl snad tisíckrát, ale nejsem si jist, že bych se z ní dozvěděl, co ono tajemství vlastně je.

Cítil jsem, že to není úplné. Nějak jsem věděl, že v té rovnici finančního úspěchu něco chybí a začal jsem pátrat po tom chybějícím článku.

Během svého pátrání jsem přečetl spoustu knih o nejrůznějších filozofiích, ale kniha *Mysli a vytvářej bohatství* byla ze všech nejbliž mým požadavkům. Ale mnohé z toho, co Hill věděl, do své knihy nezahrnul, protože by to nebylo přijato. A naopak, mnohá z tajemství, která v knize původně byla, z ní nakonec vyňal.

Přibližně před třemi lety jsem objevil původní, nezkrácenou verzi této knihy (Wilshire Book Company Melvina Powerse), a když jsem ji slovo od slova porovnal s vydáním, které jsem čtyřicet let používal, s údivem jsem zjistil, že podstata *tajemství* byla zručně vystříhána.

Není divu, že jsem Hillovo *tajemství* nemohl najít. Nikdy v knize nebylo! Nebudu zde plýtvat stránkami na popis detailů, ale mezi jinými chybělo slovo vibrace, které bylo „vystříháno“ sedmatřicetkrát. (Mějte to na paměti. Vráťím se k tomu později.) Takže vyplulo na povrch, že mnohá z „tajemství úspěchu“, která Hill objevil, se ani nepokusil vydat a značná část „pravdy“, kterou se snažil zveřejnit v první edici, byla zcenzurována.

Přesuňme se nyní o sedmdesát let dopředu, kdy s Esther prožíváme mnoho zábavných událostí, týkajících se naší snahy zveřejnit „pravdu“.

Televizní producentka nás požádala o souhlas s vytvořením televizního programu založeného na naší práci. Přivedla svůj televizní štáb na palubu jedné z našich *Dobrodružných plaveb pohody* a během semináře na palubě lodi natočila jádro programu. Pak se ale udála řada nahodilých událostí a pořad se objevil na DVD dříve než plánované vysílání v australské televizi. Miliony lidí po celém světě toto DVD shlédli

a projekt se setkal s obrovským úspěchem. Ačkoliv se DVD jmenovalo „Tajemství“ a reklamy slibovaly odhalení zakrývaného „tajemství úspěchu“, diváci netušili, že to opravdové „tajemství“ bylo opět zamlčeno. Jinými slovy nám bylo oznámeno, že jisté vlivné kruhy nakázaly, aby Abrahamovo klíčové slovo *vibrace* bylo z pořadu vystříháno, jinak nemůže být vysílán.

Esther a já jsme byli ohromeni! Po sedmdesáti letech je veřejnost opět „chráněna“ před slovem *vibrace*! Nakonec se tedy ukázalo, že tím největším tajemstvím je, že opravdové tajemství je udržováno „pod pokličkou“.

Když máte přístup do zákulisí takových událostí, nezačnete nakonec uvažovat, kolik pravdy se vlastně dostane přes cenzory? Došel jsem ale k závěru, že důvod, proč je většina filozofických konceptů cenzurována médii, není skrývání „pravdy“ před veřejností, ale úsilí prodat to, co si je (podle marketingových pracovníků) veřejnost ochotna koupit.

Často také lidé s dobrými úmysly „zředí“, nebo převyprávějí nové myšlenky ve snaze zpřístupnit je široké veřejnosti, ale ve skutečnosti jen oslabí jejich účinek. Abraham nám prozradil, že na *popředí myšlenky* není nikdy přelidněno. Zároveň jsme se ale naučili, že v dnešní době rychlého internetového připojení se v davu vždy najdou přední myslitelé.

S Esther jsme minulý týden (březen 2007) od našeho nakladatele obdrželi radostnou zprávu, že naše kniha *Zákon přitažlivosti* (přepsaná z našich nahrávek pořízených v roce 1985) se na žebříčku *nejprodávanějších knih v New York Times* posunula na druhé místo. Také z milionů knih prodávaných na Amazon.com se naše první kniha vydaná s Hay House *Požádej a je ti dáno*, drží mezi sty nejprodávanějšími již téměř tři roky. Minulý týden jsme se také dozvěděli, že naše CD audio kniha *Zákon přitažlivosti* se dostala na třetí místo na iTunes. Od začátku měsíce lze *Abrahamova učení* najít na více než 10 000 místech. (Dokonce jsme tento měsíc měli tu čest natočit tři rozhlasové pořady s vynikající a legraci milující televizní moderátorkou Oprah Winfreyovou.)

Proč se o tom tady zmiňuji? Teď, když jsou tyto informace snadno přístupné širokému publiku, tyto programy začínají mít ohlas v podobě různých knižních recenzí, včetně recenzí na internetu. Jak je hřejivé číst o tom, kolik potěšení tyto knihy přinášejí všem, kteří teď mají příležitost se jejich prostřednictvím učit. Ale au! Píchnutí jedné včely v buketu voňavých květín! Našli se například kritikové, kteří veřejně haní *učení*, protože věří, že Esther se obohacuje „předstíráním“ způsobu příjmu těchto informací, „aby čtenáři naše knihy kupovali“.

Na opačném pólu zase stojí kritikové, kteří sice připouštějí, že Esther přijímá *učení* od Abrahama, ale veřejně tato *učení* haní, protože programátoři *jejich* vědomí jim sdělili, že je chybné dovolit, aby byly knihy tvořeny tímto způsobem... Jak je jen možné uspokojit všechny?

Už dávno jsme se naučili, že je nemožné zalíbit se všem a v roce 1985 jsme se a rozhodli, že budeme vydávat své knihy sami, abychom mohli zpřístupnit veškeré praktické informace od Abrahama (bez cenzury) v jejich ryzí formě.

Když Louise Hayová navrhla, abychom požádali Abrahama o napsání všezahrnující knihy a dovolili Hay House knihu vydat (*Požádej a je dáno*, 2004), instruovala své manažery: „Budeme informovat všechny naše zaměstnance, aby Abrahamova slova nebyla pozměňována. My necháme *Abrahamova učení* obejmout celý svět v jejich skutečné ryzosti”.

Esther a já jsme neskutečně potěšeni, že Louise a její vydavatelství daný slib naplňuje a přináší tento jedinečný materiál v ryzí formě těm, kteří si o něj požádají. Zároveň také oceňujeme všechny na celém světě, kteří po něm stále volají. Je nám ctí, že můžeme zprostředkovat vydání další velkolepé knihy, která bude pokračovat v rozšiřování Abrahamových učení, ale naše největší radost spočívá v překladu - v tvorbě - této informace.

Nic netěší Esther nebo mne více než zprostředkování fóra, ve kterém se mohou lidé z různých prostředí setkat, podělit se o své ojedinělé perspektivy a ptát se Abrahama na důležité otázky. Pociťt vývoj a rozpětí tohoto učení - jak je vylepšováno a dolaďováno nekončícími otázkami těch, jako jste vy - to jistě musí být důvod, proč jsme s Esther tady. A víme to proto, že *když tak činíme, cítíme se velmi, velmi dobře*.

Ze srdce, Jerry Hicks

Esther a Abraham jsou připraveni začít

Esther: Ahoj Abrahame. Je mi jasné, že to již víš, ale jen jsem chtěla začít tím, že ti řeknu, s jak velkou radostí tentokrát překládám tvé informace. Psaní knih a zúčastňování se seminářů je pro mě úžasná zkušenost.

Mám v úmyslu sednout si každé ráno na několik hodin a dovolit ti psát tuto novou knihu. Myslím, že jsem našla perfektní prostředí pro tuhle činnost. Osobně jsem nikdy nebyla v krásnějším prostoru. V prostoru, ve kterém bych se cítila lépe.

Mám z toho všeho moc dobrý pocit a své lepší se pocity přičítám tvým nedávným diskusím o Proudě - *protiproudu* / *po proudu* analogie.

Jen jsem ti chtěla říct, než začneme, že tě miluji, že miluji spolupráci s tebou a že toto chci dělat navždy.

Zavřu oči, budu dýchat a zapisovat tvá slova tak, jak mi budou přicházet.

Abraham: Esther, souhlasíš, že toto je zajímavý proces? My pro tebe máme celou knihu (ve skutečnosti nekonečné množství knih) připravenou k převzetí. Tvůj svět, ty a Jerry jste o knihu požádali. Kniha byla předána a přetrvává teď ve vibračním depozitáři. Takže teď je opravdu na tobě, aby sis našla čas, napojila se a knihu převzala.

Víme, že jsi to vždycky cítila, protože jsi to již tolikrát zažila během příprav na přijetí našich slov, ale teď, ve světle nedávných diskusí, si daleko více uvědomuješ důležitost své role. Vše, co všichni chtějí, již

bylo předáno. Ale abys to mohla přijmout, vidět to a vlastnit to, musíš se s tím bezpodmínečně uvést do vibračního souladu.

Je potřeba nastolit delikátní rovnováhu mezi opuštěním tvého fyzického světa, ale jen natolik, aby ses napojila na vibraci Abrahama, ale zároveň si udržela spojení s fyzickým světem kvůli příjmu a překladu knihy do formy tvému světu srozumitelné. Takováto rovnováha vyžaduje obdivuhodnou stabilitu a jasnost, které se dostalo právě tobě.

Tak, a teď pojďme začít psaní další úžasné knihy.

ČÁST PRVNÍ

Odhalení úžasné síly emocí

KAPITOLA PRVNÍ

Abraham nás všechny vítá na Zemi

^v**Ž**ijete ve svém úžasném těle na této nádherné planetě, a přestože toto není první den vašeho příjezdu, rádi bychom vás zde přivítali. Může se zdát divné, že vás vítáme teď, ačkoliv už jste tady nějaký čas, ale chceme vám pomoci získat nový pohled na život, vaši existenci a na vás samotné.

Jasně vnímáme vaše současné životní prožitky, ale zároveň máme schopnost odstoupit a vidět vás a váš život v mnohem širším kontextu, než je patrný vám, z vaší současné perspektivy. Doufáme, že naše vysvětlení ze širšího hlediska vám bude nápomocné při realizaci vašeho věčného plánu života.

Jsme si vědomi, že příchod do vašeho fyzického těla se může zdát jako začátek toho, co jste, ale samotné narození je velmi vzdálené od vašeho skutečného počátku. Vaše početí nebylo vaším počátkem. Je to trochu, jako kdybyste vešli do kina a měli pocit, že váš vstup do toho kina je vašim začátkem.

Můžete protestovat, že vstup do kina se z vaší fyzické perspektivy značně liší od narození, protože když vstoupíte do kina, tak nezapomenete, co se stalo předtím. Pamatujete si, kdo jste a co jste dělali, než jste do kina vstoupili. Máte zřetelný pojem o návaznosti jevů „před“ vstupem do kina, „během“ kina a „po“ kině. Jinými slovy nemáte pocit, že vstupem do kina začal nový život.

Máme v úmyslu trochu probudit vaši představivost, abyste si mohli začít uvědomovat, že když jste se narodili do vašeho dnešního těla, tak

to nebyl váš „začátek“. Rádi bychom ve vás znovu probudili širší pojem návaznosti, až se začnete upamatovávat, kdo jste byli „předtím“, než jste přišli do tohoto těla. Dokonce bychom byli rádi, kdybyste sami sobě dovolili „stát se“ tou širší perspektivou. Soustředění na „současnost“, ale vědomí si toho, *kdo doopravdy jste* a proč jste vstoupili do tohoto těla.

Můžete také říci, „Na rozdíl ode dne, kdy jsem se narodil, do kina jsem vešel již zralý - mohl jsem mluvit, chodit, jíst....“ Rozhodně rozumíme tomu, že se vám může zdát, díky nezralosti a fyzické slabosti při narození, že to je začátek, věřte ale, že tomu tak není. *Vaše tělo poskytuje moudrým a prastarým bytostem novou možnost k pokračování a expanzi novým způsobem.*

Jakmile se ve vás probudí vaše hlubší porozumění tomu, *kdo doopravdy jste*, budete si daleko víc vážit své životní zkušenosti. A podíváte-li se pak v tomto širším kontextu na život na Zemi, váš strach ustoupí a exploduje ve vás přirozená chuť k životu.

Hodnota vaší víry

Nyní pozorujeme vás a váš život v jeho nejširším kontextu s úmyslem vysvětlit vám, kde se právě nacházíte. Vy se sice teď tímto způsobem nemůžete vidět, ale až se tak uzříte, nebudete již naše vysvětlení potřebovat.

V této části knihy vysvětlíme, jak vidíme vás, sami sebe, a jak probíhá vzájemná interakce. Nemůžeme vám vnucovat naše názory, ale pokud budete číst tato slova s úmyslem jim skutečně porozumět, vybudujeme mezi sebou tolik mostů, že až otočíte poslední stránku, porozumíte našemu stanovisku. Ne, že by naše slova byla tak přesvědčivá, že by vás změnila, ale kombinace logiky našich slov a vývoje vašeho života promění vaši *víru* či *naději ve vědění*.

A ten úžasný stav... vnímat s naprostou jistotou existenci vašeho bytí, znát samotný důvod vaší existence a plně si uvědomovat, *kdo opravdu jste*. A potom můžete pokračovat v tom, co jste sem přišli dělat: *s radostí žít váš nekonečně se rozpínající život!*

Nádherná, vzrušující planeta

Přestože samotný koncept vstoupení do nového fyzického těla na zemi nebyl pro vás ničím novým, byl to absolutně povznášející nápad,

protože z vaší nefyzické perspektivy, ještě před narozením, jste rozuměli všem důsledkům tohoto zrodu. Rozuměli jste perfektnímu a stabilnímu prostředí, do kterého jste se chystali přijít, a pociťovali bezbřehé zapálení pro jeho různorodost.

Ze všeho nejvíc jste cítili svobodu a neomezenost tohoto prostředí. Zatímco jste čekali na svůj příchod, vzrušovala vás rozmanitost fyzické krásy vaší planety, ale také krásná různorodost lidí a nápadů, které na vás čekaly. A ani na okamžik jste si během příprav na vstup do vašeho fyzického těla nedělali starosti s názory obyvatel této planety. Ani jednou jste neměli potřebu sem přijít, postavit je do latě nebo jim poukázat na omylnost jejich chování či potřebu napravit jejich kurs.

Viděli jste tuhle planetu jako různorodou, věčně se měnící a perfektní a vstoupili jste na ni s nepopsatelnou nedočkavostí. A díky bezpečí místa, odkud jste přicházeli, jste nebyli nijak chráněni, nedělali jste si starosti ohledně vašeho vstupu, ani s tím, co vás bude obklopo-
vat, jakmile dorazíte. Místo toho jste věděli, že jste vybaveni nejen na to poradit si s novým prostředím, ale i jak z něj dolovat nové, radostné zážitky. A nyní se nacházíte na Zemi, a ačkoliv jste nedorazili právě teď, vše, co jste právě přečetli, stále platí.

Přejeme si, aby se vaše porozumění vrátilo do stavu, v jakém bylo, než jste vstoupili do tohoto těla, abyste mohli prožít tento velkolepý život řed' v tomto úžasném těle, na této skvělé planetě tak, jak jste původně měli v úmyslu.

Tak, drazí přátelé, vítejte na planetě Zemi.

KAPITOLA DRUHA

Upamatování se na celkový obraz

Zatímco jsme už nedočkaví, abyste se dostali k jádru této knihy, která plně vysvětluje síly a význam vašich emocí, jak jim porozumět a jak se od nich učit, je nezbytné začít širším pohledem na váš věčný charakter.

Zatímco se vám tento popis může zdát na první pohled cizí, pocítíte po jeho zvážení jakousi blízkost, protože to niterně a bytostně už víte: *Podle vašich fyzikálních měřítek definujete nefyzikální sféru jako ne-místo. Ale přestože nefyzikální se v mnohém od fyzikálního liší a vy jej nemůžete z vaší fyzikální perspektivy přesně vnímat, nefyzikální existuje, je skutečné, rozsáhlé - a je to místo (nebo spíše ne-místo) ryzí, pozitivní energie.*

Před vstupem do fyzického těla jste si nefyzickou sféru plně uvědomovali. Chápali jste sebe jako vy, stejně jako se dnes identifikujete jako vy. A stejně jako teď přetrváváte ve svém fyzickém těle (pozorující / překládající vnější svět skrz čočku vaší osobní perspektivy), tak také překládáte vše, co spatříte z vašeho nefyzického pohledu.

Nefyzické vy má věčně se rozpínající identitu, skrz kterou vnímáte život a z tohoto stanoviska *pozorujete, přemýšlíte, představujete si, uvažujete, víte a cítíte.*

Takže z té široké, nefyzické perspektivy jste vstoupili do tohoto fyzického těla. Přišli jste jako prodloužení bytosti ryzí, *pozitivní energie, kterou jste v nefyzické sféře. A přestože jste se tady narodili a převzali tělo a osobnost, kterou vy a ostatní rozpoznávají jako vy, ta vědomá bytost*

nepřestala v nefyzické sféře existovat. Stejným způsobem jako myslitel žije myšlenkou, ale nepřestává existovat odděleně od ní, nefyzické vy přemýšlí o vás, ale stále od vás existuje odděleně. Jinými slovy - když zrodíte jednu myšlenku, stále existujete a můžete zrodit další myšlenku.

Tím pádem z vašeho nefyzikálního pohledu jste zrodili vaše fyzické já. A když se vibrační projekce myšlenky (která přesahuje do fyzické sféry) sblížila s fyzickým tělem (které bylo počato a rostlo v děloze vaší matky), tak jste se narodili. *Myšlenka* o vás se stala fyzickou realitou; a nefyzické vy, které tu myšlenku zplodilo, zůstává nefyzické, a v důsledku vašeho fyzického zrození se vaše nefyzické já stalo ještě více a plně rozvinuté. A nejenže se vaše nefyzické vy plně rozvinulo, získali jste také dva mocné pohledy na svět: váš fyzický a váš nefyzický. A nic není pro obě úžasné perspektivy důležitější, než jejich vzájemný vztah.

Účelem této knihy je pomoci vám porozumět, že jedině prostřednictvím objevení neuvěřitelné síly vašich emocí můžete pochopit svůj vlastní vztah s nefyzickým já.

Váš vztah s vaším vnitřním já

Nyní přistoupíme k popisu a vysvětlení vašich dvou důležitých aspektů, ale namísto vy a vy bude jasnější, když označíme fyzické vy jako vy a váš nefyzický aspekt jako *vaši vnitřní bytost*. Vaši vnitřní bytost můžete nazývat zdroj, duše nebo bůh, ale nám se líbí označení *vnitřní bytost*, protože to je jádro toho, čím jste, a můžete to také vnitřně cítit.

Takže - pozorováno z vaší nefyzické perspektivy - vaše *vnitřní bytost* promítla své vědomí do vašeho fyzického těla a vy jste se narodili. Žijete, jste, dýcháte, myslíte - a zároveň vaše *vnitřní bytost* žije, myslí a existuje.

Rádi označujeme tento čas, stav a místo, ve kterém se soustřeďujete, jako *popředí myšlenky*. Pokud se zamyslíte nad vaší širší, nefyzickou *vnitřní bytostí*, jak se rozpíná kupředu do této životní zkušenosti, pak snadno pochopíte, že tato fyzická sféra je bezpochyby nejzazším prodloužením zdroje.

Lidstvo si sice přechovává celou řadu různých mýtů o svém před-fyzickém původu, ale mnohé se dělí o velmi společnou nit, která je ve skutečnosti pravým opakem pravdy, a to, že bůh je nefyzický, a proto perfektní a kompletní ve své bezchybnosti a že člověku byl dán fyzický život, aby mohl o tu bezchybnost usilovat, tj. snažit se o dosažení boha.

Pamatujte si, že vy, ve svém fyzickém těle, jste prodloužením toho, co lidstvo nazývá bůh. A protože jste tím nejzazším prodloužením boha (zdroje, prvotní energie), tak díky vám, vaším prostřednictvím a s vámi bůh také prožívá expanzi.

Když použijeme slovo *bůh* k vyjádření nefyzické prvotní energie, zjišťujeme, že lidem připomíná koncepty a myšlenky spojené po staletí s tímto slovem; a právě to lidem často zabraňuje najít hlubší porozumění našeho učení. Z toho důvodu jen zřídka popisujeme nefyzickou prvotní energii slovem bůh. Slovo bůh jen aktivuje uvnitř většiny z vás to, co máte o bohu ve svých myslích vryté, a proto budeme raději používat označení *zdroj*.

Tento nefyzický *zdroj* prožívá vaším prostřednictvím neustálé rozpětí a rozvoj, a to bez ohledu na to jestli si jeho existenci a jeho spojení s vámi uvědomujete.

KAPITOLA TŘETÍ

Vesmír se vaším prostřednictvím neustále rozpíná

Původně jste byli (a stále jste) nefyzickou prvotní energií a z té nefyzické perspektivy jste promítli část vašeho vědomí do vašeho fyzického těla.

Díky tomu teď můžete prožívat úžasné detaily a kontrasty této přední časoprostorové reality.

Zde, ve svém fyzickém těle jste obklopeni konkrétními detaily kontrastní životní zkušenosti, kterou jste schopni dekodovat prostřednictvím svých fyzických smyslů. A jak den za dnem procházíte životem, vaše osobní dekodování života zapříchňuje další expanzi vesmíru.

Pozorujete svět skrz *vaše* oči; slyšíte ho skrz *vaše* uši; a dotýkáte se, cítíte, ochutnáváte ho prostřednictvím vašich dekodovacích smyslů. Jinými slovy nemůžete jinak, než vidět váš svět prostřednictvím vaší osobní perspektivy. A v tom přirozeném procesu absorbování světa prostřednictvím vašeho vlastního *já* nemůžete jinak než vytvořit nové preference a nové touhy po věcech, které budou (z vaší perspektivy) ještě lepší. Jinými slovy, žitím svého života podle vlastního sobeckého pohledu objevujete jeho zlepšení.

Mnohým z našich fyzických přátel se sobectví přičítá, ale to je proto, že neporozuměli základnímu principu života: *Nemůžete být jiní než sobectí, protože nelze pozorovat, vnímat nebo být bez perspektivy vašeho vlastního já. Všechny příklady vědomí (včetně jednobuněčných organismů) vnímají a činí tak z neustále-se-měnící sobecké perspektivy, kterou momentálně zastávají.*

Vytváříte i beze slov

V průběhu vašeho života, zatímco prožíváte svůj osobní život a pozorujete zkušenosti ostatních, často se setkáte se situacemi, které zřetelně *nechcete*. A kdykoliv se to stane, pocítíte vnitřní ujasnění toho, co chcete. Čas od času je takové poznání tak zřetelné, že můžete s určitostí říct: „Já to nechci! A teď vím, že namísto toho chci..."

*To, co **CHCETE**, je stále jasnější v přítomnosti toho, co **NEHCETE**. Ale ať už jste si toho vědomi či ne, tak celý den, každý den, rodíte nové touhy z detailů života, který prožíváte na popředí myšlenky.*

Většina lidí si není tohoto procesu věčného rozpínání vědoma. Dokonce i když čtou toto vysvětlení, většina to neshledává důležitým pro jejich život. Ale z vaší nefyzické perspektivy, ještě než jste přišli do tohoto těla, jste to považovali za přesvědčivé. Ve skutečnosti se vám žádná jiná myšlenka nezdála radostnější, protože jste tehdy rozuměli, že rozpínání veškerého vesmíru se děje právě na základě tohoto principu. Věděli jste, že lahodný kontrast časoprostorové reality a váš život na přední hraně myšlenky na Zemi bude doslova inspirovat rozpínání uvnitř vás samotných. Samozřejmě, z vaší nefyzické perspektivy jste byli schopni vidět celý obraz tvoření a rozpínání - a proto vám to nyní připomínáme.

Vaše vlastní JÁ plyne s novými touhami

Ať už jste si vaší nové, expanzivní touhy vědomi či nikoli, zrodila se z kontrastu, který prožíváte. Jasná, rozpínající se myšlenka na to, čemu dáváte přednost, vyvstala z procesu ujasňování si, co nechcete, a vaše *vnitřní bytost* obrátila svou nedílnou pozornost na vaši novou, rozpínající se touhu.

Následující je ta nejdůležitější část tohoto příběhu o stvoření a o vaší fyzické, přední tvůrčí roli v něm: *V momentě, kdy se zrodí nová a lepší verze života z života, který prožíváte, máte možnost se buď s novým životem sladit, nebo mu odolávat.* A o té volbě, kterou v tu chvíli uděláte, je právě tato kniha. Ale ještě důležitější je, o čem je váš život plný radosti (nebo útrap), protože to je ten okamžik vašeho radostného svolení být *vámi samými* (nebo ne).

Než jste se narodili do vašeho fyzického těla, z vaší nefyzické perspektivy jste jasně věděli, že:

- budete soustředěni ve fyzickém těle,
- budete žít uprostřed široké škály kontrastů,
- kontrast, který budete prožívat, bude stimulovat nové nápady pro zlepšení a rozpínání uvnitř vás,
- vaše širší, nefyzické vlastní já (vaše vnitřní bytost) ty nové nápady plně přivítá a stane se doslova jejich vibračním ekvivalentem.

Myšlenka vždycky předchází manifestaci

Při stvoření všeho, co je, je myšlenka vždy prvotní. Všechno, co kolem sebe vidíte, začalo kdysi jako myšlenka - vibrační koncept, který uzrál do fyzické reality.

Stojíte na popředí veškerého tvoření a není možné se ohlédnout zpět a pochopit svůj začátek. Ale vše, co existuje v tom, co vnímáte jako realitu nebo manifestovanou formu, bylo kdysi myšlenkou myšlenou dostatečně dlouho na to, aby *zákonem přitažlivosti* dozrála do stavu, který teď vnímáte.

Vaše planeta začala v nefyzické sféře dlouho předtím, než do ní vkročil člověk. To, co nazýváte *zdroj*, se nefyzicky soustředilo na myšlenku vaší planety a byla tak vytvořena vaše zvědavá časoprostorová realita... *Na počátku je myšlenka. Týká-li se jednoho námětu více myšlenek, pak začnou nabývat na formě, až dojde k manifestaci toho, čemu člověk říká „realita“. A podobně to bylo i se stvořením samotné planety. Setrváváním ve svých fyzických tělech (jako manifestovaná prodloužení toho, čemu říkáte zdroj) pokračujete prostřednictvím vaší myšlenky v utváření vaší planety a života.*

Jakmile víte to, co nechcete, víte mnohem zřetelněji to, co *chcete*. Zlepšená myšlenka je zrozena z kontrastu, který právě prožíváte. Jak probíráte detaily vašich životních prožitků, vyzařujete den po dni a moment za momentem neustálou palbu vibračních nabídek (my jim říkáme *rakety touhy / přání*). *S každou raketou přání se váš vnitřní zdroj - zdroj, ze kterého jste vzešli, zdroj stále soustředěný z nefyzické perspektivy - soustřeďuje úmyslně na vaši nově myšlenou, rozpjatou verzi života, a stane se jí. Tento nekonečný proces vyplývá z vašeho žití a definování nových přání, a tím dochází k expanzi vašeho vnitřního, nefyzického já.*

Vaše naděje, sny, úmysly a nápady na zlepšení jsou pro vás shromažďovány v jakémsi *vibračním depozitáři*; a depozitární účet, dalo by se

řící, je pro vás udržován a obhospodařován. Vaše nefyzické já se vyvíjí v souladu s obsahem vibračního depozitáře a neustále vaši fyzickou část přivolává. Takže co se vlastně nyní odehrává, je, že vaše fyzické *já* je voláno vaším nefyzickým *já*, aby dokončilo myšlenku, kterou jste započali. Ve své nejryzejší, uvolněné formě lze pocítit to volání jako vášeň nebo nadšení.

A teď ta nejdůležitější otázka: „Dovolíte, aby se vaše **JÁ** spojilo s vaším nově vytvořeným, nově rozšířeným **JÁ**?” Odpověď na tuto nesmírně důležitou otázku spočívá v tom, jak se cítíte. Čím lépe se cítíte, tím více to spojení dovolujete a čím hůře se cítíte, tím více tomu spojení vzdorujete.

Když pociťujete lásku, radost nebo jiné pozitivní emoce, tak se bytostně STÁVÁTE tou rozšířenou verzí, kterou vás život ponouká se stát. Když pociťujete strach, zoufalost, hněv nebo jiné negativní emoce, tak nedovolujete, abyste se tou rozšířenou verzí STALI. TO, čemu právě teď věnujete svou negativní pozornost, vám nedovoluje držet krok s vaším nefyzickým *já*.

KAPITOLA ČTVRTÁ

Jste vibrační bytost

Vaše současné, fyzické prostředí vnímáte prostřednictvím svých smyslů. Děje se tak velmi přirozeně - až si mnozí z našich fyzických přátel ani neuvědomují, že to, co vidí, slyší, chutnají a cítí čichem a hmatem, je vlastně jimi interpretovaná vibrace.

Při sledování televize chápete, že lidé a místa, která vidíte, nejsou miniaturní verze života odehrávajícího se uvnitř obrazovky. Víte, že televizní přístroj nějakým způsobem přijímá signály a překládá je do vám srozumitelných obrazů. A zatímco analogie nejsou nikdy perfektní, byli bychom rádi, kdybyste uvážili, že podobně i vy přijímáte vibrační signály, které překládáte prostřednictvím vašich fyzických smyslů do reality, kterou prožíváte. A dohromady, v důsledku vaší interakce s ostatními vibračními bytostmi, vytváříte novou, výjimečnou realitu.

Nepotřebovali jste se učit používat oči od ostatních, moudrých fyzických přátel. Sluch, čich, chuť a hmat jsou také tak přirozené, žádné školení nebylo nutné. Narodili jste se do fyzického těla, které ve svých buňkách obsahovalo veškerou znalost, jak překládat vibraci do srozumitelného životního prožitku.

Máte šestý smysl

Kromě pěti fyzických smyslů, kterých jste si aktivně vědomi, existuje ještě méně doceněný smysl - emoce.

Podobně jako je tomu s vašimi pěti smysly, ani ten šestý smysl, který byl aktivní ihned po vašem narození, nevyžadoval žádný trénink. I bez školení jste si všimli, že *cítíte* emoce. Důkazem vašeho uvědomování si emocí je i způsob, jakým popisujete vaše životní prožitky. Často při rozhovoru používáte slov, jak se cítíte: „Cítím se šťastný“, „Cítím se provinile“, „Cítím se osamocený“, „Cítím se opuštěný“, „Cítím se skvěle“ a „Necítím se dobře“.

Emoce hrají ve vašem životě i v životě všech, které znáte, velkou roli, ale jen hrstka je si plně vědoma jejich neuvěřitelné síly a významu. Rádi bychom vám pomohli hlouběji porozumět vašim emocím: jejich účelu, jejich významu a - ze všeho nejdůležitější - praktickému využití této vědomosti. Rádi bychom vám ukázali, jak vaše emoce pracují doslova jako ukazatel stupně napojení vašeho fyzického na vaše nefyzické *já*.

Zpět k velkému obrazu

Byli jste soustředěni v nefyzické sféře - a stále jste. Promítli jste část toho nefyzického vědomí do vašeho současného, fyzického těla a tak jste do tohoto těla vstoupili. Vnímáte svět prostřednictvím vašich fyzických smyslů a neustále vysíláte nové rakety touhy. Vaše nefyzická část, která stále zůstává soustředěna v nefyzickém prostoru, vnímá vaše nové touhy, plně se na ně soustřeďuje a doslova se těmi touhami stává - a představuje tak vibrační ekvivalent této nové, rozšířené verze vás samotných.

Každodenní zážitky vašeho fyzického života jsou příčinou expanze vašeho *já*. Prostřednictvím setkání s ostatními lidmi, s věcmi, které vás obklopují, myšlenkami a prostřednictvím životních zkušeností neustále produkuje nové rakety touhy. Když je na vás někdo hrubý, toužíte po tom, aby byli ostatní laskavější. Když vám někdo neporozumí, toužíte, abyste byli pochopeni. Když nemáte dostatek peněz, zdraví nebo přátel, toužíte mít toho všeho více. Život vás neustále ponouká k růstu, k rozvoji. Jinými slovy vaše nová a zlepšená verze (zlepšená vašimi měřítky a vjemy) je ve věčném stavu „stávání se“, protože vaše nefyzická část se nepřetržitě stává tím, po čem toužíte, ať je to cokoliv.

KAPITOLA PÁTÁ

Vaše emoce jsou absolutní ukazatele

Když vás vjemy vašeho vlastního životního prožitku přivedou k závěru, že nemáte něčeho dost - například peněz, času, vytrvalosti - vaše touha se vyvíjí. Kdykoliv víte, čeho se vám nedostává, víte jasněji, co to je, čeho se vám žádá. Jinými slovy vaše touha po zdraví je vždycky zesílena uprostřed nemoci. Celý den a každý den se vaše touhy vyvíjejí a s nimi i vaše neřyzická část, která plyne se všemi novými myšlenkami a touhami v okamžiku, kdy je zrodíte.

Kdybyste si byli vědomi toho, kdo ve skutečnosti jste, do té míry, do jaké si je toho vědomo vaše vnitřní *já*, tak byste také věnovali svou nedílnou pozornost novým myšlenkám. Potom byste pocítili nepopsatelně úžasnou dychtivost po životě, jasnost vědomí a životaschopnost těla. Jinými slovy, kdybyste byli schopni udržet krok s vaším *já*, s bytostí, kterou jste se stali, zažili byste radostné *spojení*. A naopak, když odmítáte udržet krok s bytostí, kterou jste se stali, cítíte neklid způsobený vaší rezistencí.

Emoce, které každým okamžikem v životě cítíte, jsou přímé indikátory vašeho vibračního vztahu s vámi. Vaše emoce vám říkají, jestli vaše současné, aktivní myšlenky a jejich následné vibrační nabídky odpovídají vibraci vašeho vyvinutého *zdroje*, nebo ne. Jestliže oba vibrační signály souhlasí, nebo jsou relativně blízko, tak se cítíte nádherně. A naopak, když oba vibrační signály nesouhlasí, necítíte se dobře. Být si vědomi vlastních emocí a jejich významu je nepostradatelné pro váš vědomý vývoj. Jednoduše řečeno, *chcete-li žít radostný*

život, kvůli kterému jste sem přišli, tak musíte najít způsob, jak udržet krok s tím, čím vás život přiměl se stát.

Vaše rozpínání je věčné

Když vás vlastní životní zkušenost přivede k závěru, že nemáte dost peněz na cokoliv, co chcete dělat, vaše touha po penězích je zesílena a váš vibrační depozitář se novou touhou rozšíří. Odehraje-li se v průběhu dne něco, co vás znovu přivede k závěru, že nemáte dost peněz, tak to způsobí dodatečnou korekci vaší touhy týkající se vaší finanční hojnosti.

Jestliže vás vlastní životní zkušenosti přivedou k závěru, že vaše tělo nevypadá, nebo se necítí podle vašich představ, zesílí vaše touha po zlepšené tělesné kondici a váš vibrační depozitář se rozšíří, aby obsáhl také tuto žádost.

Jestliže vás vaše interakce se spolupracovníky přivede k závěru, že jste nedoceněni, zesílí se vaše touha po uznání. Když vás nudí to, co děláte, zesílí se vaše touha po více podnětnější práci. Když je někdo v práci povýšen a lépe finančně odměněn, zesílí se vaše touha po uznání a ohodnocení. *Když nemáte závažný vztah s někým, vaše touha je zesílena. Když vám váš současný vztah připadá jako zápas, vaše touha po harmonickém a uspokojivém vztahu je zesílena.*

V každém bdělém okamžiku vašeho života využíváte informace, které představují drobné detaily vašeho života, za účelem vlastního rozvoje. A tento rozvoj, toto vesmírné rozpínání je věčné. S každým detailem, o kterém přemítáte, vyzařujete vibrační žádost o zlepšení a vaše rozsáhlejší součást (vaše *vnitřní bytost, zdroj*) se stává rozvinutější verzí života, o který jste požádali.

Vše se týká sladění vašich myšlenek

Již několikrát jsme se zmínili, že *chcete-li žít radostný život, kvůli kterému jste sem přišli, tak musíte dovolit a najít způsob, jak udržet krok s tím, čím se stáváte.* Tento důležitý předpoklad není pouze jádrem této knihy, ale také základem vašeho radostně prožitého života.

Mnozí z vás budou souhlasit s tím, že nedostatek něčeho (cokoliv to je), potom zesiluje vaši touhu. Nikdo také nepochybuje o tom, že jakmile se rozhodnete něco skutečně mít, cítíte se lépe, až když toho

dosáhnete. Rádi bychom ale zdůraznili jeden velmi důležitý rozdíl, který vám pomůže příjemně formovat váš život: Toto je MENTÁLNÍ a ne AKČNÍ proces. Namísto akce, činu za účelem dosažení určitých výsledků, tento proces se týká sladění a harmonizace vašich myšlenek.

Když vás život přivede k závěru, že chcete více peněz, nemusíte nezbytně změnit práci nebo změnit činnost, abyste toho dosáhli.

Když vás život přivede k závěru, že máte o 25 kilogramů více, než je vám libo, nemusíte hned začít s přísnou dietou nebo intenzivním cvičením, abyste si váhu snížili.

Když máte pocit, že jste v zaměstnání nedocenění, tak vám nedoporučujeme někoho konfrontovat a dožadovat se ocenění nebo dát výpověď a najít práci, kde je ocenění přístupnější.

Abyste se stali tím, co vás život ponouká chtít, nezávisí na akci (na tom, co uděláte), ale na tom, do jaké míry sladíte své myšlenkové energie.

Na rozdíl od nešťastného lamentování o vašem současném stavu (který vás jen motivoval), jde o soustředění vaší pozornosti na vaše nové přání. A ačkoliv je možné, že budete během toho procesu inspirováni k nějaké akci, je důležité setrvat v mentální sféře a soustředit se na sladění mentální energie s tím, co hledáte.

Až teprve po dosažení tohoto vibračního sladění může dojít k inspirované akci, která bude mít nějaký význam. Bez vibračního sladění se vám bude zdát každá akce obtížná, výsledky vašeho úsilí budete zklamáni a může vás to i odradit.

S vibračním sladěním přinese vaše každé úsilí úžasné výsledky.

KAPITOLA ŠESTÁ

Vibrační sladění lze pocítit jako úlevu

t/dyž hovoříme o vibračním sladění, máme na mysli sladění vibrací JEN I\ UVNITŘ VAŠÍ BYTOSTI. Nemá to co do činění s nikým jiným. Mnohým z vás se zdá, že všechny vaše problémy jsou právě důsledkem vaší interakce s ostatními a často se ptáte: „Jak zacházet s jistými lidmi?"

Je sice pravda, že interakce s ostatními lidmi může být často zdrojem tísně či problému, ale naléhat, aby se ostatní chovali jinak, není řešení. Většina z nich se stejně není ochotna kvůli vám změnit, a i když jsou ochotni, tak se stejně nemohou natrvalo stát těmi, jaké je potřebujete mít. Jediné řešení, jak se můžete cítit dobře, spočívá ve sladění energie uvnitř vás samotných. Jak už jsme předeslali, vyžaduje to, abyste dovoili udržet krok s vaší větší částí, která se ale neustále rozvíjí v souladu s charakterem vašich žádostí.

Řekněme například, že máte perfektní den. Jste dobře odpočatí, dobře jste pojedli a jste uprostřed práce, která vás velmi baví. Najednou vás ale někdo vyruší s problémem, a nejenže je zde problém, ale ta osoba od vás také očekává, že ten problém vyřešíte. Může to být váš partner, zaměstnanec, nebo i přítel se zprávou, že jeden z vašich oblíbených zaměstnanců má konflikt s ostatními spolupracovníky.

Nasloucháte a čím víc se dozvídáte detaily toho problému, tím více pociťujete, jak vás vaše dosavadní nadšení opouští a s ním i vaše životní síla. Sice slušně posloucháte, ale začínáte se cítit unaveně, smutně, popleteně a váš mozek spěchá najít požadované řešení. A čím více se snažíte pomoci, tím více si uvědomujete, že nemáte ani čas, ani

dostatečnou znalost. Přesto začnete konzultovat s ostatními, shromažďovat více informací a názorů. Diskutujete strategie, morální kodex, návrhy na změny podnikových směrnic, ale přestože jste problémem plně zaneprázdnění a podnikáte akce, necítíte se o nic lépe. Naopak, čím více lidí konzultujete, tím se vám zdá problém zamotanější a přepadá vás panika, že se vám to nikdy nepodaří rozmotat. Sice vás napadne, že máte moc a možnost přistoupit k radikálním změnám, propustit je všechny a začít s novou, ochotnou skupinou, ale zároveň si také uvědomujete nesmyslnost i této AKCE.

Často si to neuvědomujete, ale i takovéto situace nabízejí příležitost k růstu a rozvoji, protože uprostřed zmatku a nepokoje ve vás vznikají nové touhy. V každém okamžiku této situace, kdy je vám jasné, co *nechcete*, startujete protipól - „raketu touhy“ a vaše nefyzická část se stává harmonickým, vibračním ekvivalentem této vaší touhy. Neklid a rozčilení, které právě cítíte, můžete obyčejně přičítat stížnosti a naříkání toho zaměstnance, ale ve skutečnosti je to důsledek nesouladu vašich současných, negativních myšlenek s novou, rozpínající se touhou, se kterou se vaše vnitřní bytost už ztotožňuje.

Vaše fyzické *já* je teď v nesouladu s vaší vnitřní bytostí, a kdykoliv jsou vnitřní vibrace v nesouladu, tak není na světě AKCE, která by daný problém vyřešila. Uprostřed vibračního nesouladu nenajdete účinnou AKCI, slova, nebo dokonce ani myšlenku či nápad. Naopak. Cokoliv přichází z místa vibračního nesouladu, dělá situaci jen horší.

Kdybychom teď byli na vašem místě, naše veškeré úsilí by se zaměřilo na hledání způsobu, jakéhokoliv způsobu, jak se cítit lépe. Podnikli bychom vše možné, abychom dosáhli EMOCIONÁLNÍ úlevy od této neutěšené situace, protože s každým malým krůčkem pocítené úlevy se přibližujete ke stavu vibrační harmonie.

Spouštění vaší kánoe po proudu

Představte si, že jste se spustili v kánoi po řece. Zpočátku se necháte proudem unášet, ale pak kánoi otočíte a dáte se vši silou do pádlování proti proudu. A jak vás pozorujeme, usilovně se lopotíte proti proudu, zeptáme se vás: „Zkusili jste se otočit a plavat po proudu?“

A většina odpoví: „Po proudu? To je pro lenivé!“

„Ale jak dlouho to takhle můžete vydržet?“ ptáme se.

„To nevíme,“ odpoví mnozí z vás, „ale je naší povinností a zodpovědností na to přijít.“

Někteří z vás by dodali: „Tak se to dělá. Tak to dělala moje matka a její matka předtím. Kdo za něco stojí, pracuje usilovně a horlivě překonává úskalí. Všechny trofeje, poháry a pomníky existují na počest těžce pracujících lidí, kteří vytrvale pádlovali proti proudu. Ty, kteří takhle trpí a těžce pracují, čeká po smrti větší odměna.“

Pozorujeme, jak vám zápas s proudem jde postupně lépe. Vaše svaly sílí, vyrábíte rychlejší lodě a účinnější pádla. Trpělivě nasloucháme vašim racionálně logickým argumentům, kterými vynalézavě odůvodňujete potřebu pokračovat v pádlování *proti proudu*. A ačkoliv znovu a znovu vysvětlujeme to nejdůležitější, že „*nic z toho, co chcete, není protiproudu*“, odmítáte to slyšet.

Důvod, proč jsme si tak jisti, že nic z toho, co chcete, nelze najít *proti proudu*, je ten, že my tomu *proudu* rozumíme. Viděli jsme jeho původ a pozorujeme jeho vývoj, jak nabývá na velikosti a rychlosti. Víme, co to je, proč a jak plyne, a víme kam vás ten proud povede, když se jen necháte unášet.

To je ten proud života, který plynul už dávno předtím, než jste přišli do svého fyzického těla. Jakmile jste (z vaší ne-fyzické perspektivy) vyslali úmysl být na této planetě a v tomto těle, přispěli jste k průtoku tohoto rychle plynoucího proudu. A nyní (soustředění ve svém fyzickém těle) k tomuto proudu stále přispíváte tím, jak tříbíte informace svého života a děláte osobní rozhodnutí o tom, co *nechcete*, což produkuje přirozené touhy po tom, co *chcete*. Protože s každou žádostí, malou či velkou, přispíváte k rychlosti a toku toho proudu.

Kdykoliv vás život přiměje požádat o něco mimo váš okamžitý dosah, vaše nefyzická součást se doslova stane (prostřednictvím rakety touhy) vibrační realizací té vaší žádosti. Každá otázka, kterou se ptáte, způsobuje formulaci odpovědi a vaše vnitřní bytost se soustřeďuje na tu odpověď. Každý problém, na který narazíte, způsobuje formulaci řešení a vaše vnitřní bytost nejen že se soustřeďuje na to řešení, ale doslova se jím vibračně i stává.

*Když to dovolíte, pak tento rychle plynoucí tok vás ponese **PO PROUDU**, k uskutečnění všeho, co vás život přiměl vytvořit. Je vám to vše k dispozici, v jakémsi vibračním depozitáři, jakmile se necháte proudem nést.*

Vaše vnitřní bytost se tím už stala

Kdykoliv požádáte o něco, co je právě mimo váš dosah, vaše vnitřní, *nefyzická* součást se stane *vibračním ekvivalentem* toho, co chcete.

Zákon přitažlivosti je nejmocnější zákon vesmíru. Veškerá existence - viditelná, neviditelná, elektronická nebo materiální, fyzická nebo ne-fyzická - je ovlivněna a řízena tímto mocným univerzálním zákonem. Jednoduše řečeno, tento zákon říká, že: Jádru toho, co je si podobné, se přitahuje. Ať už přemýšlíte nad dobře dokumentovanou fyzikou elektroniky nebo si všímáte, jak vám vaše chronicky opakované myšlenky přinášejí do cesty události a zážitky, které perfektně odpovídají vašim náladám a postojům, mnozí z vás vědomě rozpoznávají roli zákona přitažlivosti a jeho vlivu na život.

Mocný zákon přitažlivosti reaguje na vibraci energie, kterou se vaše nefyzická součást stala, a jak zákon přitažlivosti reaguje na vibrace vašeho rozpínavého já, proud nabývá na síle. Tok tohoto proudu života je doslova průtoková, hybná síla, způsobená reakcí zákona přitažlivosti na vibrace vaší rozpínavé bytosti.

Tato kniha se snaží vám napovědět, JESTLI SI VE SVÉ FYZICKÉ FORMĚ DOVOLÍTE UDRŽOVAT VIBRAČNÍ KROK S TÍM, ČÍM SE VAŠE VĚČNĚ EXPANZNÍ JÁ STÁVÁ, NEBO JESTLI SI STOJÍTE V CESTĚ.

KAPITOLA SEDMÁ

Vibrační mezera mezi vámi a vaším já

^v**Ž**ivot vás ponouká k neustálému rozvoji, a protože zákon přitažlivosti reaguje na vibraci toho, co právě způsobilo vaší expanzi, můžete vědomě vaši reakci na tu energii pocítit.

A to je přesně to, co jsou emoce. Jestli jsou myšlenky, které právě momentálně máte v souladu s vibrací vašeho *já*, pak cítíte harmonii toho souladu ve formě pozitivních emocí. A obráceně, jsou-li myšlenky, které momentálně máte v nesouladu s vibrací vašeho vnitřního *já*, tak cítíte disharmonii nesouladu ve formě negativních emocí.

Pojďme se nyní vrátit zpět k analogii, ve které se nacházíte v kánoi uprostřed proudu: *Dovolíte-li, abyste se proudem nechali unášet volně, bez kladení odporu, pak zužujete mezeru mezi tím, kde se právě teď nacházíte, a mezi tím, čím se vaše já stalo. Cítíte harmonii vibračního souladu ve formě pozitivních emocí. Jestliže ale stále pádlujete proti proudu, brzdíte přirozený tok vlastní evoluce. Odpor, který kladete proudu, a vibraci vašeho já se projeví ve formě negativních emocí.*

Síla vašich vodících emocí

Kdyby vás někdo cizí oslovil: „Dobrý den, sice mě neznáte, ale jen bych vám rád sdělil, že vás už nikdy nebudu kontaktovat," pravděpodobně by vám to vůbec nevadilo. Necítili byste smutek ani zklamání nad tím, že už od toho neznámého nikdy neuslyšíte. Kdyby vám to ale

řekl někdo blízký, pak byste pravděpodobně pocítili silné negativní emoce.

Emoce, které cítíte, jsou vždycky ukazatelem vibračního rozdílu mezi vašimi touhami a mezi vašimi současnými myšlenkami. Dalo by se také říci, že vaše emoce ukazují rozdíl mezi vaší touhou a vaším přesvědčením, očekáváním, nadějemi. Jinými slovy vaše emoce indikují vibrační vztah mezi vibrací toho, čím už se vaše *já* ve skutečnosti stalo, a mezi tím, čím vašemu fyzickému tělu dovolíte právě teď být - v důsledku druhu myšlenek, na které právě myslíte.

Když jste na sebe například pyšní, pak emoce, které cítíte, naznačují soulad mezi vibrací vaší vnitřní bytosti a mezi vibrací vaší myšlenky právě v tomto okamžiku. Stydíte-li se nebo jste-li rozpačití, pak ty pocity naznačují, že právě teď si o sobě myslíte něco, co se velmi liší od myšlenek, které má vaše vnitřní *já* o vás.

Než se naučíte používat vlastní myšlení k perfektní a přesné navigaci, musíte si uvědomit, že jste bytost se dvěma perspektivami, které se navzájem neustále ovlivňují. Když porozumíte, že vaše vnitřní bytost, kterou se stáváte, existuje jako nejpřednější vyvrcholení života a že vás zve neustále k sobě, kupředu, pak porozumíte pocitům nadšení, vášně a dychtivosti, které jsou přítomné, když dovolíte pohyb směrem k vašemu vnitřnímu *já*. Když bráníte přiblížení vaší fyzické bytosti k vašemu vibračnímu, vnitřnímu *já*, tak poznáte pocit nenaplnění, prázdnoty a neklidu.

Je to něco, co se nedá obejít. Chcete-li žít v radosti, tak musíte dovolit, abyste byli bytostí, kterou vás život ponouká se stát. Pokud nepociťujete radost, bráníte se tomu stát se tím, čím vás život ponouká se stát.

Vaše emoce naznačují stupeň vašeho souladu

Jak víte z vaší vlastní životní zkušenosti, jste schopni pocítit širokou škálu emocí v závislosti na tom, co se kolem vás děje, co pozorujete a o čem přemýšlíte. Vaše emoce, ať už je cítíte jako dobré či špatné, jsou vibračním indikátorem vztahu mezi vibrací vás a *vašeho já*. Emoce ukazují stupeň sladění s bytostí, kterou jste se stali, s vaším vnitřním *já*. Ukazují, jestli si právě v tomto ohledu „stačíte“ či ne.

S postupem času jste se naučili popisovat různé pocity a emoce mnoha rozličnými jmény. A protože mnoho jednotlivců v průběhu mnoha generací tyto emoce pocítilo, došli jste k relativně shodnému systému emocí a jim odpovídajících názvů.

*My bychom dali přednost, kdybyste častěji cítili **DYCHTIVOST, RADOST** a **LÁSKU**, než **STRACH, NENÁVIST** a **ZLOBU**, ale protože chápeme vibrační důvod těchto emocí, nesnažíme se vás například vést od pocitu **STRACHU** přímo k pocitu **RADOSTI**. Vibrační rozdíl obou emocí je příliš velký na to, aby se překonal jedním krokem, a ani to není potřeba. Postupný posun k pocitu, který je lepší než ten, který právě prožíváte, je nejen dostačující, ale i jediný možný.*

Nic z toho, co chcete, neplyne proti proudu

Vše, co vidíte kolem sebe (země, obloha, řeky, budovy a i lidé a zvíř), bylo *myšlenkou, vibrací dříve*, než získalo fyzickou podobu. Zatímco si to mnozí neuvědomují, nacházíte se na přední hraně myšlenky. Dokonce jste tak dobří v přijímání vibrací prostřednictvím vašich smyslů - zrakem, čichem, hmatem, chutí a sluchem - že si ani neuvědomujete, že k nějakému vibračnímu procesu dochází.

Pochopíte-li koncept, že vše, co kolem sebe vidíte v manifestované fyzické formě, bylo nejdříve *myšlenkou-vibrací*, pak *myšlenkou-formou* a nakonec *manifestací*, jak to vnímáte nyní, odhalí se vám dokonce ještě celistvější obraz stvoření. A pak nejenže budete lépe rozumět tomu, čemu říkáte „životní zkušenost“, ale také pocítíte *proud*, ze kterého vše vzešlo a ke kterému vše plyne.

Když řekneme: „Nic z toho, co chcete, neplyne proti proudu“, tak máme na mysli, že uskutečnění vašich přání je již ve vibračním procesu. Vaše přání se již naplňují, protože jste na ně mysleli a požádali o ně. *Podobně jako se kulatý předmět sám od sebe kutálí z kopce bez motorového pohonu či jiné vnější síly, tak i vibrace vašeho přání se (svým způsobem) „kutálí“ směrem ke svému naplnění. Jakmile váš život způsobil stvoření té touhy, vaše práce je završena a přírodní síly dokončí zbytek.*

Nejlepší způsob, jak vysvětlit tento mechanismus přirozeného vývoje, je naše analogie proudu řeky: *Každá vaše touha, bez ohledu na to, jak malá či velká, přispívá k toku této řeky. Doslova všechno, o co jste kdy požádali, už plyne **PO PROUDU**, kde to můžete bez nesnází najít, zkusit, vlastnit nebo prožít.*

KAPITOLA OSMÁ

Váš život plyne v přirozeném cyklu

Analogie vás samých v kánoi uprostřed řeky je trefná, protože poukazuje na zbytečnost pádlování proti proudu. Uvědomíte-li si, že jste *energií zdroje*, že jste ze *zdroje* přišli do tohoto těla a že v tomto těle dáváte zrodit touhám, kterými se *zdroj* rozvíjí a přivolává vás - pak porozumíte pojmu *řeka života*. A tehdy pochopíte marnost pádlování proti proudu.

Uvážíte-li tyto důležité koncepty a budete-li je používat při myšlení, dokud se nestanou „základem“ vašeho bytí, budete schopni docílit toho, proč jste přišli do tohoto těla - žít radostný život.

- Již jako *zdroj*, dávno před narozením, jste si předsevzali, že vstoupíte do fyzického těla.
- Zplodili jste první myšlenku o sobě.
- *Zákon přitažlivosti* reagoval na tu myšlenku a přivolal vaši manifestaci.
- Nyní v tomto těle plodíte další myšlenky o svém životě.
- *Zákon přitažlivosti* na ty myšlenky reaguje a udává do chodu proces jejich manifestace.
- Jako existence produkujeme nové myšlenky.
- *Zákon přitažlivosti* reaguje na ty nové myšlenky a hybné síly nabývají na rychlosti.

- Síly způsobené reakcí *zákona přitažlivosti* na myšlenku reprezentují proud života.

Jakmile se vědomě smíříte s věčným charakterem vaší bytosti, pak vám bude koncept nekonečné expanze připadat snadno srozumitelný.

A jakmile si vědomě připustíte, že jste věčně-se-rozpínající bytosti, začne vám život v tomto úžasné různorodém fyzickém prostředí, kde se neustále rodí nové myšlenky, dávat perfektní smysl.

Jak porozumíte, že jste věčné bytosti a zároveň i fyzicky soustředění zde, začnete vnímat proces stvoření v ještě jasnějším světle.

Když se upamätujete, že vaše niterná bytost, vnitřní *já*, vždycky reaguje na každou novou myšlenku, kterou váš fyzický život zrodil, začnete dostávat ponětí o důležitosti tohoto proudu.

Když plně pochopíte, že *Zákon přitažlivosti* reaguje na všechny ty nové myšlenky se stejnou vervou a energií, se kterou vytváří celé světy a galaxie, pak pochopíte moc a hybnou sílu tohoto proudu.

Na základě našich obsáhlých znalostí o *zákonech vesmíru* a o důležitosti vaší role v něm bychom vás rádi ujistili, že vše, po čem toužíte, plyne po proudu toho nádherného toku stvoření. A když se uvolníte, nevyhnutelně se budete mít dobře. To je vaše dědictví. Začnete se pak těšit z takového života, jaký jste zamýšleli, než jste se fyzicky narodili.

Odložte pádla

Většina lidí se neustále snaží počítat vzdálenost od místa, kde se právě nachází, k místu, kam míří. „Jak daleko musím ještě jít? Kolik toho ještě musím udělat? Kolik kilo musím ještě shodit? Kolik peněz budu potřebovat?“ Tento přístup je srozumitelný, protože se ve své fyzické podobě obvykle soustřeďujete na akci. Je ale důležité si uvědomit, že jakmile začnete své okolí chápat jako svět *vibrací* raději než svět *akcí*, svět *myšlenek* raději než svět *času, prostoru a vzdálenosti*, pak se podstatně zlepší vaše schopnost zmenšovat mezeru mezi tím, kde jste teď a kde chcete být.

Někdy, když nabízíme analogie podobné kánoi v proudu, trváte na užívání vašich obvyklých metod motivovaných akcí. Vykročíte například správným směrem *po proudu*, ale hned chcete vše uspěchat: „Jak se dostat po proudu rychleji? Jak se dostat dříve k tomu, po čem toužím? Jak se více snažit? Kde je třeba přiložit ruce k dílu?“ Je důležité,

abyste porozuměli, že tyto odhodlané, akcí motivované snahy vás jen otáčejí proti proudu.

Podobně je tomu na vodě - jakmile totiž míříte po proudu života, není nutné instalovat motor.

Když přestanete pádlovat PROTI proudu, když odložíte pádla a uvolníte se, pak vás proud (který věčně plyne směrem k tomu, čím už se vaše já stalo) ponese vsíříc vašim touhám.

Obava, že je zde něco, co je třeba překonávat, vás automaticky obrací proti proudu. Přesvědčení, že vše, po čem toužíte, je snadno přístupné, vás automaticky stáčí po proudu. Umění svolení se týká svolení, aby dobro plynulo k vám a vy k němu, svolení, abyste byli sami sebou, takovými, jakými vás život neustále ponouká se stát.

KAPITOLA DEVÁTÁ

Zákon přitažlivosti nepotřebuje trénink

Jestliže zamýšlíte záměrně a rozvážně řídit svůj život, pak vám budou tři *vesmírné zákony* obzvláště užitečné: *zákon svolení* je tím posledním z nich. Zdálo by se logické, že přistoupíme nejdříve k zákonu prvnímu, pak druhému a ke třetímu až na konec a přesně tak jsme učinili v předchozích knihách. Nyní ale klademe důraz na třetí zákon, protože to je právě ten zákon, který jste sem, v tomto čase a místě, přišli ovládnout. To je zákon, který si musíte osvojit, abyste mohli vědomě tvořit vlastní realitu.

První zákon, *zákon přitažlivosti*, není třeba cvičit. Vlastně to ani není možné, protože to je zákon, který existuje v každé částice vesmíru – prostě *je*.

Podobně jako váš pozemský *gravitační zákon* není třeba se učit a přesto důsledně ovlivňuje veškerou hmotu, tak ani *zákon přitažlivosti* nevyžaduje nácvik. Nemáte na zemi „gravitační instruktory“, kteří by vysvětlovali, jak zabránit padání nahoru, protože padání nahoru není ani volitelné, ani to není váš problém. Zrovna tak se nemusíte učit o *zákonu přitažlivosti*, aby začal důsledně reagovat na vaši vibraci. *Zákon přitažlivosti* manifestuje jevy, věci a zkušenosti, i když se jej rozhodnete úplně ignorovat.

Druhý z těchto tří mocných *vesmírných zákonů* je *zákon záměrného tvoření*. Obrátíte-li vaši pozornost a myšlenky *záměrně* na to, po čem toužíte, můžete být, dělat či mít, cokoli se vám zachce. Aplikace tohoto zákona vedla k manifestaci této skvostné planety a všeho, co vás obklopuje.

A stejným způsobem, jakým nefyzická *energie původu* vytvořila prostředí, které nazýváte planeta Země, tak i vy pokračujete ve vytváření světa z vašeho pohledu.

Žít v souladu se zákonem svolení

Zatímco ty první dva zákony jsou velmi důležité a jejich znalost je nezbytná pro vás a veškerou existenci, třetí zákon, *zákon svolení*, je kritický pro váš osobní rozvoj, je alfou i omegou vaší osobní moci.

Zákon přitažlivosti říká, že *vibrace toho, co je si podobné se přitahuje*. To znamená, že jestli se cítíte nedocenění v důsledku nedávných prožitků, tak vás *zákon přitažlivosti* nemůže momentálně obklopit lidmi, kteří si vás cení. To by odporovalo *zákonu přitažlivosti*. Cítíte-li se obézní a nespokojení se vzhledem vašeho těla, pak nemůžete najít fyzický proces nebo stav mysli, který je nezbytný k dosažení těla, se kterým byste byli spokojeni. To by odporovalo *zákonu přitažlivosti*.

Cítíte-li se nespokojení v důsledku vaší finanční situace, pak ta se nemůže změnit. Změna k lepšímu tváří v tvář nespokojenosti by odporovala *zákonu přitažlivosti*.

Jestli se hněváte, protože vás vaše okolí zneužívalo, lhalo vám, zneuctilo vás, a dokonce znetvořilo váš pozemek, pak cokoliv podniknete, nemůže vám pomoci, a jakákoliv sebedůmyslnější akce ty nepříjemnosti nezastaví. To by odporovalo *zákonu přitažlivosti*.

Zákon přitažlivosti jednoduše nesčetnými způsoby odráží přesnou reakci na to, co energeticky vyzařujete. Jinými slovy cokoliv vám přichází do cesty je perfektním, *vibračním ekvivalentem* vaší bytosti. A emoce, které uvnitř cítíte, poukazují na váš momentální vibrační stav bytí.

Mnozí lidé porozumí síle soustředěné myšlenky, jakmile jsou představeni širokému vlivu *zákona přitažlivosti* a rozhodnou se cílevědomě kontrolovat vlastní myšlenky. Lidé se snaží ovládat a účinně soustřeďovat myšlenky prostřednictvím rozličných metod - od hypnózy, kontroly nevědomých myšlenek přes meditaci a opakovaná prohlášení, až po silné metody kontroly vědomí.

Je zde ale jednodušší metoda, jaksi osvojit záměrné *tvoření* vlastního života a jeho radostného naplnění - porozumění *zákona svolení* a aplikace *umění svolení*. Je to vědomé a jemné vedení vlastních myšlenek zhruba ve směru toho, po čem toužíte. Jakmile porozumíte tomuto mocnému proudu života a jakmile zahlédnete, *kdo ve skutečnosti jste*

v širším kontextu, a až nabudete přesvědčení, že vaše skutečná práce je jednoduše se sladit s těmi, *jimiž ve skutečnosti jste*, pak se vám bude *umění svolení* zdát naprosto samozřejmé.

Nechte se unášet proudem blahobytu

Účelem této knihy je vám pomoci, abyste se nechali unášet proudem vaší přirozené pohody a blahobytu. V následující části probereme různé situace, ve kterých můžete nalézt podobnost s vaší osobní situací, a zároveň nabídneme řešení, které vám může pomoci se obrátit a začít se spouštět po proudu. Pomůžeme vám vědomě znovu objevit úžasné vrozené smysly, se kterými jste přišli na svět a které vám pomáhají určovat směr vaší skutečné cesty. Doufáme, že vám čtení této knihy pomůže vrátit se do stavu, ve kterém jste byli svolní k blahobytu a dobru.

Nejčastější omyl, který brání lidem v ovládnutí situací a udržení jejich osobní rovnováhy, je jejich vlastní *trvání na tom, aby se dostali „odtud“ „tam“, OKAMŽITĚ, anebo alespoň co nejdříve*. Zajisté chápeme vaši potřebu rychle najít odpovědi na vaše otázky a vyřešit problémy co nejrychleji, ale věřte, že takovéto nutkání pracuje proti vám. Kdykoliv naléhavě cítíte, že chcete být někde jinde, tak *tlačíte* proti tomu, kde jste nyní. To je samo o sobě *proti proudu*. Ještě větší chybou ale je *vaše přesvědčení, že musíte na to nové místo spěchat. Tím ignorujete sílu, rychlost, vedení a slib PROUDU. Tak se otáčíte proti proudu, proti těm, kterými VE SKUTEČNOSTI JSTE, a proti těm, kterými jste se už stali*.

Soustředte se znovu na analogii *po proudu / proti proudu* a snažte se představit si úlevu, jakou byste pocítili ve chvíli, kdy přestanete *proti proudu* pádlovat. Odevzdáte se té síle, necháte se otočit a nést *po proudu*. Prožívejte ten pocit, nechte se jím konejšit a mějte na paměti, že ten proud je laskavý, moudrý a že vás unáší směrem, po kterém jste už dávno toužili. Představte si, že ležíte na dně lodi a cítíte, jak se pomalu otáčí po proudu. Uvolněte se a pomalu si připusťte, že vás ten proud ponese k nevyhnutelnému blahobytu, pohodě a k naplnění vašich snů.

Přidáváte proudu sílu

Nespěchejte, náležitě vstřebejte analogii proudu a následující stránky vám mohou pomoci sladit se se vším, po čem jste kdy toužili.

Již z vaší nefyzické perspektivy, ještě před vaším narozením, jste uvedli do chodu myšlenky a ty myšlenky se nyní podílejí na hybné síle *proudu*. Zatímco jste ve fyzickém těle, život vás ponouká chtít víc a v průběhu všeho, čím jste doposud prošli, jste vlastně nikdy nepřestali vysílat svoji touhu, která je nyní součástí hybné síly toho *proudu*. Když budete akceptovat, že vaše *vnitřní bytost, zdroj, podstata* se teď nachází ve vibračním souladu se vším, čím se neustále stává, a že *zákon přitažlivosti* přitahuje k nejvzdálenějšímu shromažďovacímu bodu..., pak porozumíte moci *proudu*.

Lehněte si na chvíli, a než se dáte do čtení další kapitoly, přemíťte o tom úžasném, sílem proudu blahobytu, který plyne bez konce, ve směru vašeho růstu, směrem k naplnění toho, čím jste.

A nyní jste způsobilí použít *proti proudu* i *po proudu* analogii na skutečných příkladech z vašeho vlastního života. Doufáme, že teď budete moci pozorovat vlastní myšlenkové pochody, jestli míříte *proti proudu* nebo *po proudu* a jestli zužujete mezeru mezi vámi a vaším *já*, anebo se držíte nepřírozeně oddělení.

CAST DRUHA

Příklady
úžasné síly emocí

Několik příkladů, jak odložit pádla

Následující stránky nabízejí příklady rozličných námětů, ve kterých IN se lidé často nacházejí v nesouladu s vlastními touhami. Probereme touhy, které se týkají fyzického těla, mezilidských vztahů, poslání života, financí, zaměstnání, a dokonce i světových událostí. Tyto příklady jsme nashromáždili z vibrace společenského vědomí, na kterém se všichni podílíme každodenním životem a každodenními touhami po zlepšení.

Některé z příkladů budou až neuvěřitelně zapadat do problematiky, která se týká přímo vás a vaší současné životní situace, zatímco jiné příklady vám budou připadat naprosto cizí, někdy až nepochopitelné. Je prospěšné přechíst je všechny, i když se právě „vašeho“ problému netýká, protože soubor těchto příkladů nabízí klíč k úplnému pochopení záměrného tvoření.

Je docela pravděpodobné, že s některými příklady nebudete chtít souhlasit, nebo se vám bude zdát, že některé touhy jsou značně nevhodné. A podle toho, čím právě v současné životní etapě procházíte a jak se sami momentálně cítíte, se vám některé příklady mohou zdát i zbytečné a malicherné. Například prožíváte-li právě strach z určitého tělesného stavu, pak se můžete při čtení kapitoly o vztazích v zaměstnání nudit, protože se vám to může zdát zbytečné v porovnání s vaší momentální situací. Přesto je důležité pokračovat, protože už jen samotné čtení vám skýtá jedinečnou příležitost hlouběji porozumět vibračnímu souladu.

Naším úmyslem zde není ovládnout to, po čem toužíte. O to se již postará sám váš život. Doufáme, že se následující příklady stanou užitečným nástrojem vašeho rozvoje a že vašemu fyzickému já umožníte být v souladu s vaším záměrem.

PRVNÍ PŘÍKLAD

Právě mi sdělili hroznou diagnózu.
Jak dlouho mi bude trvat,
než najdu odpověď?

Příklad: „Necítila jsem se dobře. Vyhledala jsem odborníka a ten mi sdělil znepokojivou prognózu. Mám strach.“

Strach, který cítíte, je sice za takových podmínek pochopitelný, ale pocit strachu vám napovídá, že míříte *proti proudu*.

Názory na to, co v takových situacích podniknout, se výrazně liší a je snadné přehlédnout, v čem spočívá skutečná práce. O každém detailu vaší diagnózy byly napsány stovky knih, ale než se necháte strhnout k unáhlené akci, je nesmírně důležité se nejprve jednoduše rozhodnout, jestli míříme *proti proudu*, *či po proudu*.

Je snadné dále zkomplikovat situaci rozebíráním, co všechno jste mohla a měla udělat a současné situaci zabránit. Je to jako stopování po cestě minulosti a hledání toho rozcestí, které by vás přivedlo jinam: „Neměla jsem dělat to a to celá ta léta,“ nebo „Měla jsem to dělat jinak. Kdybych jen o sebe lépe pečovala! Kdybych byla chodila častěji na kontrolu! Měla jsem tenkrát poslechnout matku.“

Rádi bychom, kdybyste si teď uvědomila, že jediné, co teď potřebujete, je zvážit, jestli máte namířeno *proti proudu*, *či po proudu*. A dokážete-li se nyní soustředit jen na to, můžete se začít pohybovat směrem ke zlepšenému zdravotnímu stavu, po kterém teď tak toužíte. V tuto chvíli není třeba žádné jiné akce než zvážit: *Mířím právě teď směrem ke zlepšení, nebo opačným směrem.*“ Emoce, které pocítíte, vám poskytnou odpověď.

Toto cvičení, které vás učí rozeznat, jestli míváte *protiproudu* (pryč od cíle - žádaného výsledku) *či po proudu* (směrem k cíli - k žádanému výsledku), se liší od jednotlivce k jednotlivci a záleží na „rychlosti“ vašeho proudu. Například, je-li vaše diagnóza vážná, smrtelně vážná, zatímco vy máte stále velkou chuť k životu, pak pocítíte velmi silný tah proti proudu (nebo velmi silný pocit strachu). Jestliže váš zájem o život v tomto fyzickém těle opadá, tak vaše reakce na diagnózu nebude tak výrazná. *Takže emoce, které v každém okamžiku cítíte, vám říkají dvě věci: 1. Jak rychlý je tok proudu, nebo jak silně toužíte po dosažení očekávaného výsledku, 2. Jestli máte namířeno proti proudu, či po proudu.*

A než se pustíme do analýzy tohoto příkladu, rádi bychom, kdybyste uvážila, že dokonce i samotný koncept „*léčení*“ je namířený *proti proudu*, protože navrhuje *překonání* nemoci. Snažte se pocítit rozdíl mezi přemýšlením o „boji s nemocí“ a mezi „svolením ku zdraví“.

Následující výroky a jim podobné obvykle provázejí takovéto situace. Snažte se vycítit, jestli jednotlivý výrok mívá *protiproudu*, *či po proudu*:

Toto je hrozná diagnóza, (proti proudu)

Měla jsem o sebe víc dbát. (proti proudu)

Tato nemoc je dědičná, (proti proudu)

Možnosti léčby nejsou příznivé, (proti proudu)

Jak je možné, že jsem takhle dopadla? (proti proudu)

Proč se to stalo právě mně? (proti proudu)

Je docela pravděpodobné, že pocítíte, jak jsou předchozí výroky vzdorující a *proti proudu*. Uvažte nyní následující výroky a pozorujte, jaké máte při jejich čtení pocity:

Jsem schopna tu nemoc překonat.

Nenechám se tím užít.

Nechci ještě odejít.

Zvítězím nad tím.

Zatímco tyto výrazy zní poněkud jinak, všimněte si, že stále vzdorují a plynou *protiproudu*, protože všechny se soustřeďují na to, co nechcete,

a udržují vás tak ve vibračním souladu s *nechtěným*, namísto se *chtěným*. Vaše vlastní přesvědčení, že musíte toto protivenství *překonat*, vás stáčí *proti proudu*. Takovéto výrazy vám brání si uvědomit, že v nepříjemné přítomnosti kontrastní nemoci jste už vibračně požádala o zlepšení, kterého již vaše *niterná bytost* dosáhla. Vaše *niterná bytost* teď z toho zlepšeného místa volá a TO je ta hybná síla proudu.

Zkuste nyní cítit následující výroky:

Ta diagnóza mě přiměla chtít ještě pevnější zdraví.

Moje NITERNÁ BYTOST již pevného zdraví dosáhla.

Nadále se budu vyvíjet a žádat více.

Ve vibrační sféře jsem ve stavu nejlepšího zdraví.

Moje větší část, moje NITERNÁ BYTOST, je nyní lepší než kdy jindy.

ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI volá ostatní moje části směrem ke zlepšenému stavu.

Přirozený proud plyne ve směru mého blahobytu.

Jakákoliv akce je pro mě teď méně důležitá než znalost proudu.

Není důvodu se tím trápit.

Mé dobré bytí je nevyhnutelné.

Všechny předcházející výroky byly *po proudu*. Pozorujte chvíli úlevu v jejich relaxované, *po proudu* charakteristice. Kdykoliv cítíte úlevu, snižujete vzdor a *dovolujete* si plynout ve směru vaší touhy. Fyzická manifestace vašeho zdraví nebude okamžitě patrná, ale ani to není nutné, protože jakmile zvolíte soulad se zdravím namísto popudu tomu vzdorovat, vaše dobré bytí se musí navrátit.

Jak budete pokračovat ve snaze mířit své myšlenky *po proudu*, začnete k tomu pociťovat náklonnost. Časem vám to přijde přirozené a zdraví se navrátí. Zpočátku bude úleva jen sporadická, ale časem bude stále častější, až nastane chvíle, kdy začne manifestace odpovídat pocítené úlevě. NEMOC (NE MOC) JE ODPOVĚĎ ZÁKONA PŘITAŽLIVOSTI NA VZDOR. ZDRAVÍ JE ODPOVĚĎ ZÁKONA PŘITAŽLIVOSTI NA SOULAD.

Jak dlouho mi bude trvat, než najdu odpověď?

Otázka: „Jak dlouho mi bude trvat, než uvidím zlepšení v mém fyzickém těle? Kdy mohu očekávat novou, lepší diagnózu?“

Ačkoliv je srozumitelné, že stále cítíte potřebu klást si takovéto otázky ve snaze najít rychlé vyřešení vaší děsivé diagnózy, samotné otázky jsou motivované přímým prožíváním nemoci, potřebou najít řešení a zůstávají tím namířené proti *proudu*. Z charakteru otázek je také možné pozorovat nedostatečné porozumění síly a směru proudu, jakož i jeho schopnosti vás dovést k řešení, které hledáte. Ptáte-li se: „*Jak dlouho mi bude trvat, než uvidím zlepšení?*“ pak chcete ve skutečnosti vědět: „*Jak dlouho ještě budu v místě, kde nechci být?*“ Může se vám zdát, že je to jen jemná variace slov, ale chceme vás ujistit, že rozdíl ve *vibraci* je obrovský.

Jediný způsob, jak se ujistit, míří-li vaše slova *proti proudu*, nebo *po proudu* je natáhnout se pro ten „*hmatatelný*“, *vnitřní pocit úlevy*.
Například:

Jak dlouho bude trvat, než uvidím zlepšení ve fyzickém těle?
(proti proudu)

Zkuste teď najít otázku nebo perspektivu, která vám přinese lepší pocity. Soustředte se na *pocit* nového výroku.

Zlepšení je přirozené, (po proudu)
Vše bude včas. (po proudu)

Může se vám zdát, že ty výroky nejsou zrovna revoluční, a možná jim ani nebudete úplně věřit, ale nic z toho není teď důležité. Jediná důležitá věc právě teď je, abyste se soustředila a přivodila myšlenky, po kterých se budete cítit trochu lépe. Nepřipojila jste tím k vaší lodi motor a neodplula jste hned vstříc nějakému zázračnému uzdravení, ale zastavila jste vzdor. Nechala jste pádel a loď se stočila po proudu. Udělala jste vše, co bylo potřebné právě tady a právě teď.

Čas od času se něco stane. Něčeho si všimnete, někdo vám něco řekne nebo si najednou vzpomenete na něco, co vás začne znovu stáčet proti proudu, ale už to není problém, protože už jste si vědoma své pozice v proudu. S trochou úsilí můžete nahradit své myšlenky *proti proudu* myšlenkami *čířít se lépe*.

Uvidíte například osobu, která trpí stejnou chorobou. Přestože je ta osoba zjevně v mnohem horším stavu, všimnete si, že jisté příznaky máte podobné a přepadne vás strach: „*Doufám, že to není, co mě čeká.*“

Tentokrát ale pro vás ta myšlenka není dominantní a setrváte soustředěna na stav svých *pocitů*. A protože způsob, jak se cítíte právě

zde a právě nyní, je pro vás důležitější než jakékoliv obavy, *rozhodnete se zlepšit své pocity. Právě teď.*

Doufám, že to není, co mě čeká. (proti proudu)

Neznám celý příběh té osoby, (po proudu)

*Ta osoba může být v lepším stavu dnes, než byla před měsícem.
(po proudu)*

*Nevím, jaké myšlenky vytváří životní zkušenost té osoby.
(po proudu)*

Životní zkušenost té osoby se od mojí zkušenosti liší. (po proudu)

Udělám nejlépe, když se budu starat o sebe. (po proudu)

Jak jsme se již zmínili, nehledáte nyní náhlé zlepšení nebo revoluční nápady. Jen jemné, pozvolné změny vašich pocitů. Jak narážíte na různé situace v průběhu dne, uvědomujete si své pocity a neustále trváte na tom, abyste se stáčela směrem *po proudu*. Vědomě, znovu a znovu, a než se nadějete, budete přirozeně mířit *po proudu*. Časem přijde znatelná fyzická změna a vaše tělo bude evidencí vývoje odpovídajícího směru a typu vašich myšlenek.

Soustředíte-li se na zlepšené emoce (čehož lze v této situaci dosáhnout), položíte vibrační základy k vašemu fyzickému zlepšení. *Soustředíte-li se na přesné určení KDY a JAK k fyzickému zlepšení dojde, tak si stojíte v cestě, protože odpověď neznáte a způsobujete tak odpor ve vaší vibraci. Jinými slovy - přestože nemůžete dosáhnout okamžitého fyzického uzdravení, tak JE ve vašich silách dosáhnout zlepšených emocí. A to teď stačí.*

DRUHY PŘÍKLAD

Nemohu shodit ani kilo

Příklad: „Co si pamatuji, tak jsem měla vždy nadváhu. Několikrát jsem byla na těžkých dietách a násilně se mi podařilo shodit, ale bylo to jen s velkým sebezapřením a strádáním provázeným náročným cvičením. Bylo to velmi náročné, nikdy jsem takový režim dlouho nevydržela a nežádoucí váha se mi pak brzy vrátila. Cítím se nepohodlně ve svých šatech a mám hrůzu z nakupování nových. Stojím před šatníkem, hledám něco na sebe, a přestože mám nějaké pěkné věci, nemohu si vybrat, protože se mi nelíbí, jak v nich vypadám, bez ohledu na to, jak krásné to oblečení je.

Těžko se hýbu a dobře vím, že bych se i celkově cítila daleko lépe, kdybych pár kilo shodila, ale připadám si bezmocná a neschopná něco pro to udělat.“

Rádi bychom začali tuto diskusi připomínkou, že nejdůležitější část *záměrného vytváření je*, že vytváření není o *dělání věcí* prostřednictvím akce. Popravdě řečeno, vytváření není vůbec o *dělání věcí*. Vytváření je o *svolení*, aby se věc, po které toužíte, stala. *Svolení* se děje prostřednictvím sladění energie, ne prostřednictvím akce.

Toto pro vás může být někdy obtížné akceptovat, protože z vlastní životní zkušenosti víte, že akce produkuje výsledky. Víte, že jste byla schopná shodit nežádoucí nadváhu omezenou dietou, a nemáte pochyby, že cvičení také pomohlo. A my s tím souhlasíme. Akce má význam pro produkci a vytváření mnoha věcí. Bez akce by byla vaše

společnost ochuzená o mnohé věci, ale postavíte-li akci jako základní kámen vašeho tvořivého procesu, bez uvážení vibrační podstaty vašeho bytí a vaší akce, pak se dobrovolně stavíte do nevýhody. Žádná akce neobsahuje tolik síly, aby byla schopná kompenzovat energii vaší neharmonické myšlenky.

Možná si vzpomenete na pocit úspěchu, když vám někdo dal tip na určitou dietu a vy jste okamžitě pocítila nadšení. Vaše nadšení můžete přisoudit buď síle přesvědčení, kterou ta osoba měla, nebo tomu, že ta dieta přesně zapadala do vašich přesvědčení. Tak či onak, pojďme se nyní soustředit na to vaše nadšení.

Vaše nadšení bylo signálem, že vibrace vaší bytosti byla sladěna. Potom jste byla dychtivá začít a po akci přišly pozitivní výsledky. Samozřejmě je možné začít jednat, protože to někdo navrhne, doporučí, nebo to dokonce vyžaduje a je i pravděpodobné, že jakmile se dáte do akce, váš postoj se změní k lepšímu. Ale záměrné sladění vaší vibrace (inspirace každé akce) je mnohem mocnější přístup k vytváření čehokoliv, co zamýšlíte.

Mezi dietami, když jste se cítila odrazená a když vám vaše tělo připadalo jiné, než jak si ho představujete, vysílala jste myšlenky plné touhy. Tak jste, aniž byste si to uvědomovala, přispěla do vašeho vibračního depozitáře. Vytvořila jste novou, zlepšenou vibrační verzi sebe samé.

Rozumějte, prosím, že tohle není jen ledajaký nicotný sen produkovaný vaší představivostí, ani iluzivní útěk od reality. Taková je podstata tvoření, která je za zrodem všeho, co vidíte kolem sebe. Životní prožitky zplodily nápad či myšlenku, která se soustředěním stala tím, co nazýváte „realita“. Odrazení, které jste pocítila, je indikátorem nesouladu mezi neustále vyvíjejícím se stvořením vašeho krásného těla a mezi myšlenkami, které se neustále podílejí na jeho tvoření. Vaše tělo se vyvíjí vibračně, ale vaše staré „šablony“ myšlenek a přesvědčení způsobují vibrační disharmonii. A za takových podmínek není úspěšná akce možná. Za takových podmínek jsou veškeré akce obtížné a kromě ještě hlubšího pocitu odrazení přinášejí slabé nebo žádné výsledky.

Klíč k přivedení těla do nového prostoru je SPATŘÍT vaše tělo jiné, než je. Je nezbytně nutné se soustředit teď na tělo, které přichází, a rozptýlit se od negativních aspektů vašeho současného fyzického stavu, protože dokud budete VIDĚT tělo takové, jaké je, popíráte vibraci štíhlého těla. SOUSTŘEDĚNÍM SE NA SOUČASNOU REALITU NELZE VYTVOŘIT NOVOU REALITU.

Takže nyní rozumíte, proč bylo vždycky obtížné najít inspiraci k činu a proč akce, i když jste ji nabídla, přinesla jen nedostatečný výsledek. Ukážeme vám několik praktických cvičení, které vám pomohou v procesu sladění vašich energií, protože jakmile porozumíte zákonům vesmíru a základům vašeho tvoření (což je jen sladění vibrací), nic nebude stát v cestě vašemu tvoření:

- Právě teď si nemůžete vybrat, máte-li perfektní váhu, nebo ne.
- Právě teď nemáte jinou možnost než vážit tolik, kolik vážíte.
- Budete vážit zhruba stejně zítra a pozítří, popozítří a tak dále.
- Změna váhy právě teď není volitelná možnost.
- Změna vašeho vibračního sladění právě teď je volitelná možnost. A to velmi mocná.
- Právě teď se nerozhodujete, jestli se cítíte báječně, nebo hrozně.
- Nerozhodujete, cítíte-li se nadšená, nebo odrazená.
- Vaše volitelné možnosti právě teď jsou mnohem jemnější.
- Jednoduše se rozhodujete, jestli se chcete cítit trochu lépe, nebo trochu hůře.
- Vybíráte si mezi myšlenkou *proti proudu*, a mezi lepším pocitem spojeným s myšlenkou *po proudu*.
- To jsou vaše jediné volitelné možnosti právě teď: *proti proudu*, nebo *po proudu*.
- Ale to stačí.

Představte si například, že jste na trhu. Vcházíte a zase vycházíte z nádherných obchodů a s vámi i stovky dalších nakupujících. Všechny možné tvary těl a oděvů jsou přítomné, ale vy si hlavně všímáte jen těch pěkně oblečených, štíhlých a krásných lidí kolem vás. A čím víc je pozorujete, tím víc jste rozpačitější.

Jste si teď nepříjemně vědoma, co máte na sobě, a jste nespokojena, jak dnes vypadáte. Otočíte se, abyste viděla svůj odraz ve výkladní skříni, a z toho, co vidíte, jste ještě mrzutější. Cítíte se podrážděná, odrazená, a nešťastná.

Ztratila jste zájem a důvod, proč jste na trh přišla. Jediné, co vás právě teď láká, je najít něco k snědku. Cítíte ve vzduchu různé dobroty a uvědomujete si, že máte hlad. Rozhlédnete se a vidíte několik stánků

s potravinami, ale z vůní ve vzduchu víte, že tady musí být ještě další. Máte chuť na zmrzlinu, bonbony, možná něco sytějšího, třeba obložený chlebiček.

Vaše pokušení najít si tiché místo a jíst je docela silné, a ačkoliv se snažíte odolávat a ten popud zahnat, uvědomujete si, že je mnohem jednodušší to vzdát a něco sníst. Tak jako tak, dřív nebo později přece musíte mít něco k jídlu. Postavíte se do řady na zmrzlinu a všimnete si štíhlého páru před vámi a uvědomíte si, že vám lezou na nervy. Jste otrávená a nutkání po zmrzlině je ještě silnější...

Než budeme pokračovat s analýzou tohoto příkladu, zastavme se u důležitého jevu, jemuž ještě mnoho lidí není schopno porozumět a uvěřit: Jestli se vzchopíte a silou vůle odejdete z cukrárny, nebo jestli si objednáte - a sníte - celý škopek zmrzliny, nehraje absolutně žádnou roli, porovnáváme-li jednu akci s druhou.

Srovnáváme-li *akce*, pak budeme dokonce tvrdit, že není rozdíl mezi tisíckrát opuštěnou cukrárnou a tisícem snědených škopků zmrzliny. *Vaše AKCE není důležitá, vaše VIBRACE je. Vaše AKCE není příčinou vaší nadváhy, vaše VIBRACE je. Rozdíl není v tom, co DĚLÁTE, ale v tom, co CÍTÍTE. Jaké máte POCITY Z toho, co děláte.*

Jakmile se soustředíte na vibrační sladění z perspektivy vaší tělesné váhy, tak se ve vás může probudit nadšení pro změny v jídelníčku a můžete říct: „Nevidím, že by se toto příliš lišilo od předchozích diet. Prošla jsem tím mnohokrát.“ Rozdíl bude v tom, že si všimnete, že jednáte s pocitem nadšení - na rozdíl od předchozích jednání / akcí vzešlých ze stavu mrzutosti, kdy jste se cítila odrazená. Také si dozajista všimnete, že v tomto stavu zlepšených emocí vám přichází jeden nový, lákavý nápad za druhým. Brzy si budete připadat jako na nekonečné přecházení nových a radostných nápadů a namísto předchozího lopotného hledání motivací se nyní necháte vést. Než se nadějete, pocítíte fyzické změny. A s fyzickými změnami jen vzroste vaše nadšení a budete nezadržitelně přitahována tím, po čem jste toužila.

Rozdíl mezi *emocí* a *akcí* je také možné vysvětlit na příkladu rozdílu mezi *inspirací* a *motivací*: *inspiraci* (in spirit, v duchu) můžete cítit jako sílu, která vás táhne, zatímco *motivace* vám může připadat jako fyzické úsilí a tlak - přinutit se fyzicky vstát a dělat něco, do čeho se nám nechce.

Jakmile dosáhnete žádoucí tělesné hmotnosti (a vy jí dosáhnete), řeknete si: „*Tentokrát to ani nebylo tak těžké a tentokrát už nepřiberu, když nebudu chtít. Hlavně ale teď vím, jak dosáhnout jakékoliv tělesné kondice.*“

Uvažte následující:

Jestli je to *štíhlost*, co odpovídá vaší emoci štěstí...

a jestli budete neustále jíst zmrzlinu a prožívat přitom pocit štěstí...,
pak budete štíhlá osoba, která konzumuje velké množství zmrzliny.

Jestli vaše touha *být štíhlá (zatímco nejste)* odpovídá vaší emoci odrazení...

a jestli budete neustále jíst zmrzlinu a prožívat přitom pocit odrazení...

pak budete obézní osoba, která konzumuje velké množství zmrzliny.

Jestli vaše touha *být štíhlá (zatímco nejste)* odpovídá vaší emoci odrazení...

a jestli budete neustále používat sílu vůle a nejíst zmrzlinu...,
pak budete tlustá osoba, která nejí zmrzlinu.

Někteří se ptají: „Abrahame, jestli nás pocit neštěstí dělá tlustými, tak proč nenacházíme tlusté lidi v oblastech, kde je nedostatek potravin? Ti jsou jistě nešťastní, ale nejsou tlustí. Oni často umírají hladem.”

Na to odpovídáme: Budete-li se soustřeďovat na váš současný stav nedostatku jídla a budete-li cítit strach o sebe a vaše blízké, pak jste vibračním ekvivalentem toho, co nechcete. Energeticky zde není rozdíl. Jestli nechcete být tlustí, a to vás stáčí *proti proudu*, nebo jestli nechcete zemřít hladem, a to vás stáčí *proti proudu*, energeticky zde není rozdíl mezi tímto a myšlenkami *proti proudu*. Vaše myšlenky jsou v obou příkladech *proti proudu* - čímž odporují tomu, po čem toužíte. Bez ohledu na to, je-li vaší touhou *štíhlé tělo*, nebo *dostatek jídla pro vaší rodinu*.

Štíhlost odpovídá mojí emoci štěstí, (po proudu)

Otylost odpovídá mojí emoci neštěstí, (proti proudu)

Mít dostatek jídla odpovídá mojí emoci štěstí, (po proudu)

Nemít dostatek jídla odpovídá mojí emoci neštěstí, (proti proudu)

Klíč k tvoření všeho, po čem toužíte, je najít způsob, jak se obrátit *po proudu*, směrem k příjemnějším myšlenkám, a to bez ohledu na obtížnost současné situace. Zapojte raději sílu vůle a soustřeďte myšlen-

ky ve směru vaší touhy a ve směru toho, kým ve skutečnosti jste, než na produkování akce *proti proudu*.

Na začátku mohou znít vaše myšlenky následovně:

Jsem tlustá, (proti proudu)

Nechci být tlustá, (proti proudu)

Už mám dost toho mít pořád nadváhu, (proti proudu)

Nelíbí se mi, jak vypadám, (proti proudu)

Nelíbí se mi moje šaty. (proti proudu)

Nesnáším nakupování šatů. (proti proudu)

Už jsem vyzkoušela všechno, (proti proudu)

Nic nefunguje, (proti proudu)

Pamatujte si, že nemusíte spravit všechno najednou. Jen zkuste přijít na myšlenku, při které se bude cítit trochu lépe:

Ráda bych našla způsob, jak shodit, (po proudu)

Moje nohy by se určitě cítily lépe. (po proudu)

A znova, toto nejsou žádné revoluční výroky, ale přinášejí úlevu, lepší pocit, a proto míří po proudu. Vaše práce je pro tuto chvíli dokončena.

Kdykoliv se přistihnete, že zpíváte tu samou starou písničku o vaší nadměrné váze, snažte se otočit vaše myšlenky *po proudu* a zůstaňte soustředěná, až pocítíte jemné stočení. Během krátkého okamžiku se vám podaří zlepšit vibrační vztah mezi tím, *kde jste teď*, a mezi tím *kde chcete být*. Budete se divit, jakou výhodu dodá tato zvýšená vibrace vašemu procesu. Každý aspekt toho procesu bude snazší a snazší, až začas dosáhnete své žádané váhy.

Nyní řekněme, že jste v práci. Nemyslela jste na svoje tělo ani váhu, protože jste byla zaneprázdněná, ale přišla polední přestávka, a jak míjíte prodejní automat, cítíte nutkání si koupit sušenku. Vložíte mince do automatu a sušenka vypadne ven, a zatímco ji rozbalujete, najednou zneklidníte.

„A už je to tu zase," pomyslíte si znepokojeně.

Nutkání je ale velmi silné a ukousnete si velký kus. Cítíte se teď ještě hůř a přepadne vás pocit zklamání. Tentokrát je to ale jiné než jindy, protože si ještě pamatujete pozitivní výroky o vaší váze.

Pamatujete si, že *to není o tom, co děláte. Je to o tom, co cítíte, když to děláte.* Na okamžik zaváháte, podíváte se na zbytek sušenky a řeknete si:

Neměla bych tě jíst. (proti proudu)

Jenom mě děláš tlustější, (proti proudu)

Ty jsi ale lahodná, (po proudu)

A ani nejsi tak velká, (po proudu)

Mohla bych tě mít kousek teď a schovat si zbytek na později.

(po proudu)

Mám ráda, když si mohu vybrat a rozhodnout se. (po proudu)

Ráda si vybírám záměrně, (po proudu)

Jsem ráda, že jsem sama zodpovědná za svoje rozhodnutí.

(po proudu)

Kdybych se zastavila a nejdřív se zamyslela, možná bych tak nespěchala s vložením mincí do toho automatu, (po proudu)

Opravdu dělám slona z myši, vždyť to je jen malá sušenka.

(po proudu)

Jsi moje malá lahodná sušenka, (po proudu)

ZÁMĚRNĚ a VĚDOMĚ se z tebe těším, (po proudu)

Někdy se rozhodnu tě mít a jindy zase ne. (po proudu)

Právě teď tě ale sním. (po proudu)

A pochutnám si na tobě. (po proudu)

Právě jste dosáhla něčeho, co pro vás bylo doposud nezvyklé. Jíte sušenku a samomluvou jste se přivedla do souladu s vámi samotnou, a tím i s vaší touhou po štíhlosti.

Jste v souladu s vaším niterným *já* a to je mnohem důležitější než akce (než cokoliv děláte - nebo neděláte s tou sušenkou). Po chvíli přistoupí velmi štíhlá osoba k tomu prodejnímu automatu, koupí si sušenku a pustí se do ní. Je zřejmé, že ta osoba si opravdu tu sušenku vychutnává.

Kdyby jste toho byla svědkem v minulosti, řekla byste si:

To není fér. (proti proudu)

*Její zažívání jí dovoluje pochutnávat si na dobrotách a stejně
zůstat štíhlá, (proti proudu)*

*Vsadím se, že není zdravá a že tohle je jediná věc, kterou bude mít
dnes k jídlu, (proti proudu)*

Ale díky vibrační práci, kterou už máte za sebou, si pomyslíte:

*Tady je živý příklad někoho v souladu s touhou jíst sušenku.
(po proudu)*

Všechno se týká vibračního souladu, harmonie vaší touhy s emocí
vaší akce.

Neočekávejte okamžité, měřitelné fyzické výsledky. Hledejte raději
zlepšení vaší nálady, přístupu k věcem a k vašim emocím. Když se lépe
cítíte, jste v lepším souladu a vše ostatní bude následovat. To je *zákon*.

TŘETÍ PŘÍKLAD

Moje děti se pořád perou a je mi z nich na zbláznění

Příklad: „Máme dvě děti: dvanáctiletého chlapce a třináctiletou dceru. Jsou vcelku hodné, dobře se učí a ve škole nemají žádné problémy, ale pořád se perou. Neperou se fyzicky, nic takového, ale jsou-li v domě ve stejnou dobu, tak se hádají, křičí na sebe, třískají dveřmi, a to každý den. Mají svoje pokoje, takže spolu nemusí být, ale ti dva se tak navzájem nesnášejí, že je to už pro mě i manžela v domě nesnesitelné. Zkusili jsme už všechno. Zakázali jsme „návštěvy“, přinutili je strávit celý den v jedné místnosti, aby si to mezi sebou vyřešili, ale je to pořád stejné. Nenávídím chvíli, když je vidím přicházet ze školy.“

Námět *záměrného tvoření* (nebo „*soutvoření*“, jak to rádi nazýváme), je obzvláště zajímavý z pohledu mezilidských vztahů. Soužití s ostatními připomíná lidem komplikované bludiště a mnozí se v něm ztrácejí. Je téměř nemožné, abyste jeden ve druhém podnítili tolik dlouhodobých změn a ústupků, aby vyřešily vaše vztahy.

Většina lidí zkouší přimět druhé ke změnám, ale buď to časem vzdají, nebo jdou „o dům“ dále. *Vyžadovat od ostatních změny v jejich chování, abyste se mohli cítit lépe, nepřinese nikdy ovoce.*

Kdybychom hovořili s vašimi dětmi, tak bychom ani jednomu neradili požádat toho druhého o změnu chování. Situace je mnohem komplikovanější, protože se snažíte o *vnější* ovlivnění interakce *mezi* dvěma jednotlivci a již začínáte na základě mnoha předchozích neúspěšných pokusů tušit, že vzájemný vztah vašich dětí nemůžete kontrolovat.

Lidé se často snaží ovládnout chování svých dětí, zaměstnanců, členů klubů, politických stran nebo kostelů a nabízejí *odměnu* za dobré chování a *trest* za špatné chování. Ale ještě jsme nikdy neviděli, aby to vedlo k nějakým prospěšným změnám. *Pravidla a tresty administrované zvenčí obyčejně zapříčiní buď jen potlačení a skrytí toho nežádoucího chování, nebo podnítí jeho ještě silnější manifestaci, protože lidé si niterně uvědomují, že tu nejsou, aby uspokojili ostatní.*

Často připomínáme, že *jste tvůrci toho, co prožíváte*, ale to zároveň znamená, že *nejste tvůrci toho, co prožívají ostatní. ONI jsou tvůrci toho, co prožívají.* Docela chápeme, že když oni vytvářejí to, co prožívají pod vaší střechou, ve vašem doslechu, v dohledu, pak jejich konání ovlivňuje vaši reakci, tedy váš „výtvor“, a proto také máte pocit, že byste k tomu měla co říci. Také chápeme, že vás těší, když pozorujete příjemné chování, a že vám není milé, když jste svědkem nepříjemného chování. Také chápeme, o co je to komplikovanější, když se jedná o vaše vlastní děti. *Jsme si naprosto jisti, že pokud věříte, že vaše štěstí závisí na vaší schopnosti kontrolovat chování někoho jiného, pak štěstí nikdy nenajdete, protože kontrola ostatních není možná.*

Mnozí lidé stráví celý život úsilím o kontrolu ostatních, ale jen sledují, že absolutní kontrola druhého vyžaduje nejprve vzdát se své vlastní svobody. Protože jakmile se rozhodnou plně se soustředit na to nepraktické úsilí o kontrolu druhých, nezbyvá jim energie na JEJICH vytváření jejich vlastního života.

Rodiče často cítí silnou potřebu kontrolovat děti a tato slova neradi slyší, protože jsou přesvědčeni, že jim byly děti svěřené do péče a oni jsou proto nejlépe způsobilí k jejich výchově a k navigaci životem. Dáte-li si načas a dosáhnete-li kompletního sladění se *vším, čím jste* dřív, než nabídnete vašim dětem radu, tak bude váš vliv mnohem silnější. Jednoduše řečeno - zkusíte-li vést děti z pozice zloby a roztrpčení, protože nejste sladění se *vším, čím jste*, pak váš vliv bude chabý. Nabídnete-li ale radu, když jste plně napojeni na *vše, čím jste*, pak bude váš vliv mnohem silnější a vaše rada padne na úrodnou půdu.

Cítíte humor v následujícím výroku? „Chování dětí mě zlobí do takové míry, že ztrácím schopnost jim poskytnout jakoukoliv radu. A čím víc jim zkouším radit, tím je to zbytečnější.“ Když si ale dáte načas a napojíte se na *vše, čím jste*, vstoupíte do mocného proudu, který plyne směrem ke všemu žádanému.

Pokaždé, když jste byla svědkem hádky vašich dětí, jste vyslala „osobní raketu touhy“, týkající se vztahu vašich dětí z vašeho pohledu. Ony vám nabídly dostatek detailních, kontrastních zážitků, které

vyvolaly vývoj vašich osobních preferencí. Na rozdíl od vytváření osobních preferencí vašich dětí, vaše osobní preference *jsou* vaše starost. Takže vaše práce je teď jednoduchá: *Musíte se přivést do souladu s vlastními touhami.*

Důvod, proč vás konflikty vašich dětí dokážou tak vyvést z míry je, že takové chování neodpovídá ideálu, který jste vytvořila s pomocí všech jejich předcházejících hádek. Zatímco jste pozorovala cizí děti, tak jste ukládala vaše touhy do vašeho vibračního depozitáře, dokonce i než se vaše děti narodily. Do vašeho vibračního depozitáře jste je ukládala dokonce i před vaším vlastním fyzickým narozením. Není se tedy co divit, že když jste svědkem něčeho úplně opačného, než po čem toužíte, cítíte disharmonii. Nejste teď rozčilená jen proto, že se děti chovají špatně, ale i proto, že způsob, jakým je právě vnímáte, vás staví do protipólu s vibrací obsaženou ve vašem vibračním depozitáři.

Připustíte-li, že vaše znepokojení se jednoduše týká rozdílu ve vibracích (to čeho jste svědkem proti tomu, co je uloženo ve vašem vibračním depozitáři), a ne toho, jak se děti chovají (nad čím stejně nemáte kontrolu), pak si uvědomíte, že je ve vašich silách vybrat si myšlenky, které zlepší vaše pocity (bez ohledu na to, co dělají děti). Když se vám to podaří, pak nejenže bude vaše rada přicházet z klidnějšího místa, ale budete se těšit i nesrovnatelně většímu vlivu.

Pojďme nyní shrnout, jak se tedy věci mají:

- Jste svědkem další hádky dětí.
- Cítíte se se hrozně.
- Myslíte si, že se cítíte hrozně kvůli tomu, jak se děti chovají, ale ve skutečnosti se cítíte hrozně, protože nejste v souladu s vlastními touhami.
- Ignorujete, jak se děti chovají, a zmobilizujete svoji schopnost soustředit se na způsob, který vám dovolí cítit se dobře.
- Soustředíte se na pozitivní myšlenky a napojujete se na to *kdo-jste*.
- Stáváte se vibračním ekvivalentem, ztotožňujete se s energií, kterou jste dlouhá léta vytvářela - s energií šťastných dětí, které jsou rády spolu.
- V procesu toho vibračního sladění se napojujete na vše, *čím jste*, na *zdroj*, na vaši *vnitřní bytost*, *vesmír*, *podstatu* a na touhy, které jste uvedla do pohybu. Touhy týkající se vašich dětí, rodiny a vašeho života.

- Vaše chování, volba slov a jejich časování nyní vyvolávají méně odporu a ovlivňují pozitivnější změny.

Nevytváříte prostřednictvím slov nebo činů. Vytváříte prostřednictvím osobního sladění s vibrací vašeho záměru, vaší touhy.

Cítíte obtížnost a těžkost, když přemýšlíte o tom, jak přimět vaši dceru a syna, aby se chovali jinak? Když ale přemýšlíte o citlivé navigaci vašich vlastních slov, tak cítíte možnosti, které se otevírají.

Očekávají vás úžasné změny. Nejenže se hned budete cítit lépe, když budete záměrně volit vlastní myšlenky, ale také dáte do pohybu změny v chování vašich dětí (s pomocí *zákona přitažlivosti*), aniž by tušily, že to děláte vy. Navíc budete dětem příkladem a ony se tak od vás naučí důležitosti a síle vibračního souladu. *Ukázat, jak se napojit na zdroj i v situacích, které to nezbytně neinspirují, je nejcennější pomoc, kterou kdy můžete druhému nabídnout. JEDINÁ „rada“, kterou můžete vašim dětem dát, je jít příkladem, aby měly sílu navigovat a řídit svůj vlastní život.*

Pusťme se tedy do *protiproudu* - *po proudu* procesu tím, že začnete (ostatně jako vždy) tam, kde se vibračně nacházíte právě teď. Ostatně, ani nelze jinde začít.

Je mi z dětí na zbláznění, (proti proudu)

Pořád se perou, (proti proudu)

Nemohu přijít na to, jak je zastavit, (proti proudu)

Nechtějí mě poslouchat, (po proudu)

Jednou budou litovat, že se tak k sobě chovaly, (po proudu)

Už nevím, co mám dělat, (po proudu)

Vše už jsem zkusila, nic už mě nenapadá, (po proudu)

Je přirozené, že vaše výroky budou ze začátku namířené *proti proudu*. Mějte na paměti, že vaše práce není jen přerážet, co je zjevné, ani přijít na to, co *dělat*.

Vaše práce spočívá v nalezení úlevy prostřednictvím vašich myšlenek.

Dokonce i ta nejmenší známka úlevy je signálem, že přestáváte *proudu* odolávat. Pokoušet se změnit něčí chování vyžaduje obrovské úsilí. Daleko menšího úsilí je třeba k puštění pádel a vaše loď se začne stáčet *po proudu*. Začne vás napadat více pozitivnějších výroků a brzy budete spokojeně plynout směrem k patrné změně v chování vašich

dětí. *Vaše schopnost ovlivnit ostatní závisí na vašem vlastním souladu s vašimi touhami. ABYSTE PŘIVOLALA ZMĚNU, MUSÍTE SE NEJDŘÍVE SAMA CÍTIT LÉPE.*

Jejich vztah je opravdu JEJICH vztah, (po proudu)

Vsadím se, že ony samy nepřemýšlejí o vzájemném vztahu tak negativně jako já. (po proudu)

Kdyby se vám podařilo udržet se alespoň na jeden den ve vibračním souladu s tím posledním výrokem, vaše vibrace by se pozvedla natolik, že by brzy ovlivnila chování dětí. Ale protože vás to napadlo teprve teď a není to právě způsob, jakým obvykle reagujete na tuto situaci, tak je možné, že se vaše myšlenky snadno obrátí *proti proudu*. Je proto důležité udržovat tu vibraci déle nacházením nových, pozitivních výroků. *Čím déle setrváte v myšlenkách, které vám přinášejí úlevu, tím dříve ty pozitivní myšlenky přivedou další, ještě pozitivnější myšlenky, až se přivedete do souladu s vlastními touhami.*

Obě děti byly tak roztomilé, když byly malé. (po proudu)

Dlouho si spolu vydržely hrát. (po proudu)

Je možné, že během hledání *pozitivnější* myšlenky narazíte na myšlenku, která bude mít negativní účinek. To je proto, že proces hledání myšlenek (které by měly přinést úlevu) může někdy připomenout, jak moc vlastně chcete to, co ještě nyní nemáte. Namísto hledané úlevy pak pocítíte ještě silnější nepokoj. To ale neznamena, že se vám ztrácí půda pod nohama a že se po *proudu* proces rozpadá.

Pamatujte: *To, jak se cítíte teď, je relativní ve vztahu k tomu, jak jste se cítila před chvílí. Dívejte se na to jako na neustále se měnící cvičení, které vám sice dovoluje se volně pohybovat kterýmkoliv směrem, ale vy nesmíte spustit oči z cíle (kterým je najít úlevu, najít úlevu, najít úlevu...). A nezoufejte, narazíte-li na myšlenku PROTI PROUDU, která spíš bolí, než hřeje. To není problém. Jen pokračujte v hledání POZITIVNĚJŠÍ myšlenky a obvykle to nebude trvat dlouho, než vás nějaká myšlenka PO PROUDU napadne.*

Je úplně normální, když se děti perou.

Je to součástí jejich dekodování života.

Mají právo upřímně reagovat na vliv jejich prostředí.

*Ani jim samotným se určitě nelíbí, když mají zlost.
Jestli se jim OPRAVDU nelíbí, když mají zlost, tak samy určitě
přijdou na to, jak toho nechat.
Do konfliktu dětí přestanu přidávat mojí vlastní negativitu.
Nechám JE, aby si to vyřešily samy.
Jsem zvědavá, jak se to bude odehrávat.
Opravdu jsem z jejich sporů dělala víc, než bylo třeba.
Je až legrační, jak moc jsem to přeháněla.
Mám dobrý pocit, že získávám zpět svůj pohled na svět.
V jádru jsou to moc hodné děti.
Všichni se z toho máme co naučit.
Pomyšlení, že mám sílu kontrolovat vlastní pocity, mi přináší klid.
Mám radost, že mohu ovlivnit své děti, aby si lépe volily své emoce.
Mám radost, že se samy rozhodnou, jak se chtějí cítit.
Mám radost, že si sama volím, jak se chci cítit.
Jsem ráda, když si sama vybírám myšlenky týkající se toho, jak
se děti cítí.*

Jakmile jste si uvědomila hašteření vašich dětí, přispěla jste do vibračního depozitáře. Co začalo jako letmá myšlenka, se v přítomnosti mnohých hádek rozvinulo v jasně formulovanou touhu týkající se mezilidských rodinných vztahů. Protože jste teď ochotná stočit se *po proudu*, ve směru nově rozvinutého vztahu, plynete směrem k dosažení vašich nových představ.

Nejenže zde není nic špatně - všechno se odvíjí přesně tak, jak jste očekávala, než jste přišla do tohoto fyzického těla. Přišla jste žít život, ztotožnit se s věcmi, po kterých toužíte, a věnovat jim svou nedílnou pozornost. To je **ZÁMĚRNÉ TVOŘENÍ**.

CTVRTY PŘÍKLAD

Jsem hrozně nepořádný

Příklad: „Rád bych byl pořádný, ale nějak se nemohu vzpamatovat. Mám spoustu koníčků a každý z nich vyžaduje určité věci a nářadí, takže můj dům je plný věcí, které jsou sice samy o sobě velmi zajímavé, ale jako celek mi můj dům připomíná spíš skladiště.

Nějakým záhadným způsobem mám vždycky čas začít novou aktivitu a nashromáždit materiál a potřebné věci, ale nějak se mi nedaří najít čas, abych si to všechno vytřídil a poskládal. Spoustu času strávím jen hledáním věcí. Čas od času si vyhradím den na úklid, ale jen co začnu, přepadne mě z té nekonečné a nepřekonatelné práce panika.

Vím, že bych měl většinu z věcí vyhodit, ale nemohu se k tomu přinutit. Již se mi stalo, že jakmile jsem se s nějakou věcí rozloučil, tak jsem ji na druhý den nutně potřeboval. Tak pokračuji ve shromažďování a jsem úplně zasypaný. Je nemyslitelné najmout někoho na úklid a na organizaci věcí, protože nikdo neví, co je pro mě důležité. A i kdyby to všechno někdo jiný uklidil a poskládal, tak bych už vůbec nevěděl, kde co hledat. Vím, že se tomu již dále nemohu vyhýbat, ale cítím se úplně ochromený.”

Toto je vynikající příležitost poukázat na vliv *zákona přitažlivosti* bez ohledu na to, v jaké situaci se právě nacházíte. Rozhlédnete se kolem sebe na ten nepořádek, připadáte si ochromený, a tak nejste schopni s tím nepořádkem nic udělat. Možná tedy uznáte, že vaše práce, právě

ted', není udělat něco s nepořádkem, protože (jak jste správně podotkl) jste tak konsternován, že s tím ani nic dělat *nemůžete*. Musíte nejdříve najít způsob, jak zlepšit váš emocionální stav, a jakmile se budete cítit lépe emocionálně, najdete způsob, jak ovlivnit fyzické věci a jejich organizaci. Musíte se, jinými slovy, nejdříve postarat o nepořádek vašeho vědomí a teprve potom se můžete zabývat tím, co napáchalo.

Měl bych ty věci vyhodit.

Jen blázen nashromáždí tolik krámů.

Jak jsem si to představoval?

Ale pokaždé, když vyhodím věci, brzy zjistím, jak jsou pro mě nezbytné.

Je to horší a horší.

Nikdy jsem neměl smysl pro pořádek.

Všechny tyto výroky jsou platné. Zachycují váš momentální emocionální stav a všechny směřují *proti proudu*. A nyní, namísto výroků, které popisují, jak se věci mají, jak to *je*, zkuste přijít na pozitivní myšlenky, které vám dovolí cítit se lépe. Vaším cílem není najít pravdivá prohlášení o tom, co *je*, ale najít výroky, které přinesou úlevu. Když se vám podaří najít trvalejší úlevu spojenou s vaším problematickým námětem, pak se vaše energie změní, pocit ochromení ustoupí a bude nahrazen praktickými nápady. Zlepšení vašich pocitů znamená zlepšení souladu energií mezi vámi a vaší *vnitřní bytostí* - posun od *odolávání* ke *svolení*. Od *protiproudu* k *pro proudu*.

Zájem o koníčky není nic špatného.

Je přirozené, že zájem o koníčky s sebou přináší potřebu různých materiálů a nářadí.

Mnozí lidé nacházejí zálibu ve svých koníčcích.

Stále si pamatuji radost spojenou s objevením mnohých z těchto věcí.

Chápu, že čím větší byl můj zájem, tím více věcí bylo potřeba.

Toto je ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI v praxi.

Není třeba vyhodit to VŠECHNO.

Není nic špatného na tom, když se obklopujeme věcmi, o které máme zájem.

Najdu způsob, jak to všechno uložit a popsat, abych to mohl najít, až to budu potřebovat.

Nemusím to všechno udělat najednou.

Už takhle žiji nějaký čas a není kam spěchat.

Časem mě napadne, jak na to.

Zrovna tak, jako jsem prožíval radost při objevení těch věcí, budu se těšit z jejich organizace.

Všimněte si, že ačkoliv se nic vnějšího nezměnilo, váš pocit ochromení ustupuje, protože jste se soustředili na sladění se *zdrojem*. Kdykoliv si připustíte nelaskavé myšlenky o vás samých (nebo o jiných lidech), vzdorujete tak vaší *niterné bytosti, svému zdroji*, který k vám cítí jen lásku. Když se kritizujete, ponižujete a nadáváte si, dostáváte se do nesouladu s niternou částí sebe sama. Není horších, více ochromujících myšlenek, než je sebe-očerňování.

Někteří říkají, že odmítáte-li se kriticky podívat na vlastní chyby, tak nezdravě popíráte to, co je. Na to my odpovíme, že koupání se ve vlastních chybách je ještě horší popírání, protože vám zabraňuje ve spojení se se *zdrojem, s vnitřní částí sebe sama*.

Jiní zase kritizují ty, kteří se snaží najít a oslavovat své pozitivní vlastnosti a osočují je z arogance a samolibosti. Na to my odpovíme, že není nic špatného v uspokojování vlastních potřeb. Naopak, když o sebe dbáte a soustředíte se na soulad s niternou částí sebe sama, pak nejenže pomáháte sobě (důkazem toho je, že se cítíte lépe), ale jste i v lepší pozici vzhledem k pomoci ostatním. Setrváte-li v depresi, pak nejste nikomu nic platní a nemáte co nabídnout, protože jste sami odděleni od proudu blahobytu.

PÁTÝ PŘÍKLAD

Bývalý manžel o mě roznáší lži

Příklad: „Po více než deseti letech jsme se rozvedli a dělíme se nyní o výchovu naší desetileté dcery. Bydlíme ve stejném městě, takže naše dcera může relativně snadno cestovat z jednoho domu do druhého a také se nám podařilo vyřešit praktické otázky spojené s rozvodem.

Během rozvodového řízení jsme se dohodli na tom, že dcera bude se mnou během týdne a s otcem přes víkend. (Nějaké víkendy také tráví se mnou a střídáme se bez ohledu na to, spadají-li narozeniny či svátky na víkend nebo pracovní den.)

Je to moc hodná holka a relativně dobře to všechno snáší, ale poslední dobou, vždycky když se od otce vrátí, zdá se nějaká jiná. Často je podrážděná a cítím, že ji něco zlobí.

Nedávno se mi doneslo, že mě její otec pomlouvá. To samotné mě nepřekvapuje, protože sama o něm nemám vysoké mínění, ale vadí mi, že si vymýšlí. Většina z toho, co se mi donese k sluchu, je úplná lež a začínám se bát, že mě před mojí dcerou pomlouvá, aby mezi nás vrazil klín. Mám obavy, že mu dcera uvěří a že se odcizíme. Chci se bránit, ale nevím úplně přesně, co o mě říká, tak nevím, jak na to. Navíc nevím, co a komu ještě o mně roznáší. Jak ho mám přinutit, aby s tím přestal?"

Jestliže se vám nepodařilo ve vztahu s touto osobou najít harmonii, zatímco jste byli svoji, tak vás zřejmě ani nepřekvapuje, že máte potíže najít harmonii po rozvodu. Ale je to uskutečnitelné. Dokonce uvědomíte-li si, že jste během společně stráveného času oba v mnoha způsobech

rostli, tak může být váš vztah nadále vzájemně prospěšný, přestože už manželství skončilo.

Rádi bychom, kdybyste si nyní uvědomila, že ačkoliv vaše manželství skončilo, váš vztah s tou osobou neskončil a nikdy neskončí. To je jedna ze znepokojujících věcí, které lidé po rozvodu zjistí. Manželský svazek se jim rozpadá, prožívají kvůli tomu extrémně negativní emoce a myslí si, že rozvod vyřeší většinu jejich problémů. Většina ale shledá jen velmi malé nebo žádné zlepšení svého názoru na bývalého partnera. Ve skutečnosti si většinou tak vytrvale odůvodňujete, proč byl rozvod to nejlepší řešení, že se nevědomky udržujete ve vibračním souladu s věcmi, které nechcete a o nichž jste doufali, že je rozvodem opustíte. Takže ačkoliv již nežijete v jednom místě a nevidíte se tváří v tvář, nepříjemná přítomnost bývalého partnera přetrvává. A protože se vaše vibrace nezměnila (i když se změnily fyzické detaily vašeho společného života), váš vztah je plný stále stejných, bolestivých problémů z minulosti.

Pamatujte, že tento vztah (jakkoliv byl nepříjemný) vám pomohl se posunout dále, vyvinout se, a že vaše *vnitřní bytost* nyní odpovídá té vibraci. Můžete-li nyní najít příjemné myšlenky, bude pro vás prospěšné, když se přivedete (prostřednictvím cvičení) do vibračního souladu s těmi myšlenkami. Pouze nacházením a udržováním pozitivních myšlenek se vám podaří překlenout tu propast a stát se tou niternou bytostí, kterou vás život udělal.

Vydejme se nyní hledat ty příjemnější myšlenky. Začněte v místě, kde se právě emocionálně nacházíte:

Jsem ráda, že už s ním nemusím nadále žít.

Téměř od samého začátku jsem věděla, že to k ničemu nebude.

Nevím, proč jsem zůstala tak dlouho.

Nedivím se, že kolem sebe stále kope.

Nenávidím, že se nemohu proti jeho lžím bránit.

Nikdy neoplýval sebejistotou a nemyslím, že se kdy změní.

Nikdy se neosvobodím od útrap tohoto vztahu.

Navždy s ním budu spjatá prostřednictvím naší dcery.

Vaše myšlenky *proti proudu* přímo odrážejí váš momentální emocionální stav. Příjemnější myšlenky z vás okamžitě neprýstí „na povel“, protože *zákon přitažlivosti* nenabízí myšlenky, které budou vzdálené vaší momentální, aktivní vibraci. A protože jste o této osobě

smýšlela dlouho negativně, nepodaří se vám hned přeradit na příjemné myšlenky. A ani to není nutné. Co je nutné, je, abyste se posunula, byť jen o maličký krůček.

Jediné potřebné k vašemu pozvolnému otočení se v *proudu* je, abyste se přestala proti tomu „stavět“. Jde opravdu jen o to, vzdát se (jak jen nejlépe můžete) nepříjemných myšlenek. Pokaždé, když se vám to podaří, ucítíte trochu úlevy, která se převede v malé množství hybné síly *po proudu*, *jež* usnadní další příjemnou myšlenku, po které pocítíte trochu úlevy, a tak dále.

Vaším momentálním cílem je - přestat pádlovat proti proudu, přestat bránit sebe, svou pozici, své přesvědčení a přestat obhajovat důvod pro rozvod nebo vaši potřebu mít pravdu. Přestaňte bránit vše - jen se nechte unášet ve své lodi.

Jsem z toho konfliktu unavená.

Nechci už bojovat.

V porovnání s předchozími výroky (které byly plné hostility nepřátelství) představují ty poslední výroky značné zlepšení a pociťujete výslednou úlevu. Není nezbytné hned pokračovat a usilovat o další příjemné myšlenky. Někdy stačí jen odložit pádla a nechat boje *proti proudu*. Cítíte-li se ale povzbuzená a chcete pokračovat dále, pak můžete mít užitek z každé dodatečné hybné síly, kterou se vám podaří získat.

Je moc dobře, že jsme se rozvedli.

Není to ničí chyba.

Oba jsme s tím souhlasili.

Jsem ráda, že bydlíme oba blízko a naše dcera může trávit čas se mnou i s ním.

Od té doby, co nebydlíme pod jednou střechou, vše se obrátilo k lepšímu.

Někdy je možné, že se vám jen s trochou dodatečného úsilí podaří udělat mílový krok do mnohem „hřejivějšího“ místa. Jestliže se to stane a cítíte-li se přitom dobře, můžete pokračovat.

Uvědomuji si, že náš vztah nikdy neskončí.

Chtěla bych, abychom všichni vytěžili z této situace to nejlepší.

Nechci dceři odepřít otce.

*Nevěřím, že jeho úmyslem je odepřít dceři matku.
Nemyslím, že když jsou spolu, mluví hlavně o mně.
Oba vzhlížíme vstříc novým zítřkům.
Chci, aby dcera smýšlela dobře o obou rodičích.
Chci, aby dcera o mě dobře smýšlela.
Chci dokonce, aby dcera smýšlela dobře o svém otci.
Není zde důvodu pokračovat v boji.
Opravdu necítím žádnou potřebu se prát.*

Může se nyní zdát, že jsme se vyhnuli původnímu problému: „Její otec mě pomlouvá..., vymýšlí si..., lže..., nevím co a komu ještě o mě roznáší...“ a tak tomu opravdu i je. Úmyslně se vyhýbáme nejpálčivějšímu jádru problému na začátku procesu, aby bylo pro vás snazší vůbec nějaké příjemné myšlenky najít.

Uvědomujete-li si, jak se cítíte, a snažíte-li se neustále o myšlenky, které vám přinesou lepší emoce a úlevu, budete začas v lepší kondici a snadněji najdete pozitivní myšlenky i při vzpomínce na vašeho bývalého manžela. Ne proto, že se změnil, ale proto, že jste se přivedla do souladu s *bytosť*, kterou jste se stala v důsledku tohoto vztahu.

Když porozumíte tomu, jaký význam má uzavírání vaší vibrační mezery a jak je důležité dovolit si stát se niternou *bytosť*, která se v důsledku tohoto vztahu vyvinula, pak budete schopna třeba i energeticky obejmout bývalého manžela, který vám *zdánlivě* způsobil tolik trápení.

Ale vše potřebuje svůj čas.

ŠESTÝ PŘÍKLAD

Manžel mi neustále radí jak řídit

Příklad: „Jsem dobrá řidička. Naježdím spoustu kilometrů a nikdy jsem neměla sebemenší nehodu. Nemám sice nejlepší orientační smysl a nevynikám ani ve čtení mapy, ale jak jednou někam dojedu, obvykle si velmi dobře pamatuji cestu zpět.

S manželem strávíme spolu v autě spoustu času a on je raději, když já řídím, ale neustále se snaží rozhodovat o tom, co mám dělat. Neustále radí, abych přejela do jiného proudu, abych nejela za tím nákladákem, koho mám předjet, kdy a jak. Dokonce se snaží i kontrolovat, jak naviguji po parkovišti, kde mám parkovat a jestli mám najet předem, nebo jestli tam mám nacouvat. Je tolik způsobů, jak dojet z jednoho místa na druhé, a většina z nich vede k téměř stejnému výsledku - k cíli cesty, takže mám problém pochopit, proč může být pro někoho tak důležité, kudy a jak se tam dostane. Nebo proč je lepší vyjet z parkoviště *tudy* anebo *tudy*. A i když se občas zdá, že *jeho* cesta by byla lepší, připadá mi to, jako kdyby hlava, která o řízení rozhoduje, nebyla spojená s tělem, které řídí, a cítím neustálé napětí, protože *moje* přirozené instinkty jsou neustále anulovány *jeho* instinkty.

Opravdu si myslím, že když chce řídit, měl by sedět za volantem, a když řídím já, měl by mě nechat řídit. Někde musí být střední cesta, kde by mi příležitostně pomohl radou, aniž by mě takhle dusil.

Neustále mám obavy, že dělám něco špatně. I když jen couvám z parkoviště, tak nepřestávám hádat, jestli se *moje* úmysly jak vycouvat a zatočit budou shodovat s *jeho*. Řízení s ním začíná být značně

nepříjemné a je pravděpodobně i nebezpečné. Často se přistihnu, že dlouho váhám, místo abych vyjela s jistotou, na základě svých pozorování a rozhodnutí."

Všimněte si, že to, co prožíváte, jsou *lekce* o spolupráci. Jinými slovy, není to něco, co váš manžel dělá *vám*, ale něco, co jste vytvořili *dohromady*, v průběhu delší doby. Mohlo to začít dávnou příhodou, kdy jste se opravdu nemohla rozhodnout, kudy jet, a váš partner mohl mít jasnou vizi nejoptimálnější cesty.

Rada nabídnutá z jiné perspektivy může být často velmi nápomocná. Co ale prožíváte teď, je, že neustálé rady vás znervózňují natolik, že jste v nesouladu sama se sebou. V tomto nesouladu jednáte váhavě, jste nerozhodná a to dodává manželovi ještě více pocit, že jeho radu potřebujete. Zkrátka je to velmi začarovaný kruh, ve kterém jste v nesouladu, takže řídíte nesoustředěné. On chce pomoci, což vás rozladí ještě více, takže se soustředíte ještě méně, a o to víc chce on radit... Nejenže jste spolu vyvinuli a uvedli do praxe šablony určitého chování a slov, ale i šablony myšlenek a emocí týkajících se dané situace.

Je nemožné najít řešení, když jste uprostřed takového víru emocí, nervózní a otrávená. Vaše řízení se za daných okolností nemůže zlepšit (ačkoliv jsme si vědomi toho, že nevidíte důvod, proč by se vaše řízení mělo změnit, protože to vy nevidíte jako problém), ale ani nejste v pozici cokoliž žádat od vašeho partnera. Dokud nezměníte váš pohled na situaci a vaše emoce, tak se nic nezmění k lepšímu.

Mnozí by nyní určitě navrhli, abyste jednoduše nechala řízení na něm, vzala si jiné auto nebo manželovi řekla, „ať se stará o sebe a nechá si pro sebe i svoje rady". Vy sama jste však uznala, že jsou chvíle, ve kterých jsou jeho rady velmi užitečné.

Není možné nastolit, či uzákonit způsob chování a doufat, že to bude zároveň všeobecně prospěšné. Jinými slovy - kdybyste mu řekla, že si nepřejete, aby se vměšoval do vašeho řízení, odepřela byste si pohled z jiné perspektivy, který sama často shledáváte užitečným. Navíc není nikdy možné někomu říci: „Chci, abys *vždy* dělal tohle a *vždy* takhle." Často jste přesvědčeni, že to je přesně to, co chcete, aby byl život jednodušší, ale to by opravdu bylo velmi nepraktické.

Nyní je potřeba se sladit s vaší vlastní *obsáhlou perspektivou*, abyste mohla vidět věci z toho širšího pohledu. Jakmile se sladíte se *zdrojem vaší bytosti*, budete vynikat ve všem, do čeho se pustíte.

Slibujeme, že až budete v souladu s vaší vlastní širší perspektivou, budete vycházet jakoby z jiného místa. Vaše instinkty budou hbité,

přesné, jasné a budete dělat dobrá rozhodnutí. A přestože si s vámi váš partner může hrát a radit vám při řízení, nebude nabízet své rady kvůli nedůvěře ve vaše schopnosti, ale raději kvůli produktivní spolupráci.

Změnit svého manžela nemůžete. Nemůžete ani změnit své chování natolik, aby vás to tolik netrápilo. *Můžete* se ale přivést do souladu s vámi, a když toho dosáhnete, vše se změní.

Vaše práce, ještě jednou, je stále ta samá. Najděte výrok odpovídající tomu, kde jste teď, a usilujte o příjemnější, výroky *po proudu*, týkající se tohoto námětu. Výroky, jež vás přivedou k souladu s *bytostí, kterou ve skutečnosti jste, s vaší niternou bytostí, s podstatou, se zdrojem*.

Někteří z vás říkají: „Abrahame, je přinejmenším znepokojující, že všechny tvoje rady jsou o tom, co musím udělat JÁ, a nikdy o tom, co by měli udělat ti OSTATNÍ V mém životě, a že také oni by se měli změnit. Nemyslím si, že je to fér, aby bylo veškeré úsilí a veškerá práce na mně, když se oba podílíme na našem vztahu.“ Vaše nelibost je pochopitelná, protože vaše návrhy se opravdu týkají jen vás a jen vašich rozhodnutí, ale můžete se i na to podívat jako na volbu *proti proudu* nebo *po proudu*.

Všechna práce a změny jsou na mně. (proti proudu)

Mám moc ovlivnit můj vlastní život, (po proudu)

Jestliže si myslíte, že ostatní musí dělat něco jinak, aby byl váš život lepší, stavíte se opravdu do bezmocné pozice, protože není možné kontrolovat akce a jednání druhých. Takže takovéto myšlenky jsou vždycky *proti proudu*.

Když ale porozumíte tomu, že máte kontrolu nad tím, jak se cítíte, protože si volíte své myšlenky, a že se praxí můžete přivést do souladu s *bytostí, kterou ve skutečnosti jste*, tak nejenže máte plnou kontrolu nad tím, jak se cítíte bez ohledu na situaci, ale váš život se nemůže odvíjet jinak než příjemně. A to jsou myšlenky *po proudu*.

Jestli zkoušíte přijít na to, proč se váš manžel chová tak, jak se chová, tak skončíte v ústavu pro choromyslné. (*Mohl mít špatnou zkušenost s předchozím řidičem... nudí se, když neřídí... má náchyllost kontrolovat ostatní... řídím opravdu tak hrozně, že mu nic jiného nezbyvá...?*) Je jasné, že takový přístup udělá situaci ještě horší. Nemusíte najít a porozumět důvodům, které k této situaci vedly, ale musíte přestat vyzařovat energii, která vaší situaci odpovídá. Pozorování toho, co je, situaci jen protahuje. Jednání z popudu negativních emocí situaci jen prodlužuje. Zlepšení situace může přijít pouze po zlepšení vašich pocitů.

Začněte tedy v místě, ve kterém se emocionálně právě teď nacházíte, a snažte se najít příjemnější, myšlenky *po proudu*. Všimněte si pozvolného zlepšení, jak vás budou napadat příjemnější a příjemnější výroky:

Když řídím, nejsem ráda, že se manžel snaží kontrolovat každý můj pohyb.

Je-li si natolik jistý, že ví vždy lépe, co dělat, tak proč neřídí sám?

Občas jsou jeho rady užitečné.

Když sám neřídí, tak má čas přemýšlet nad alternativními cestami.

Dvě hlavy vědí více.

Manžel není nikdy nepříjemný, když udělám při řízení chybu.

Neusiluje tím o to, abych se cítila mizerně.

Jeho rady jsou dobře míněné.

Je příjemné mít manžela, který má zájem.

Připadá mi to, jako kdybychom spolu byli na jedné lodi.

Vážím si jeho zájmu.

Vážím si jeho pomoci.

Jsem dobrý řidič.

Jsem dobrý řidič s dobrým navigátorem.

Jsme dobrý tým.

SEDMÝ PŘÍKLAD

Jsem v práci nespokojený

Příklad: „ Již téměř rok pracuji pro tuto firmu a odvádím dobrou práci. Je to malá soukromá firma a někteří asi z dvaceti zaměstnanců jsou členy rodiny, která tu firmu vlastní. Já jsem „služebně“ nejmladší, a protože je to malá firma, často dělám i jinou práci, než na jakou mě najali. Odvádím dobrou práci, jsem obvykle rychlejší než ostatní zaměstnanci, a navíc mám tu práci rád. Co mi ale vadí, je, že většina zaměstnanců odvádí polovičatou práci. Jako by nechtěli za žádnou cenu pracovat podle svých schopností, a nenávidí mě, protože dělám svou práci, jak jen nejlépe mohu. Protože mě práce baví, dělám naplno, ale ostatní to vidí, jako bych úmyslně nasazoval laťku příliš vysoko. Bojí se, že se od nich bude očekávat, aby odváděli práci podle stejného měřítka, a tak mi začali různě podrážet nohy.

Mám rád různorodost práce a ve skutečnosti jsem nyní schopný zastoupit téměř kohokoliv, ale poslední dobou se mi zdá, že si všichni začali vybírat práci, která se jim zamlouvá, a tu horší práci nechávají na mě. Často mám nutkání to někomu říci, nechci však dělat zle, ale ani nechci být nadále středem pozornosti a hněvu ostatních.

Také mně napadlo dát výpověď a najít si jinou práci, ale to jsem již udělal z podobných důvodů třikrát. Možná jsou takovéto mezilidské pracovní vztahy všude. Navíc mě odrazuje, že na novém pracovišti vždy začínám znovu, s novými lidmi a za nižší mzdu.

Nevím, co dělat. Nechce se mi odejít, ale zároveň je těžší a těžší zůstat. Potřebuji vyhrát v loterii.”

Všimněte si, že to, co prožíváte, se jakoby odehrává v cyklech, podle šablony, protože se opakovaně nalézáte v pracovních prostředích s podobnými mezilidskými vztahy. To se děje proto, protože při pozorování vaší současné situace (ať už chtěné či nechtěné) aktivujete vibraci podobnou těm jevům, které ve svém pracovním prostředí pozorujete, a zákon přitažlivosti vám je přivede do cesty ve vašem příštím zaměstnání, a tak dále. Ta nejaktivnější složka ve vaší vibraci bude opakovaně přitahovat jevy se stejnou vibrací. *Mnozí lidé s tím mají problém, protože je pro ně obtížné nenechat se vtáhnout do děje kolem nich.* Problém je v tom, že když dychtivý pozorovatel pozoruje nežádané jevy, tak zároveň ty nežádané jevy ve větším množství i přitahuje. Ale pozorování nežádoucích věcí má i své pozitivní stránky, protože v přítomnosti *nežádoucího* je vám jasnější, co *chcete*. A jakmile spatříte a identifikujete to, co nechcete, vysíláte do vesmíru svou „raketu přání“.

Prakticky to znamená, že když se vám zdá vaše pracovní prostředí nespravedlivé a nefér, tak vytváříte (v tu chvíli) *vibrační depozitář* lepšího pracovního prostředí a vaše *níterná bytost* se nyní soustřeďuje na zlepšení. Vaše negativní emoce v tomto okamžiku jsou zapříčiněny rozporem mezi vaší *níternou bytostí* (zanepřázdněnou vizí lepšího pracovního prostředí) a mezi *vámi* (stále soustředěným na nežádoucí přítomnost).

Následující proces *protiproudu* / *po proudu* vám pomůže přivést se do souladu s tím, co nyní očekáváte od pracovního prostředí:

Nemyslím si, že je správné, aby většina zaměstnanců odváděla polovičatou práci.

Stydím se, když je vidím pobírat výplatu za mizernou práci.

Jako by si dělali nároky na výplatu jen za to, že se dostaví do práce.

Zdá se, že očekávají výplatu bez ohledu na to, jestli odvedou nějakou práci.

Když odvádím práci podle mého nejlepšího svědomí, tak mezi nimi trčím jako kůl v plotě.

Majitelé nemají ponětí o tom, co se v jejich firmě děje.

Myslím si, že kdyby to věděli, většinu zaměstnanců by propustili.

Kdykoliv máte s nějakou situací spojeny silné emoce, pak je docela pravděpodobné, že vás na začátku napadnou myšlenky *proti proudu*, které budou sotva odrážet váš momentální stav. Mějte na paměti, že

zákon přitažlivosti vždycky uvede do popředí to, co je ve vaší vibraci nejvíc aktivní. Je proto přirozené, že když vás něco irituje, přijde vám to častěji na mysl, a tím pádem i do cesty.

Nezapomeňte, že účelem procesu *proti proudu* / *po proudu* je zprostit se těch iritujících myšlenek, najít úlevu a začít stáčet myšlenky *po proudu*. Časem se ty nové myšlenky *po proudu* stanou vaší realitou a zlepšení bude patrné všude kolem vás.

Soustředte se nyní na pozitivnější myšlenky, které vám poskytnou citelnou úlevu:

Nejsem právě v takové tísní, abych se musel rozhodovat, mám-li zůstat, nebo dát výpověď.

Nejsem si jist, do jaké míry vědí majitelé o zaměstnancích.

Neptají se mě na názor, tak není nic špatného na tom, že se nesvěřuji s tím, co vidím.

Ve skutečnosti vím jen velmi málo o ostatních zaměstnancích.

Ve skutečnosti ani nevím, co je příčinou jejich chování.

Nic mi není do toho, co ostatní dělají nebo nedělají.

Líbí se mi různorodost mé práce.

Téměř vždy si zde mohu najít zajímavou práci.

Mám schopnost přistoupit i k té nejobyčejnější práci se zájmem.

Vlastně jsem zde nespokojený, jen když se stavím někomu či něčemu.

Když chci, mám schopnost se udržet v emocionální rovnováze.

Jak je dobře, že jsem schopný ignorovat, co si o mně ostatní myslí.

Ani se popravdě nemohu dozvědět, co si o mně ostatní myslí.

Vím jen, co si já myslím o tom, co si o mě ostatní myslí.

Když chci, jsem schopný kontrolovat svoje názory.

Vše, co prožívám, formuluje neustále jasnější vibrační touhu po zlepšené situaci.

To znamená, že to, co mi v práci vadí, mě vlastně připravuje pro lepší situaci v budoucnosti.

Jak rychle se dočkám té lepší situace, záleží na mně a na volbě myšlenek (v souladu / v nesouladu, harmonické / neharmonické, protiproudu / po proudu).

*Mohu si vybrat myšlenky **PROTI PROUDU** nebo **PO PROUDU**. Ať už tak, či onak, JÁ si mohu vybrat.*

OSMÝ PŘÍKLAD

Manžel nevychází dobře se synem

Příklad: „Mám dospívajícího syna z předchozího manželství a můj nynější manžel se s mým synem nesnášejí. Nejsou otevřeně nevraživí, ale manžel se neustále snaží přinutit syna k věcem, které syn nechce dělat.

Můj syn je velmi bystrý, ale také nezávislý. Když ho něco baví, tak v tom vyniká, ale vždy se snaží dělat věci podle sebe a nesnáší, aby mu někdo radil. Takže je mezi nimi neustálá tahanice a já si připadám chycená uprostřed.

Můj manžel je přesvědčený, že jen on ví, jak se mají děti chovat, a může se zbláznit, když má pocit, že mi syn odmlouvá. Nesouhlasím s jeho výchovnými názory, ale snažím se stát na jeho straně.

Jsem z toho neustálého konfliktu a napětí unavená a doopravdy začínám pochybovat, jestli se smíšeným rodinám kdy podaří najít štěstí. Existují adoptivní rodiče, kteří doopravdy milují své nevlastní děti?"

Zatímco chápeme, jak musí být nepříjemné, když se cítíte v pasti, snažte se to vidět jako příležitost pochopit něco velmi důležitého: Zvládnout vztahy s ostatními lidmi může být relativně snadné. Jinými slovy, pokud od vás budou žádat něco, po čem se budou cítit lépe, a pokud vy budete ochotna dělat, co se od vás žádá, pak můžete udržovat vcelku svolný vztah.

Dokud budete splňovat požadavky většiny lidí, pak budete vcelku oblíbená. Bohužel tak mnozí lidé k mezilidským vztahům přistupují. Jeden či druhý zaujme dominantní roli, a zatímco jedna osoba v tom

vztahu dominuje, druhá se podřizuje a obě role zůstávají po dobu trvání toho vztahu víceméně stejné. Možná vás překvapí, že takhle funguje většina vztahů. Když se ale na scéně objeví třetí osoba, základy takového vztahu jsou otřeseny a nastává problém.

Ve vašem případě jste měla zavedený vztah s vaším synem, a jestli jste si toho vědoma či ne, tak váš syn zaujímal dominantní roli a vy jste se podřizovala. Protože váš syn je samostatný a do jisté míry i soběstačný, necítila jste potřebu to měnit a převzít kontrolu. Když ale na scénu vstoupil váš nový partner a začal usilovat o dominantní roli, vše se obrátilo vzhůru nohama.

Není pro vás obtížné uspokojit jednu osobu. Žádají-li ale dvě osoby od vás rozdílné věci, jste nucena si vybrat, kterou osobu se budete snažit uspokojit. A jestli ta osoba věří (ostatně tak jako většina), že se může cítit dobře, pouze pokud bude vaše chování odpovídat její potřebě, pak máte velký problém, protože nemůžete uspokojit obě osoby. Čím více lidí se za takových podmínek snažíte uspokojit, tím méně se vám to daří a tím nepříjemnější to pro *všechny* je.

Může být lichotivé, že všem svým způsobem záleží na tom, co si myslíte a jak se chováte, ale je to past, ať se na to díváte z jakéhokoliv úhlu. *Prostě není možné strávit život věčnou snahou o uspokojení potřeb ostatních. A i kdyby tady ta možnost za daných podmínek byla, pomyslete jen na marnivost toho úsilí a na drastické omezení vašich vztahů.*

Jsme velmi rádi, že jste rozhodnuta vykročit jinou cestou, ale počítejte s tím, že lidé vám nejbližší - lidé, které jste naučila od vás očekávat určité chování - nebudou mít z vašeho rozhodnutí příliš velkou radost. *Rozhodněte se, že začnete pracovat na vaší vlastní vibrační harmonii, na vibračním souladu vás s VÁMI. Rozhodněte se usilovat, jak nejlépe umíte, o sladění vašich myšlenek s vaší niternou bytostí, s vaší podstatou, a ostatní (včetně jejich názorů) nechte stranou.*

Vaše nová cesta může být zpočátku rozvratná, ale z dlouhodobého hlediska bude velmi užitečná. Není prostě možné jednat tak, abyste se zalíbila všem. A zkusíte-li to, budete to vy, kdo bude nešťastný, a stejně se vám nepodaří uspokojit je všechny. Musíte se soustředit na vlastní sebeuspokojení, na vaší vlastní vibrační harmonii, a stát se vibračním souladem s vaší *vnitřní bytostí*.

Teprve jste-li v souladu, pak máte co nabídnout ostatním, ale oni sami se musí rozhodnout pro jejich vlastní vibrační harmonii, než dosáhnou uspokojení. *Naučte je, že jejich štěstí je jejich vlastní zodpovědností. Až to pochopí, budete volná.*

Takže jako obvykle začnete, kde jste, a snažte se postupně přijít na

myšlenky, po kterých se budete cítit lépe:

Manžel se nesnáší se synem.

Myslím, že se vůbec nemají rádi.

Manžel je přecitlivělý a je na mého syna přehnaně přísný.

Synovy schválnosti jen zhoršují celou situaci.

Tak nějak se právě cítíte. Nyní zkuste přijít na lepší výroky. Protože je to ve vašem životě častý námět, budete mít spoustu příležitostí „cvičit“ a pokaždé, když se vám podaří stočit myšlenku *po proudu*, váš osobní soulad se zdrojem selepší (ačkoliv evidence zlepšení nemusí být okamžitě hmatatelná). Usilujte o harmonii v kontextu s tímto problémem a vaše schopnost ovlivnit situaci se výrazně zvýší a fyzická evidence zlepšení bude nevyhnutelná. Navíc se budete cítit lépe a budete tu situaci snášet ještě dříve, než se *jejich* chování změní.

Opravdu stojí za povšimnutí, že značná část jejich nerovnováhy je způsobena vaší reakcí na situaci. Váš manžel i váš syn používají vás a vaše reakce k odůvodnění jejich „tlaku“ *proti proudu*, a jakmile vyjmete z té rovnice vaši nelibost, celá situace se začne o to víc uvolňovat. Jinými slovy, oheň může stále hořet, ale vy už nebudete přilévát benzín. Pokračujte tedy v hledání výroků, které poskytnou nějakou úlevu:

Oba jsou hodní lidé.

Oba se snaží najít své místo v této nové, rodinné kombinaci.

Mnohofaktorů zde hraje roli a nemusím všechny rozlousknout.

A zde můžete přestat. Cítíte se lépe a vaše práce je nyní hotova. Ale jestli se vám chce pokračovat, můžete dál stavět na hybné síle, kterou jste již uvedla do pohybu:

Ted' vidím, že jsem dělala situaci jen horší. A jakmile přestanu, tak se to doma zlepší.

Tento výrok bude pro vás možná těžší než ty předchozí, protože se tady opět pokoušíte převzít zodpovědnost za jejich vzájemný vztah. Jenom vy víte, jestli jsou vaše pocity s každým výrokem lepší, nebo horší. Pokračujte směrem *po proudu*:

Tohle také pomine.

Můj syn se časem osamostatní a odstěhuje se.

Tato myšlenka může být pro vás znepokojující, protože nechcete, aby si váš syn připadal, že překáží, a na základě toho odešel. Použijte tedy jiná slova:

Děti touží po nezávislosti.

Většina dětí chce být nezávislá dříve, než je to reálné.

Je přirozené, že děti vyvolávají nátlak proti komukoliv, kdo se snaží držet je na uzdě.

Je obzvláště přirozené, že děti odporují každé nové osobě, která se je snaží držet na uzdě.

Ačkoliv tato myšlenka přináší úlevu z perspektivy chování vašeho syna, můžete se cítit hůře ohledně chování vašeho manžela. Zkuste tedy hledat úlevu i tím směrem:

Je to všechno pro manžela příliš nové.

Vím, že dělá, co je podle něj pro syna nejlepší.

Zkouší si najít své místo v rodině.

Vidím, jak mohu být nápomocná v udávání tónu.

Když si nic z toho nebudu připouštět a když se budu soustředit na vlastní rovnováhu, budu mít na rodinu pozitivní vliv.

Všichni se chceme cítit dobře. Budu-li se cítit dobře (bez ohledu na okolnosti), pak to musí mít na rodinu pozitivní vliv.

Když se cítím dobře, tak je to nakažlivé.

Vždy jsem věděla jak pozdvihnout náladu.

Ráda jsem hravá.

Je snadné brát život příliš vážně.

Nic špatného se zde nestalo.

Z pohledu širší perspektivy jednáme všichni velmi dobře.

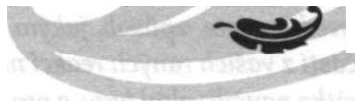
Těším se, kam mě nové touhy povedou.

Těším se na nové prožitky spojené s mým harmonickým souladem.

Nemám v úmyslu někoho kontrolovat, ale s velkou radostí budu pozorovat sílu mého vlivu.

Neustálé nacvičování a opakované docílení myšlenek *po proudu* přinese nový stupeň vlivu, neporovnatelný s předchozí dobou, kdy byly vaše energie rozpolcené. Vaše vnitřní rozpolcení bylo kontrastem, který přispěl k formulaci jasné touhy po změně. Svědomitým hledáním myšlenek *po proudu* jste dosáhla souladu s *vámi*, s *podstatou* a s obsahem, novou vizí vašich rodinných vztahů.

DEVATÝ PŘÍKLAD

Od otcovy smrti nemám klid

Příklad: „Můj otec zemřel více než před rokem, ale já se z toho pořád nemohu vzpamatovat. Nechápu, proč pořád cítím takový smutek. Z domu jsem se odstěhoval před dvaceti lety a během posledních let jsme se viděli jen zřídka - jen na skok a ani tehdy jsme si neměli příliš co říci. Proč mě jeho smrt tak trápí, když jsme měli tak málo společného?“

Dokonce i když setrváváte ve vašem těle z masa, krve a kostí, zůstáváte v naprosté většině VIBRAČNÍ BYTOSTI. Zatímco vibrace, které vyzařujete dnes, jsou nové v důsledku toho, na co nyní myslíte, většina lidí si drží mnohé zbytkové vibrace z minulých prožitků jednoduše proto, protože je pro ně jednodušší udržovat energetickou hybnou sílu staré myšlenky, než se vydat novou cestou.

Představte si například, že vás něco rozčilí. Několikdní nato myslíte a stěžujete si příteli, kterýs vámi souhlasí a zapojí se do dlouhé, podrobné debaty. V takovém případě je pak pro vás oba jednodušší pokračovat v rozebírání tohoto nepřijemného námětu, než si začít povídat o něčem jiném. A kdyby se přidali další, tak by byli pravděpodobně vaší naruživosti vtaženi do debaty, anebo by odešli, ale je velmi nepravděpodobné, že by se jim podařilo změnit téma, které by se podstatně lišilo.

Podobně jako dítě, které se učí reagovat vibrací na okolní prostředí, si postupně osvojí a vryje určité způsoby, jakými reaguje na vše, co jej obklopuje. Jako dítě v tom prostředí setrváváte obyčejně dlouho, a protože rodiče zpravidla určují „tón“ těch vibrací, osvojíte si silné šablony,

podle kterých myslíte, vibrujete, reagujete na podněty, situace a na život. A protože je pro vás jednodušší udržovat energetickou hybnou sílu zaběhlé myšlenky, než se vydat novou cestou, většina lidí pokračuje ve vyjetých kolejích dávno poté, co odešli z domu.

Ačkoliv si to možná neuvědomujete, způsob, jakým dnes reagujete na podněty, pochází z velké části z vašich raných reakcí na fyzický život. Váš pohled na svět jste se zkrátka naučili velmi brzy, a protože opakování je pro vás jednodušší než změna, váš pohled na svět se od té doby příliš nezměnil.

To ale neznamená, že jste vždy s *myšlenkami* a *názory* vašich rodičů souhlasili. Tím máme na mysli vibrace, které jsou hlubší než to, co nazýváte *myšlenka*. Koncepty stability, bezpečí a blahobytu byly pěstovány ve vašem prostředí bez ohledu na okolní měřítko životních norem. Vše je relativní a i váš koncept blahobytu je hluboce zakořeněn v těch raných vibracích vašeho dětství, které jste na cestě životem podvědomě udržovali a chránili. *Jelikož ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI reaguje na vibraci vaší bytosti, a protože vaše současná vibrace zahrnuje část aktivních vibračních šablon sahajících do vaší vzdálené minulosti, jste stále s tou minulostí spjati.*

Na druhé straně jste mnohostranná bytost, která žije plný a aktivní život, a zatímco si stále zachováte vibrační základ z dětství, váš vibrační charakter se vyvinul a dozrál natolik, že dnes obsahujete mnohé vibrace, které mají s vaší minulostí málo co do činění. A jelikož procházíte zpravidla pozvolnou evolucí, změna je sotva znatelná a vy nadále natahujete ruce do budoucna ve snaze najít soulad a rovnováhu s novými myšlenkovými schématy. To je evoluční proces, který prožívají všechny bytosti.

Smrtí vašeho otce se vaše pozornost přesunula do minulosti. Na krátkou dobu jste si připomněl zážitky z dětství a přemýšlel jste o nich. Hovořil jste z lidmi, na které jste léta ani nepomyslel, a v intenzitě těch několika dní jste aktivoval vibraci minulosti, která neodpovídá vaší SOUČASNÉ vibraci. To zapříčinilo, že se cítíte celý nesvůj.

Váš život vás ponoukal žádat více (vysílal jste svá přání do vašeho vibračního depozitáře) a vcelku se vám dařilo držet krok s tím, čím jste se postupně stával. Se smrtí vašeho otce jste se najednou ohlédl zpět, otočil jste se *protiproudu* a to nedělá nikdy dobrotu.

Jste-li jako většina lidí, pak se váš život může odehrávat podle jedné z následujících verzí: Narodil jste se. Ponoukán vlastním životem jste si ujasnil vaše přání a touhy, ale ty vaše nové, unikátní touhy vaše rodiče velmi netěšily. Zkoušeli vést vás a někdy jste se nechal a jindy

zase ne. Když jste byl o něčem přesvědčen, vyhrál jste vy. Když byli oni o něčem přesvědčeni, vyhráli oni, ale většinou jste vyhrál vy, protože to byl váš život, a ne jejich. Ale pokud jste dělal věci, jen abyste uspokojil JE nebo kohokoliv JINÉHO, ztratil jste spojení se sebou, ztratil jste vibrační soulad. Když jste potom dělal věci, které odpovídaly vašim vibračním přáním, harmonický soulad se vám navrátil. S dospívajícím věkem ztratily akce a myšlenky vašich rodičů na důležitosti, protože jste je s nimi příliš nediskutoval. Obrátil jste pozornost k aktivitám, které vaše rodiče nezahrnovaly, jakož i oni se začali vyhýbat situacím, ve kterých by palčivé otázky obyčejně vyplavaly na povrch.

Je vždy snazší dosáhnout a udržovat vlastní vibrační soulad, když vynecháte z rovnice vše, co od vás lidé očekávají. *Zákon přitažlivosti* také zaručuje, že nebudete-li ve vibračním souladu, budete se setkávat s lidmi s podobnou energií.

Často se stane, že pocítíte úlevu, když opustíte nepříjemné prostředí. Naneštěstí je ale zrovna tak časté, že se vrhnete do nového vztahu, aniž byste se nejdříve přivedl do stavu vibračního souladu. Není se potom co divit, že váš nový vztah obsahuje elementy podobné předchozímu vztahu. Je například časté, že dívka, která vyrůstá v prostředí, kde dominuje kontrolující otec, sice odejde fyzicky z toho prostředí, ale najde si zrovna tak kontrolujícího partnera. Takže ačkoliv místa a tváře se změnily, situace zůstala stejná.

Pojďme se nyní podívat na vibrační složky vašeho vztahu s otcem v souvislosti s analogií *proti proudu* / *po proudu*. Zatímco se váš vztah s otcem postupem času změnil a vaše vibrační rovnováha v souvislosti s vaším otcem se stále vyvíjela, nemáte jinou možnost než začít právě tam, kde jste nyní. Je pravděpodobné, že během tohoto procesu vyplynou na povrch myšlenky, které vám budou povědomé - myšlenky z minulosti, které přetrvávaly v pozadí, ale vyplynuly opět na povrch se smrtí vašeho otce.

Je důležité si uvědomit, že cítíte-li emoce spojené s myšlenkami, pak jsou ty myšlenky opět aktivní. A jestli jsou ty emoce bolestivé, pak to znamená, že myšlenky, které je způsobují, míří jednoznačně proti *proudu*. Veškeré myšlenky *proti proudu* vám také připadají proti srsti, protože odporují přirozenému vývoji vaší bytosti. Je proto důležité ty myšlenky změkčit, najít úlevu a nastavit vaši loď směrem *po proudu*, ve směru vaší *niterné bytosti*. To je účelem tohoto procesu:

Necítím se ve své kůži.

Jsem vážně depresivní.

*Nebyl jsem na otcovu smrt připravený.
Nemohl jsem nic dělat.
Mrzí mě, že jsem s ním nestrávil více času.
Nikdy jsme spolu nebyli rádi.
Vlastně jsem nikdy nevěděl, na co myslel.
Vlastně jsem nikdy nevěděl, co chtěl.
Přál bych mu, aby byl pro něj život spokojenější.*

Tyto myšlenky jsou skutečným odrazem vašich současných pocitů a všechny jasně míří *proti proudu*. Za daných okolností je to pochopitelné, docela normální a není na tom nic špatného. Ale i když neplynete ve směru vaší bytosti, zkuste přijít na myšlenky, které by vám poskytly úlevu:

*Vždy jsem chtěl mít s otcem lepší vztah.
Neměl jsem to vzdát; měl jsem být vytrvalejší.
Nevím, co jsem měl dělat jinak.
Neměli jsme zase tak špatný vztah.
Nejsem si jistý, jestli se to dá nazvat „vztah“.*

Ještě se to příliš nezměnilo, ale vaše snaha najít úlevu roste. Pokračujte:

*Náš vztah byl takový, jaký byl.
A my představujeme pouze jednu složku v různorodém životě toho druhého.
Nenarodil jsem se, abych zasvětil svůj život jemu, ale ani on se nenarodil, aby žil jen pro mě.
Možná se nic špatného nestalo.
Možná byl náš vztah jen takový, jaký byl.*

Cítíte se lépe a na okamžik jste přestal pádlovat *proti proudu*.

Ale stejně..., kdybych tak jen mohl...

Protiproudu. Zkuste to znovu:

*To byl sice důležitý základ mojí životní zkušenosti, ale ne jediný.
Jsem vděčný za ten raný základ, který mi rodiče dali.*

Nemohu jít zpět a žít znovu svůj život.

NECHCI jít zpět a žít znovu svůj život.

To bylo lepší. Pokračujte:

Můj život má tolik pozitivních aspektů.

Napadá mě spousta příkladů.

Moje minulost je sice důležitou součástí mého života, ale přítomnost je ta nejdůležitější.

Jsem docela spokojený s tím, jak se můj život odvíjí.

Začíná to docela dobře.

Během procesu vyplavou na povrch různé vrstvy vibrací, ale nyní již víte, jak si počínat.

Úmrtí jednoho z rodičů ve vás může probudit otázku smrtelnosti a někdy i pocit, že *život je příliš krátký*. V této souvislosti vás může napadnout mnoho nepříjemných variací na toto téma. Kdykoliv se to ale stane, tak nezapomeňte, že jedinou vaší prací (právě nyní) je si uvědomit, že ta nepříjemná myšlenka míří *proti proudu*, a pokusit se o příjemnější myšlenku.

Je také časté, že teprve smrt jednoho z rodičů vás přiměje, abyste se uprostřed úspěchaného života zastavil a začal usilovat o vibrační soulad. Protože značná část vaší souhrnné vibrace pochází z doby, kdy jste bydlel s vašimi rodiči, tak je velmi časté, že mnohé myšlenkové pochody, které vám dnes stojí v cestě, jsou spojené právě s tou dobou. *Smrt rodiče může být často významný životní zlom, jestliže se vám podaří si těch myšlenkových pochodů všimnout, transformovat je po proudu a najít úlevu. Tato metoda je schopná uvolnit letité nánosy nevědomých myšlenkových pochodů.*

Věříme, že dosáhnete stavu, ve kterém se budete cítit lépe než kdy předtím a dosáhnete jasného vibračního spojení s bytostí, kterou jste se stal. Budete schopen ohlédnout se zpět na vaše dětství a minulost „očíma“ toho spojení a vzpomínky na dětství budou tak sladké, jak jste si je vždy představoval:

Měl jsem krásné dětství.

Jsem rodičům vděčný za to, že mě uvedli na cestu tohoto úžasného života.

Uvedli mě na cestu a dovolili mi svobodně jít, abych mohl mít své vlastní životní zkušenosti.

Život je krásný.

V životě je mnoho událostí, které mají schopnost vyprodukovat negativní emoce, pokud se na ně soustředíte. Většina těchto událostí je mimo vaši kontrolu.

Nemůžete zabránit smrti vašeho otce a ani není možné, abyste změnil jeho povahu. Ale můžete se vždy snažit o nejkliďnější myšlenku, ke které máte v daném okamžiku přístup. Budete-li dbát o to, jak a na co myslíte, a budete-li se záměrně snažit stáčet se ve směru vašeho přirozeného proudu, můžete vést radostný život bez ohledu na podmínky, které vás obklopují.

DESATÝ PŘÍKLAD

Jsem adolescent

Příklad: „Studuji střední školu, bydlím u rodičů a myslím, že jsem docela normální. Přestože nenávidím školu, mám vcelku slušné známky, pár opravdových přátel a zajímám se o spoustu věcí.

Rodiče dohlíží na vše, co dělám, až jsem na pokraji šílenství. Musím dostat jejich svolení ke všemu, co dělám, a vždy se chovají tak, jako bych se chystal udělat, nebo již udělal něco špatného. Takže nejenže se v jejich přítomnosti necítím dobře, ale vlastně mám i hrůzu jít domů.

Nejraději bych z domu odešel, začal na vlastním a dělal si, co chci, ale uvědomuji si, že bych měl nejdříve dokončit školu. Rád bych, aby mě rodiče nechali na pokoji. Cítím se provinile, ale neudělal jsem nic špatného. Co se s nimi děje? Proč si nejdou po svém a nenechají mě na pokoji?"

Mohli bychom vás požádat, abyste se obul do bot vašich rodičů a zkusil trochu porozumět jejich motivaci. Tím byste si mohl odpovědět na některé z vašich otázek. Není ale možné vidět prostřednictvím očí někoho jiného, a navíc snažit se uhodnout perspektivu druhých jen komplikuje vaši vnitřní energii. Samozřejmě, jiná osoba může mít dobré nápady, které mohou být pro váš tvůrčí proces užitečné, ale je snazší postupně a osobně vyřešit životní detaily v souladu s celkovým záměrem vašeho života, než se snažit žít podle někoho jiného.

To je v kostce, co se odehrává ve většině vztahů mezi dětmi a rodiči: rodiče obvykle věří, že jsou starší, a tudíž mnohem moudřejší,

a rádi by, abyste jimi nashromážděnou moudrost využil. Rodiče často zapomenou, že jste to vy, kdo vytváří vlastní životní zkušenost. Protože vy a váš blahobyt jsou pro ně důležité od vašeho narození, vidí často vás a váš život jako *jejich* výtvar - a to je zdrojem problému.

Prostřednictvím prožívání jejich vlastního a pozorování vašeho života odstartovali rodiče přání týkající se vašeho života a vaší hojnosti. Mají proto pocit, že musí kontrolovat vaše chování, aby odpovídalo vizi, kterou si o vás vytvořili. Kdybychom nyní pracovali s vašimi rodiči, tak bychom jim navrhli, aby se soustředili sami na svou vlastní vibrační harmonii...

*Rádi bychom požádali vaše rodiče, aby porozuměli, že stejně jako není posláním dítěte upravit chování za účelem uspokojení rodičů, tak nemohou děti očekávat, že rodiče upraví **SVÉ** chování pro uspokojení dětí.*

Z vašeho pohledu se zdá, že to je *jejich* chování, které způsobuje vaše nesnáze, ale uvědomíte-li si, že máte možnost volby ohledně jejich chování, pak naleznete svobodu i v takovéto situaci. Pokud jste ale přesvědčen, že to jsou oni, kdo se musí změnit, abyste se cítil lépe, tak se cítíte jako v pasti a vaše nutkání tomu všemu utéct je srozumitelné.

Jakmile se začnete snažit o myšlenky *po proudu*, přiblížíte se k harmonickému souladu se svou niternou bytostí, a nabudete jasné mysl, sebejistoty a štěstí. (Dozajista v souladu s přáním každého rodiče.) A jakmile začnete tyto pocity vyzařovat, rodiče se také začnou cítit lépe a „povolí uzdu“.

Můžete namítnout: „Ale jsem to *já*, kdo dělá všechnu tu práci. *Já* pracuji na svých myšlenkách, abych *já* dosáhl souladu, abych se *já* choval lépe, aby to rodiče těšilo, a jediné, co mají oni na starosti, je radovat se z mé nové personality. Co kdyby oni dělali něco, z čeho bych mohl *já* mít radost?“

Jak jsme již předeslali, kdybychom nyní pracovali s vašimi rodiči, tak bychom jim navrhli, aby se soustředili sami na svou vlastní vibrační harmonii, a připomněli bychom jim, že nemají kontrolu nad vašim chováním. Nezapomínejte, že věříte-li, že někdo jiný se musí změnit, abyste se cítil lépe, pak se dobrovolně stavíte do nevýhody, protože nad jejich chováním nemáte kontrolu. Až když si uvědomíte, že to, jak se cítíte, je plně závislé na vibraci vašich myšlenek a vašem energetickém souladu (bez ohledu na chování ostatních), tak berete svůj život do vlastních rukou. Teprve potom jste svobodný.

Nedoporučujeme usilovat o porozumění perspektivě ostatních za účelem manipulace jejich chování. Dočasně sice můžete pocítit úlevu,

a mnozí si dokonce myslí, že to je to, co opravdu chtějí, ale věřte, že je to značně neproduktivní.

Stanete-li se závislý na vaší schopnosti přinutit ostatní k lepšímu chování, jen abyste se cítil lépe, pak si děláte život příliš komplikovaný. Je to přinejmenším omezující a přinejhorším zneschopňující. Když si uvědomíte, že jste schopný kontrolovat způsob, jak se cítíte, protože můžete kontrolovat směr vašich myšlenek *po proudu*, pak se harmonie stane součástí vašeho života a budete se neustále cítit dobře. Navrátíte se zpět do vašeho mocného energetického pole s neuvěřitelným vlivem a budete všeobecně vzkvétat. *Kontrolování směru vlastních myšlenek, které ovlivňují, jak dobře se cítíte, je relativně snadné. Zatímco přimět někoho jiného ke změně chování je velmi obtížné, ne-li nemožné.*

Popíšeme nyní několik situací, které mohou nastat, a vaši možnou reakci na ně. Následovně uvedeme příklady, jak stočit vaše myšlenky směrem *po proudu*. Právě jste oznámil rodičům, že máte s vaším kamarádem v plánu někam odejít. Víte, že když na to přijde, tak vás rodiče nemohou zastavit, ale setkáváte se s jejich obvyklým, vzdorujícím sarkasmem, týkajícím se nejen vaší volby kamaráda, ale i volby aktivity, a vy si říkáte:

Jak můžete vědět, co je pro mě důležité a co je mi drahé?

Jak můžete vědět, co mi dělá radost?

Nevím, jestli vy sami víte, co je to radost.

Nejsem si jistý, jestli jste kdy radost zažili.

Zatímco je vaše reakce pochopitelná, jsou to myšlenky směřující silně *proti proudu*.

VY nechápete můj život.

VY jste nikdy nedali mým kamarádům příležitost.

VY jste se nikdy nesnažili porozumět mi.

Pochopitelné, ale stále *proti proudu*. Nežádejte rodiče, aby se změnili kvůli tomu, abyste se mohl cítit lépe. Zkuste se sám cítit lépe:

Nepotřebuji VAŠE svolení, abych měl rád svého kamaráda.

MOJE vlastní zkušenost mi říká, že je to dobrý kamarád.

Alespoň se nepokoušíte kontrolovat.

Vše se změní k lepšímu, jakmile odejdu a setkám se s kamarádem.

Snad chápu, že to myslíte dobře a že chcete pro mě jen to nejlepší.

Začínáte se cítit lépe:

Ale nemyslím si, že můžete vědět, co je pro mě dobré.

Vracíte se protiproudu:

Ale nemohu vás vinit za to, že zkoušíte.

Jsem rozhodnut odejít.

Nepokoušejte se mi v tom zabránit.

Situace by mohla být mnohem horší.

Nejsem na tom tak špatně.

Během tohoto procesu se v souvislosti s nátlakem vašich rodičů mnoho nezměnilo a vy se nadále chystáte odejít, i přes jejich mírný protest. Ale v důsledku vašeho úsilí používat pouze myšlenky *po proudu*, je vaše vibrace lepší, než kdy předtím, a jak odcházíte, již se necítíte jako rebel. Cítíte se lehčí, svobodnější a vykročíte s kamarádem radostněji. Tentokrát si odpustíte i obvyklé kritické poznámky a neohlížíte se zpět na dům/domov/rodiče, ze kterých jste vzešel. Vykročíte do vaší nové zkušenosti lehkým krokem a je vám dobře. A když večer končí a je čas jít zpět, nemáte z návratu hrůzu jako předtím.

Je možné, že se vaše vibrace změnila natolik, že ovlivnila i vaše rodiče. Možná na vás nebudou čekat v chodbě; možná budou spát. A ať již spatříte jasnou změnu či ne, *vy se cítíte lépe a to samo je indikátorem pozitivní změny. A to je v této fázi dostačující.*

JEDENACTY PŘÍKLAD

Kamarádka mě pomlouvá

Příklad: „Studuji střední školu a moje kamarádka (nejlepší kamarádka od dětství) se jakoby snaží zruinovat můj život. Navenek se stále chová, jako bychom byly nejlepší kamarádky, ale od druhých se dozvídám, že mně za zády pomlouvá a tvrdí, že jsem řekla věci, jen aby mě dostala do konfliktu s druhými. Nejhorší je, že přesně nevím, komu to roznáší ani co o mě roznáší, abych se mohla bránit. Jsem už úplně paranoidní, protože se bojím, že jí moji známí uvěří. Proč to dělá? Jak jí v tom mohu zabránit?"

Víme, že to nerada uslyšíte, ale kladete si nesprávnou otázku. Jestli strávíte spoustu času hledáním odpovědi na „proč to dělá“, pak jen prodlužujete dobu, ve které se udržujete ve vibraci pomluv. Budete tu vibraci přivolávat, až jednoho dne zjistíte, že se takto chová více vašich přátel.

Pokoušet se zabránit jedné osobě v určitém chování je vskutku marné úsilí. I kdybyste měla fyzickou sílu a moc tu změnu chování vyžadovat, tak během toho úsilí vyzařujete vibraci, která je protikladem vašeho skutečného přání - nelze se soustředit na pomluvy a doufat, že tak z vašeho života zmizí.

*Namísto vyžadování změny chování od ostatních vaše síla spočívá ve schopnosti změnit vaši **REAKCI** na jejich chování. Nemáte kontrolu nad jejich chováním, ale máte úplnou kontrolu nad vaší reakcí.*

Jakmile se rozhodnete na něco se soustředit, aktivujete vibraci, která je ekvivalentem toho, na co se soustředíte. Takže jakmile se

soustředíte na něco, co je v souladu s vaším *já*, s *podstatou*, tak se cítíte dobře, protože jsou oba *vibrační aspekty* vaší bytosti (fyzický a obsáhlý) v harmonickém souladu. Jestliže se soustředíte na něco, při čem se cítíte špatně, tak to znamená, že jsou vibrační aspekty vaší *bytosti* v nesouladu. Když porozumíte, že váš vnitřní soulad je jediný, na co se potřebujete soustředit, nejenže se budete cítit dobře, ale i váš život se začne odehrávat podle vašich představ.

Jakmile si lidé uvědomí, že navrhujeme, aby se *jejich* chování změnilo *jejich* myšlením, tak protestují: „A co ta osoba, která lže? Ta nemusí dělat nic? Proč mám *já* změnit své myšlenky, když *ona* je ta, která dělá něco špatného?" Odpověď na tyto otázky je velmi jednoduchá: *Jestliže je vaše štěstí závislé na změnách ostatních, pak nebudete nikdy šťastní, protože budete neustále vyžadovat více změn od více lidí.*

Když se rozhlédnete, zjistíte, že je zde nekonečné množství věcí, nad kterými nemáte kontrolu. Naučíte-li se řídit vaše myšlenky ve směru vaší vibrační harmonie, dosáhnete vnitřního, osobního souladu. A nejenže se budete uvnitř toho osobního souladu cítit lépe, ale budete i vyzařovat jeden mocný vibrační signál, kterému *zákon přitažlivosti* odpoví. A bez ohledu na jejich úmysly (i kdyby se jejich úmysly týkaly vás) se jim nepodaří překonat ten mocný *proud* souladu, kterého jste dosáhla. Jste-li naladěná, spojená a zapojená na *energii zdroje*, která je skutečnou *podstatou té, kterou jste*, a když *to* je váš stav *bytí*, pak můžete prožívat jen samé dobré věci. Jednoduše z vašeho života vymažete všechny záležitosti s negativními emocemi.

Když o vás kamarádka roztrušuje lži, tak to poukazuje jen na její vlastní nedostatek sebelásky, protože nikdo, kdo je v souladu s *energií zdroje*, není takové věci schopen. Mnozí vám také navrhnou, abyste se snažila pomoci té osobě, aby se i ona cítila lépe. Obzvláště když je ta osoba vaší dlouholetou kamarádkou. Koneckonců to může být i něco, do čeho máte i vy nutkání, ale uvědomte si, že pokusíte-li se nabídnout konejšení na základě vaší znalosti, že je vaše kamarádka v nesouladu, v nerovnováze, pak tu nerovnováhu jen zesílíte a situace bude ještě horší.

*Abyste byla schopná vaší kamarádce pomoci, budete muset nejdříve vidět její pozitivní stránky a být v souladu se skutečnou **PODSTATOU TĚ, KTEROU JSTE**. Proces vytváření myšlenek, které poskytnou **PO PROUDU** úlevu, vám pomůže cítit se lépe. Soustředíte-li se pouze na to, abyste se cítila lépe, pak děláte vše, co je v tu chvíli nezbytné a možné – a to stačí.*

Začněte v místě, ve kterém se právě nacházíte:

Moje takzvaná kamarádka si záměrně vymýšlí lži, aby mi způsobila potíže.

Nevím, proč to dělá, ani jak jív tom zabránit.

Už ji nepovažuji za kamarádku.

Tohle kamarádka kamarádce nedělá.

Výroky jsou poplatné a pravdivé, ale ne nápomocné. Snažte se přijít na myšlenky, které poskytnou nějakou úlevu:

Lidé mají tendenci věřit negativním pomluvám.

Nevím, ke komu mluvím a co vlastně o mě říká.

To sice může být pravda, ale nemáte nad tím kontrolu a udržujete se tak jen ve vzdorující pozici proti *proudu*. Pamatujte, že vaším cílem je *úleva*, a ne popis stávající situace.

Nemluví s každým.

Bude-li neustále negativní, pak kdokoliv se chce cítit dobře, bude se jí vyhýbat.

*Mnozí jsou si vědomi **ZDROJE**, přestože slyší negativní pomluvy.*

Lidé pravděpodobně nemají takový zájem na šíření pomluv o mně, jak si myslím.

Nejsem středem jejich světa.

Je zde patrné zlepšení vašich pocitů. Snažte se udržovat hybnou sílu, která se dává do pohybu. Může to být jedinečná příležitost naladit myšlenky na ty nejpozitivnější stránky lidí kolem vás. Kdyby jeden z nich slyšel pomluvy o vás a zkusil vás ukonejšit, pak budete-li v harmonickém souladu s vaší podstatou, bude jasné, že pomluvy jsou nepravdivé. Vyzařujete-li ale hněv a bráníte-li se, pak není tak snadné určit, jestli jste vy tu pomluvu začala, nebo jestli je vaše zloba reakcí na ni. Vaše vibrace bude v obou případech odpovídat vašim emocím.

Naladíte-li se na nejpozitivnější vlastnosti lidí ve vašem okolí, pak než se nadějete, nikdo si ani nepomyslí, že by na pomluvách bylo zrno pravdy. Jednoduše si budou myslet (jestli vůbec nějakou tu pomluvu slyšeli): „To na ni nevypadá. Takhle by se nezachovala.“ A budou mít pravdu.

Chci, aby se moje kamarádka cítila lépe.
Je pěkné mít opravdovou kamarádku.
Všichni máme dobré dny a špatné dny.
Jsem ráda, protože vím, že dobrých dní je více.
Jsem ráda, protože vím, že ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI to vše vytřídí.
Jsem ráda, protože vím, že se nemůže stát nic, co by oponovalo
ZÁKONU PŘITAŽLIVOSTI.
Mám radost z toho, že sama rozhoduji o tom, jak se cítím.
Nevadí mi, že nemohu rozhodovat o tom, jak myslí a jak se cítí
ostatní.
Doufám, že se moje kamarádka cítí lépe.
Nedělá mi to starosti.
Vše je v pořádku.

DVANÁCTÝ PŘÍKLAD

Mám málo peněz a ještě méně naděje, že to kdy bude lepší

Příklad: „Telefonoval mi kamarád a chtěl, abychom šli na jídlo a do kina, ale nemohl jsem si to dovolit. To není jen o tom, že šetřím. Já *nemám* peníze. Za dva dny dostanu výplatu, ale nyní jsem na mizině. Mám v bytě něco k jídlu, i když nic zdravého, ale nezemřu hladu.

Už mě to nebaví. Někteří z mých přátel mají více peněz než já a nepracují. Jejich rodiny jim posílají peníze. Chci se vrátit do školy, abych si mohl najít lepší práci, ale to bude trvat hrozně dlouho, než se dostaví nějaká patrná změna. Nejsem schopen si představit, jak bude možné chodit do práce a zároveň do školy. Kdyby mi tak někdo dal peníze.”

Kdykoli se naleznete uprostřed tísnivé situace, tak je těžké si toho nevšimnout. Je logické, že budete palčivě prožívat současný nedostatek peněz, protože vaše finanční situace ovlivňuje mnoho stránek vašeho života - mnoho věcí, které jsou právě nyní pro vás důležité, je spojených s vaší movitostí. Chápeme, že je nepravděpodobné, abyste si najednou přestal všímat skutečnosti, že peníze nemáte, ale začněte si uvědomovat, že si můžete vybrat, jak se v této situaci cítíte. Jinými slovy - můžete nemít peníze a cítit strach a hněv, anebo můžete nemít peníze a brát to lehce. Většina z vás se domnívá, že způsob, jak se cítí, je závislý na okolnostech: *Kdybych neměl žádné peníze, ale věděl, že dostanu brzy zaplacené, pak bych se cítil lépe, než kdybych neměl žádné peníze, ale nevěděl, kdy dostanu zaplacené.*

Většinou se lidé cítí tak, jak vnímají své okolí. Když jde vše dobře, cítí se dobře. Když narazí na nesnáze, tak se necítí dobře a to je důvod, proč mají lidé obvykle snahu a potřebu kontrolovat okolnosti a osoby, které je obklopují.

Chápeme, jak vzrušující je pro vás pokoušet se o kontrolu okolností, protože *je* to do určité míry možné prostřednictvím akce a úsilí. Ale když začnete vnímat svět jako *vibraci* a když namísto fyzické akce vynaložíte to úsilí na *vibrační soulad*, potom se vám odhalí schopnost a moc myšlenky. Objevíte to, co majetní a vlivní lidé vašeho světa znali a používali v průběhu historie.

Zajímavé věci se odehrávají, zatímco se rácháte v nesnází, že jste bez peněz. Z té nesnáze pramení vědění, co *nechcete*, a z toho touha po tom, co *chcete*: Chcete pocit zabezpečení a více peněz. Chcete objevit radostné aktivity, které vám zároveň přinesou příjem. Chcete, abyste si mohl dovolit věci a zážitky, které vám budou zpříjemňovat život. Jinými slovy, vaše současná situace je odrazovým můstkem, ze kterého žádáte o mnoho věcí. A ty věci jsou v důsledku vaší žádosti připravovány, dokonce i když ještě prožíváte své nesnáze.

Ale, pokud v sobě pociťujete *nesnáze*, nebudete mít k žádanému splněnému přání přístup. Vaše *nesnáze* znamenají, že vaše myšlenky míří prorai *proudu*, zatímco vše, o co žádáte, se nachází *po proudu*. Aby vůbec došlo k nějaké změně, musíte najít nějaké myšlenky *po proudu*, které se týkají vás a peněz. Snažte se přijít na myšlenku, která by vám poskytla jen sotva znatelný pocit úlevy:

Vpátek po výplatě budu mít peníze.

Je zde patrná úleva, ale nemá dlouhého trvání, protože si uvědomujete vaši obvyklou šablonu: Dostanete výplatu a po několik dní máte peníze. Rychle je utratíte a skončíte znova tam, kde jste začal. A nesnáze, kterou prožíváte, se netýká jen vaší dočasné insolvence, ale i dlouhodobého nedostatku peněz a pocitu, že jich nemáte dostatek k žití života podle vašich představ. Můžete být se sebou nespokojený, protože jste se dříve nesnažil více. Jste stále bez vzdělání a zvolené kariéry, zatímco přátelé vašeho věku toho již dosáhli. Můžete si s nelibostí povzdechnout, že vám rodiče nezajistili podmínky a dostatek prostředků pro univerzitní vzdělání nebo že nemáte rodinný podnik, ve kterém byste mohl pokračovat, ani rozsáhlé dědictví, na které byste se mohl těšit....

Problém peněz má často mnoho vrstev a skrytých důvodů, od kterých musíte najít úlevu. Jinak se vám nepodaří otočit se a plynout

směrem k touhám, které vám váš život pomohl identifikovat. Opravdu stojí za to se zastavit, najít si čas a dát si práci s hledáním pozitivních myšlenek, které poskytnou úlevu, kdykoliv se přistihnete uprostřed negativních emocí. S každým takovým úsilím uvolníte trochu vzduchu a za čas nebudete klást odpor ani v otázkách peněz.

*Připomeňte si, že se nacházíte právě tam, kde se nacházíte - a to je v pořádku. Začněte, kde jste, svýroky tak, jak vám budou přicházet, a postupujte směrem **PO PROUDU**, k myšlenkám, které vám poskytnou úlevu.*

V pátek dostanu výplatu, ale v pondělí již budu zase na mizině.

Nevydělávám dost na to, abych si mohl užívat.

Začal jste, kde právě jste a jak se právě cítíte, ale s trochou úsilí se můžete cítit podstatně lépe:

Mám práci.

Mám ji docela nerad.

Ale nebylo těžké takovou práci najít.

Přišel jsem k ní relativně snadno.

Měl jsem (a stále mám) další nabídky.

Bylo by snadné najít lepší práci, kdybych chtěl.

Je zde patrné mírné zlepšení vašich pocitů a to je velmi dobře. S každým, byť mírným zlepšením vašich pocitů se otevírá přístup k novým sférám pozitivních myšlenek.

Tato práce se zdála být svého času adekvátní.

Ačkoliv jsem snil o lepším místě, nedovedl jsem si tehdy představit, že bych dělal lepší práci.

Představy o tom, co bych chtěl dělat, se změnily.

Kdybych chtěl, mohl bych dělat něco lepšího.

Slova vašeho posledního výroku jsou téměř shodná s posledním výrokem předchozí části, ale tentokrát je *cítíte*. Úleva je nyní zřejmá.

Jsem schopen najít si dobře placenou práci.

Když může tato osoba vydělávat tolik, tak já mohu také.

Každý musí začít tam, kde je.

Existuje mnoho milionářů úspěšných jen díky vlastním schopnostem.

*To se podívejme. Od starostí spojených s penězi jsem pokročil
k přemýšlení o milionářích.*

Množství peněz ve vaší kapse se dnes nezměnilo, ale mnoho vibračních změn se událo během posledních několika minut. Uvědomte si, že rozdíl mezi tím, jak jste se cítil ještě před chvílí, a tím, jak se cítíte nyní, představuje rozdíl mezi žádnými penězi a miliony. Ale vezme to více než jedno cvičení, než se uvedou do pohybu změny, které přinesou hmatatelné výsledky. Jinými slovy, čeho jste právě dosáhl, je dostačující, budete-li schopni udržet svobodnější, sebejistější, a dokonce i humornější vztah k penězům, jaký právě teď máte. Je ale pravděpodobné, že vaše současné životní okolnosti si vyžádají vaši pozornost a že sklouznete zpět k vašim předešlým pocitům.

Vytrváte-li chvíli u těchto zlepšených pocitů a rozhodnete-li se vědomě usilovat o myšlenky, které mívá po *proudu*, tak přivedete vaši vibraci do souladu s vašimi touhami. Potom nejenže se budete neustále *cítit* lépe finančně zabezpečený, ale i vaše skutečná finanční situace bude těm vibračním změnám odpovídat. Zanedlouho potom k vám začnou plynout finanční prostředky tak snadno a v takovém množství, že se jen pousmějete nad tím, jak jste se tomu tak dlouho bránil.

Pokračujte v hledání pozitivnějších myšlenek:

Vždy mám dostatek finančních prostředků.

Chci mnoho drahých a krásných věcí.

Nyní chápu, že vše, po čem toužím, je mi snadno k dispozici.

Stačí, abych to identifikoval, a přijde mi to.

Nyní rozumím finanční lehkosti, kterou jsem dosud pozoroval u druhých.

Nyní mohu peníze z rovnice vyjmout.

Když mi život pomůže porozumět tomu, po čem toužím, zjeví se mi perfektní okolnosti, jak toho dosáhnout.

Vždy jsem schopen cítit, která z cest k úspěchu bude nejradostnější.

Je zajímavé, kolik možných cest se mi nyní nabízí.

Je zde tolik možností a každá cesta je příjemná po mém. A všechny vedou k finančnímu úspěchu, který hledám.

Takže jestli jste tomu věnoval čas a dal si práci s hledáním pocitů, které jsme naznačovali v předchozích výročí, posunul jste se od nedostatku peněz do pozice finanční nezávislosti.

*Jste, kde právě jste. Nezáleží na tom, jak málo či jak mnoho peněz máte v poměru k ostatním - pro vás zde neexistuje hranice. Život vám pomáhá určit vaše současné cíle a přijdete-li na myšlenky směřující **PO PROUDU** a k úlevě, tak těch cílů dosáhnete. **ZÁKONY VESMÍRU** vás v tomto podpoří. **ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI** vám bude nadále ukazovat cestu nejmenšího odporu. Je neomezené množství způsobů, jak se bude váš život měnit k lepšímu. Cesty, které budou měnit váš život k lepšímu, jsou neomezené.*

TŘINÁCTÝ PŘÍKLAD

Nemohu najít partnerku

Příklad: „Již dlouho toužím po tom, abych se usadil, ale nemohu najít tu pravou dívku. Chodil jsem s mnoha dívkami, které vyjádřily zájem o trvalý vztah, ale já jsem si nebyl nikdy jistý a necítil jsem to tak vůči nim. Nyní se téměř obávám jít na rande, protože nemohu najít nikoho, kdo by mi vyhovoval, ale zároveň nechci nikomu ublížit tím svým odmítnutím. Dokud jsem nehledal nic vážného, bylo to mnohem snazší. Nevím, co mám dělat. Chození na schůzky nefunguje, ale bez nich je málo pravděpodobné, že se s někým seznámím.“

Když něco opravdu chcete, ale díváte se na něco jiného, na úplný protipól, tak budete vždy cítit negativní emoce. Když něco opravdu chcete, ale věříte, že je to nedostupné, tak budete vždy cítit negativní emoce. Ale když vám přijde na mysl něco, co je vám úplně lhostejné, tak vám to nevádí. Jinými slovy, kdyby vám telefonoval někdo, koho neznáte, a řekl by vám, že vám již nikdy nezavolá, nevádí by vám to a neměl byste k negativním emocím žádný důvod.

Když po něčem silně toužíte, vaše emoce jsou také silné. Když se soustředíte na myšlenky, které vás povedou *po proudu*, směrem k tomu, po čem toužíte, vaše emoce budou nejen silné, ale také pozitivní. A obráceně: soustředíte-li se na myšlenky, které míří *proti proudu*, pryč od toho, po čem toužíte, tak budou vaše emoce silné a negativní.

Vaše touha po hlubokém, trvalém vztahu je silná - a to je dobře. V důsledku vašeho pozitivního očekávání se věci a události změní

natolik, že do vašeho života vejde perfektní partnerka. Lidé v podobné situaci často dělají chybu, když se na někoho fixují a snaží se z *toho jedince* násilně vytvořit perfektního partnera. Když později kolem sebe vidí, že situace není právě ideální, zapomenou mířit po *proudu* a situace se progresivně zhorší.

Zkuste si při tvorbě nového vztahu udržet hravý a méně vážný přístup. Místo „to je ta pravá“, si říkejte, „to je někdo, s kým mám to potěšení dnes večeřet“ nebo „to je někdo, s kým mám mám příjemnou konverzaci“, nebo „to je osoba, v jejíž společnosti se dnes cítím dobře“. Podaří-li se vám udržet hravý a méně vážný přístup k tvorbě nového vztahu, pak nebudete tuto chvíli používat jako výmluvu k popření vašich vlastních přání a vesmír se postará o rendezvous, které hledáte.

Když věříte ZÁKONŮM VESMÍRU a plynoucímu, životadárnému, produktivnímu proudu života, tak najdete vše, co hledáte. Ale vaším přesvědčením, že to musíte UDĚLAT prostřednictvím AKCE, se často držíte napříč proudem a odděleně od vlastních rozsáhlých přání.

Přístupujete-li k lidem, se kterými trávíte čas, skutečně zlehka a bez usilovné snahy, potom budete podobné lidi přitahovat. Ale když je budete zkoumat, vyšetřovat a každého analyzovat, jestli jsou praví kandidáti pro váš život, pak budete přitahovat vám podobné vyšetřovatele a budete jen pokračovat ve vzájemných zklamáních.

Když budete vašim přístupem vyzařovat dobrý pocit, lehkost a radost z dnešního setkání (namísto záměru UDĚLAT Z toho trvalý vztah do konce života), pak budete mít větší příležitost setrvat ve vibračním souladu s tím, co od vztahu očekáváte, a vesmír se postará o splnění vašeho přání.

Když cítíte napětí a obavy spojené s novým vztahem nebo když se obáváte, že vás někdo chce, zatímco to vy necítíte stejně, tak míříte opačným směrem, pryč od vašich přání. Vytváříte vibrační soulad přesně s tím, co nechcete, a to, co nechcete, setrvává ve vašem životě.

Někdy je obtížné přijmout jednoduchost tohoto učení, ale opravdu to je tak jednoduché. Můžete mít radost z jídla, konverzace i z celého večera, přestože je vám jasné, že daná osoba není ženou vašich snů. Je možné zůstat namířen *po proudu*, směrem k vašemu přání. Ale jestli jste zahořklý, protože je již během večera patrné, že se k sobě nehodíte, nebo jestli se obáváte, že odmítnutím někoho zraníte, tak nemíříte *po proudu*.

Musíte přijít na způsob, jak se cítit dobře dokonce i v době zjevné nepřítomnosti toho, po čem toužíte. Jinak toho nedosáhnete. A i když budete mít nekonečně mnoho výmluv, proč se právě teď nemůžete

cítit dobře, tak by bylo prospěšné ty výmluvy omezit na minimum, protože dokud se nebudete stále cítit dobře, nemůžete se dostat tam, kde chcete být.

Na vašem místě bychom se rozhodli nasměrovat *po proudu* každé rande, každou konverzaci s možnou partnerkou, každou myšlenku na možnou partnerku a každou myšlenku na vztah. Nacvičovali bychom *úlevu tak dlouho*, až by všechny naše myšlenky mířily přirozeně *po proudu*. A potom nejenže povedete obnovený život plný dobrých pocitů a nejenže budete přitahovat ostatní, abyste spolu strávili radostné chvíle, ale znenadání se ve vašem životě někdo objeví a oba budete vědět, že jste si navzájem převtělenou odpovědí na vaše přání.

A když k tomu dojde, nikdo nebude hrát hry a nikdo se nebude škádlit a nikdo nebude říkat „miluji tě, ale potřebuji, aby ses trochu změnila“. Budete se navzájem vnímat jako perfektní odpověď na vaše perfektní otázky, které jste oba formulovali většinu vašeho života. A to bude ten očekávaný vztah, který vás oba bude uspokojovat, naplňovat, a který se bude neustále rozvíjet.

Jediným vaším cílem právě teď je najít úlevu v myšlenkách namířených *po proudu*. Začněte tedy v místě, ve kterém se právě nacházíte, a snažte se o zlepšení vašich pocitů:

Je obtížné najít pravého partnera.

Jsem žádaný, ale ostatní jsou mi nežádoucí.

Nechci nikoho zranit, ale zároveň se nechci spokojit s někým, koho bych neměl rád.

Je přirozené, že na začátku míří vaše výroky *proti proudu*. Nyní zkuste, abyste se cítil lépe:

Není nutné pojímat každé rande jako konkurz na životního partnera.

Rád poznávám nové lidi z různých důvodů.

Poznávám mnoho zajímavých lidí.

Rád prozkoumávám možnosti nových příležitostí.

Vize mé životní partnerky vyrostla ze schůzek, které jsem prožil v minulosti.

Každá osoba, kterou jsem v minulosti potkal, se podílela na mé současné vizi nové životní partnerky.

Každá životní zkušenost přispívá k vývoji našich myšlenek a tužeb.

Oceňuji přirozenost tohoto procesu.

Nevím, proč jsem to za každou cenu vždy tak komplikoval.

Každá takováto myšlenka přináší lepší pocity, úlevu a ještě něco velmi cenného: stavíte se do pozice přijmout nové zkušenosti prostřednictvím nových setkání se skupinou nových žen, které se budou od předchozích lišit. Jako vy, i ony budou hledat nové cesty, nové možnosti, budou vyhledávat radost a dobrou konverzaci. Nebudou žádostivé ani beznadějně zoufalé. Budou sebejisté, sebevědomé, se všestranným zájmem o život. Jedna z nich může být ta, kterou hledáte, nebo vás povede k další skupině, ale nebude trvat dlouho, než se tváří v tvář setkáte s tou, která vás pozná a kterou poznáte jako tu, co jste hledal. Za toto setkání budete vděčný všem vašim předchozím přítelkyním a partnerkám.

ČTRNÁCTÝ PŘÍKLAD

Se sestrou spolu nemluvíme

Příklad: „Před rokem jsme se se sestrou pohádali a od té doby spolu nemluvíme. Čas od času mě napadne zvednout telefon a zavolat jí, ale hned si vzpomenu na to, jak mě rozzlobila, když jsme spolu hovořili naposled. Nechci riskovat, abych takové pocity hněvu znovu prožíval. Zároveň se necítím dobře, když spolu nemluvíme, ale tento pocit je mnohem lepší než ten, který jsem měl tehdy, když jsme spolu hovořili naposled.“

Ona tu hádku začala a potom se ani nesnažila můj názor pochopit. Ona byla odedávna tvrdohlavá, vždy přesvědčená o své pravdivosti, a vždy jsem to byl já, kdo ustupoval, jen aby byl klid. Najednou jsem toho věčného ustupování měl dost a přestal jsem jí volat.“

Většina lidí chce být milována. Většina chce být oceňována a pochopena. Problém je s tím, že nemůžete kontrolovat, jestli vás má někdo rád, jestli si vás váží a chápe vás.

Všimli jsme si, že *mít* rád, někoho si vážit a někomu porozumět, vám přináší právě tak příjemné pocity jako *být* milován, *být* vážen a pochopen. Nejzajímavější ale na tom je, že nad tím prvním máte úplnou kontrolu. Vy máte schopnost někoho milovat, když chcete. A ačkoliv vás sestřiny činy rozzlobily do té míry, že se ani nechcete *pokusit* mít ji rád, pak pochopte, že dokud ji nebudete mít rád, budete se bránit ve vibračním souladu *se sebou samým*. Ať se vám to líbí či ne, vaše *vnitřní bytost* ji miluje.

Protože na sestru myslíte a protože se cítíte hrozně, když se na ni soustředíte, viníte ji z toho, jak hrozně se cítíte. To samo o sobě vám stačí, abyste se na ni zlobil, protože ona se zdá být zdrojem vašeho hněvu a vašich negativních pocitů. Domníváte se, že kdyby byla jiná, cítil byste se lépe, a jestliže se ona odmítá změnit, myslíte si, že se nemůžete cítit lépe. Zdá se vám, že má sestra moc nad tím, jak se cítíte. Není se tedy co divit, že se na ni zlobíte. Odevzdal jste jí to nejcennější, co máte - klíč k vaší vlastní moci.

Když si uvědomíte, že rozhodujete o tom, jak se cítíte, bez ohledu na okolnosti, můžete vaši moc získat zpět a vrátit se do vibračního souladu se sebou *samým*. Nacházíte-li se ve stavu vibračního souladu se *sebou samým*, tak je snazší vnímat jednání, slova a postoje ostatních ze správné perspektivy. Do jednání, slov a postojů ostatních vám nic není. Dokonce vám ani není nic do toho, co si myslí oni o vás.

Dokonce i když má to emocionální zranění původ ve vztazích z vašeho dětství, tak se můžete (a snadněji, než si myslíte) navrátit do stavu vibračního souladu, protože není třeba jít zpět do minulosti, vše promyslet, roztřídit a vyřešit. Vaše bolest tehdy, ale i nyní se týká pouze jedné a jediné věci: vašich *současných* vibrací způsobených tím, na co právě myslíte, a tím, jak vaše *současné* vibrace ladí s vibracemi vaší vnitřní bytosti... *Jste milující osoba. Když z jakéhokoli důvodu nemilujete, trháte se vedví.*

Chápeme, že vám vaše zloba a nenávist připadají oprávněné, ať je zdrojem vaší tísně sestra, zrůdný diktátor nebo někdo, kdo vás opustil. Ale bezohledunatozde jednoduše není oprávněný důvod pro nic jiného než pro lásku a ocenění. Cena, kterou jinak platíte za vaši disharmonii, je příliš vysoká. *Nic nemůže podle našeho názoru odůvodnit odpojení se **PROTI PROUDU** od sebe samého.* Obvykle čím více se vás pokoušíme vést k upuštění od dlouhodobé nenávisti vůči někomu, tím usilovněji na ní trváte za podpory nových, pádnějších důvodů. Ve skutečnosti je toto pouze důsledek vaší nespokojenosti s vaším vlastním vzdorováním *proudu*. Jinými slovy, když jste se dlouho cítil špatně a když jste dlouho spojoval vaše negativní pocity s jednou osobou, tak to berete velmi osobně a váš postoj se vám zdá neotřesitelně odůvodněný. Ale důvod k veškeré té zlobě je, že vnitřně chápete, že byste se měl cítit dobře, a když se tak necítíte, má to na vás neblahý dopad.

Až objevíte svoji schopnost úmyslně řídit myšlenky po *proudu* (aniž byste od ostatních vyžadoval změnu chování), tak ochutnáte neuvěřitelný pocit úlevy, spojený s odevzdáním se *proudu*. S vaším novým porozuměním síly vědomí již nebudete vzhlížet k ostatním, jestli vás

milují, chápou, konejší a oceňují, jestli o vás dbají, pečují, starají se a pomáhají, protože potom budete plně napojen na prostředky vesmíru a naplněn. A pak se stane zajímavá věc: *Vtom napojení na vibraci lásky a ocenění se stanete tím, který je mnohými milován a považován.*

Začněte, kde právě jste:

Jestliže chce sestra se mnou mluvit, tak mi může sama zavolat.

Již mě nebaví dělat neustále ústupky.

Jsem šťastnější, když se s ní nestýkám.

Udržovat s ní dobré vztahy je příliš náročné.

Můžete namítnout, že si vaší lásku sestra nezaslouží, ale my vás nepovzbuzujeme k tomuto procesu kvůli vaší sestře, ale kvůli vám, zasloužíte si být v souladu s tím, *kdo jste*. Kdybychom hovořili s vaší sestrou, řekli bychom jí přesně totéž: *Neusilujte o soulad a pocit lásky kvůli ostatním - udělejte to pro sebe. AČKOLIV BY TO BYL DOZAJISTA KRÁSNÝ SVĚT, KDYBY TOMU VŠICHNI ROZUMĚLI A KDYBY VŠICHNI ZÁMĚRNĚ DOSÁHLI VNITŘNÍHO VIBRAČNÍHO SOULADU, TAK TO NENÍ PRO VAŠI SPOKOJENOST NEZBYTNÉ. VAŠE ŠTĚSTÍ NENÍ NA NIKOM ZÁVISLÉ.*

Snažte se o úlevu:

Již jsem se kvůli tomu zlobil dost dlouho.

Rád bych to nechal běžet.

Dokonce si již ani detaily našeho sporu nepamatuji.

Určitě to nebylo důležité.

Kdybych ji neměl rád, tak by mi patrně bylo lhostejné, co si myslí.

Možná ji mohu mít rád bez ohledu na to, co si myslí.

Chápu, že nemám kontrolu nad jejím myšlením.

*Chápu, že **MÁM** kontrolu nad vlastním myšlením.*

*Vědomí, že **MÁM** kontrolu nad vlastním myšlením, mi přináší pocit svobody.*

Myslím, že to je to, po čem jsem vždycky toužil, a proto cítím hněv, když nekontroluji vlastní myšlenky.

Je načase, abych z toho přestal sestru vinit.

Nevedeme vás k vibračnímu souladu, aby vaše činy na ni měly větší vliv, ani vás nenavádíme k větším ústupkům vůči vaší sestře. Rádi

bychom, kdybyste učinil větší ústupky vůči vám a našel způsob, jak volit takové myšlenky, které vám dovolí přijít do úplného souladu s tím, *kdo jste*. Teprve potom, z toho místa harmonického souladu, budete inspirován k činům. Totiž pouze činy inspirované harmonickým souladem jsou pro vás užitečné.

Cítím se mnohem lépe.

Mám sestru rád a vážím šijí.

Možná jí později zavolám - možná ne.

Nemusím se rozhodnout právě teď.

Když se nyní cítíte lépe, tak se snažte udržovat pozitivní pocity nasměrováním myšlenek, kdykoliv se přistihnete, že sklouzáváte zpět. Časem se pozitivní myšlenky, týkající se tohoto námětu, stanou naprosto přirozené a okolnosti se změní natolik, že budete připravený k dalšímu logickému kroku.

Někdy se stane, že jakmile se cítíte lépe, tak okamžitě zatoužíte obohatit i ostatní o pozitivní pocity, kterých jste dosáhl. Je ale lepší setrvat a jen se ráchat v novém, zlepšeném emocionálním stavu, než se vám úplně zažije. Potom se *zákon přitažlivosti* postará o setkání s ostatními a o sladění náležitých okolností a událostí. Vaše práce - *jediná* vaše práce - je najít pocit úlevy, přestat vzdorovat proudu a tak dosáhnout vibračního souladu s *tím, kterým ve skutečnosti jste* a s tím, po čem opravdu toužíte.

ses chovala jinak", tak ve skutečnosti říkáte, „jsem bezmocný, protože mé štěstí je závislé na tvé ochotě a schopnosti změnit tvé chování". *Důvod proč jste tak nároční vůči vašemu okolí a proč vyžadujete tolik od ostatních, je, protože vnitřně chcete být šťastni, ale zároveň věříte, že vaše štěstí závisí na jevech a věcech, nad kterými nemáte kontrolu.*

Na začátku většiny vztahů vše probíhá hladce, protože většinou hledáte navzájem pozitivní stránky a protože se oba nepřírozeně nutíte do uspokojování toho druhého. Když ale jednáte s úmyslem uspokojit toho druhého namísto snahy o vlastní vibrační soulad, tak si pod sebou řežete vlastní větev. Není totiž možné soustředit se na touhy druhého, protože tak nejste jednoduše uspořádání.

Usilováním o uspokojení druhých jen podporujete ten mylný koncept, že někdo jiný je zodpovědný za jejich štěstí, koncept, který je dlouhodobě dělá bezmocnými a nešťastnými. Lze tvrdit, že čím více usilujete o štěstí ostatních, tím nešťastnější budou, protože se stanou závislí na chování druhých - na chování mimo ně, na chování, nad kterým nemají kontrolu. Na rozdíl od toho mají všichni kontrolu nad tím, jak sladění jsou sami se sebou.

Takže když se soustředíte na vaši partnerku a říkáte si, jak moc ji milujete a jak je pro vás důležité, aby byla šťastná - a když se snažíte ovlivnit její štěstí prostřednictvím vašeho chování, pak se není co divit, že si připadáte udušené. Tento neuskutečnitelný cíl totiž vyžaduje obrovské množství energie, času a pozornosti.

Také čím více se snažíte kontrolovat okolnosti za účelem pozvednutí života ostatních, tím závislejší se ve většině případů stanou na vašem chování. A čím jsou závislejší, tím jejich nároky na vás časem jen rostou. Všichni jste uvnitř natolik nezávislé bytosti, že čím závislejší na něčem jste, tím jste nešťastnější. Není ale zajímavé, že zatímco jste měli v úmyslu se udělat navzájem šťastnými, podnítili jste své neštěstí?

Vaše jediná naděje na ovlivnění ostatních ke štěstí je stát se sami šťastnými. A jediný způsob, jak se stát skutečně šťastným, je dosáhnout stavu vibračního souladu se sebou samým. Soustředme se tedy prakticky na vaši touhu po štěstí vaší partnerky.

PRVNÍ VARIANTA:

- Chcete, aby byla vaše partnerka šťastná.
- Všimnete si, že je šťastná.
- To, po čem toužíte, odpovídá vašemu pozorování - jste v souladu, proto se cítíte šťasten.

DRUHÁ VARIANTA:

- Chcete, aby byla vaše partnerka šťastná.
- Všimnete si, že je nešťastná.
- To, po čem toužíte, neodpovídá tomu, co pozorujete - proto nejste v souladu, proto se necítíte šťasten.

TŘETÍ VARIANTA:

- Chcete, aby byla vaše partnerka šťastná.
- Všimnete si, že je nešťastná.
- Uděláte, cokoliv vás právě napadne, aby se cítila lépe.
- To ji rozptýlí, odvrátí to pozornost od jejího nesouladu a ona se načas cítí lépe.
- Těší vás, že se cítí lépe, a přebíráte zodpovědnost za to, aby se cítila lépe.
- Jak se ona nyní cítí, závisí na vašem chování.
- Postupně ztrácí pocit nezávislosti, což ji činí nespokojenou.
- Nyní se musíte více snažit udělat ji šťastnou, ale ona bude s opakujícím se cyklem stále nešťastnější, protože vaše chování pramení z chybného předpokladu, že byste měl (nebo dokonce že jste schopný) učinit jinou osobu šťastnou.

ČTVRTÁ VARIANTA:

- Chcete aby byla vaše partnerka šťastná.
- Všimnete si, že je nešťastná.
- Využijete moci vašeho vědomí, abyste ignoroval, jak se ona právě cítí, a abyste se soustředil na něco, co vám dovolí zůstat šťastný.
- Ona si myslí, že byste měl jejím pocitům věnovat více pozornosti a že byste se měl více snažit, aby byla šťastná.
- Váš stav štěstí a spokojenosti je vaší nejpřednější touhou, takže sobecky ignorujete její nespokojenost a zůstanete šťastný.
- Zatímco zůstáváte úspěšně šťastný (protože jste to dlouho trénoval), zůstáváte v souladu s vaším *já*, s vaší *podstatou*.
- Protože zůstáváte v souladu s vaším *já*, s vaší *podstatou*, máte jasno, těšíte se dobré životní síle a cítíte se velmi dobře.

- Protože jste v souladu s vaším *já*, s vaší *podstatou*, vyzařujete silnou vibraci blahobytu. Protože se vaše partnerka také chce cítit dobře a vibrace, kterou vyzařujete, s tím souvisejí, nechá se vibračně ovlivnit a vydá se tak směrem k jejímu vlastnímu souladu. Jinými slovy, v důsledku vašeho sobeckého přání zůstat napojený na vaše vlastní zdroje se vám podařilo povznést partnerku k tomu, po čem sama touží.
- Ale nejdůležitější ze všeho je, že *bez ohledu na úroveň vašeho vibračního souladu a bez ohledu na sílu vaší vibrace blahobytu zůstává zodpovědností vaší partnerky, aby se sama přivedla do souladu s tou vibrací. To vy pro nikoho udělat nemůžete.*

Zkrátka musíte milovat ostatní natolik, abyste je povzbudil k jejich vlastnímu souladu - což je jediný způsob, jak se mohou učinit šťastnými. Buďte samozřejmě k lidem kolem vás co možná nejpříjemnější a nejvroucnější, ale ne proto, že se pokoušíte jim něco nahradit prostřednictvím vašeho chování. Buďte příjemní a vroucní jako důsledek vašeho souladu *s vaším já, s vaší podstatou*.

A nezapomeňte to nejdůležitější: chtít se dobře cítit a prakticky řídit vlastní myšlenky je velmi jednoduché. Chtít ovlivnit chování, emoce, či vibrační soulad někoho jiného je velmi komplikované. *Hleďte si své vlastní vibrační rovnováhy a nechte ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI, ať se postará o vše ostatní.*

Začněte, kde jste, a snažte se nalézt výroky mířící *po proudu*:

Dusím se.

Unavuje mě brát v úvahu názory mé ženy při všem, co dělám.

Doufám, že si najde něco, co by odvedlo její pozornost ode mne.

Místo hledání úlevy ve změně chování vaší ženy zkuste nyní hledat úlevu ve vlastních myšlenkách:

Jsem schopný myslet za sebe bez ohledu na to, co chce moje žena.

Nemusím brát v úvahu její reakci na každou mou myšlenku.

Značná část toho, co cítím, má původ v mém vlastním vědomí.

Jsem schopný svobodně myslet sám za sebe.

Tyto výroky míří rozhodně *po proudu* a začínáte se cítit lépe.

*Ona se mě určitě nesnaží kontrolovat.
Způsob, jakým spolu žijeme, se vyvinul postupně.
Nemohu říci, že s ní vlastně ve většině případů NESOUHLASÍM.
V mnoha ohledech se k sobě velmi hodíme.
Nikdy neusilovala o kontrolu či nadvládu nad mým myšlením.
Pocit, že se dusím, má nejspíše původ v mé neuspořádané mysli.
Určitě to mohu rozuzlit, když budu chtít.
Plně kontroluji vlastní myšlenky.
Nabízí se tolik námětů, na které bych se mohl soustředit.
Jsem schopný svobodně se věnovat jakýmkoliv zájmům.*

Jakmile míříte *po proudu*, je snadné v hledání pozitivních myšlenek pokračovat:

*Nemusím to vše vyřešit hned.
Náš vztah je převážně velmi pozitivní.
Nemohu říci, že mám pocity uvěznění.
Ten pocit udušení již úplně zmizel.
Už vím, co mám dělat, kdyby se ten pocit někdy vrátil.*

ŠESTNÁCTÝ PŘÍKLAD

Rozvádím se a cítím se ztracená

Příklad: „Byla jsem deset let vdaná a minulý měsíc mi manžel sdělil, že se chce rozvést. Řekl, že o tom dlouho přemýšlel, a již neviděl důvod, proč to ještě oddalovat. Vím, že náš vztah měl daleko do bezchybnosti, ale nikdy jsem netušila, že by byl tak nešťastný.

Tentýž týden se odstěhoval do vlastního bytu. Zkoušela jsem mu to rozmluvit, ale byl si svým rozhodnutím tak jistý, že si nemyslím, že se vrátí zpět. Zkouším se postavit na vlastní nohy, ale tolik stránek mého života s ním bylo spjatých: nechci potkat naše společné přátele, nemohu navštívit oblíbenou restauraci, a dokonce i televizní programy, které jsme dříve sledovali spolu, mě přivádějí k slzám. Připadám si úplně ztracená.”

Začneme s něčím, co mnozí lidé ve vaší situaci nejsou schopni slyšet a ani slyšet nechtějí. Jestli se vám to podaří, poskytne vám to rychlý únik z vaší intenzivní bolesti: *Váš žal je důsledkem vašeho vnitřního vibračního rozporu a je ve vašich silách to napravit.*

Lidé zpravidla odpovědí: „Samozřejmě že naříkám po tom, co se mi stalo,” a my rozhodně chápeme souvislost mezi odchodem vašeho manžela a vaší bolestí, ale odehrává se zde něco mnohem důležitějšího, než jen vaše zdánlivá reakce na jeho čin.

Po celý váš život (a dokonce i před vaším narozením) jste do vibračního depozitáře ukládala velmi detailní, silnou a reálnou vibrační představu o vašem velmi významném vztahu. A když se nyní soustředíte

na čin vašeho manžela (absence vašeho vztahu), tak míříte *proti nesmírně mocnému proudu*. Jinými slovy, váš žal se netýká pouze odchodu této jedné osoby, ale je především spojený s vaší opozicí k mocnému výtvaru, záměru a vibrační realitě. Stavíte-li se do opozice proudu tak mocnému, výsledné negativní emoce budou rovněž tak velmi silné.

To intenzivní trápení není kvůli tomu, že vás někdo opustil. Je to známka toho, že vy a vaše současné myšlenky popíráte vaše vlastní vibrační ztvárnění vašeho vztahu, který přetrvává, mocný, živoucí a zdravý ve vibračním depozitáři. Následující slova platí pro všechny, kteří trpí, protože se jim vztah rozpadl: *Váš vztah (po kterém ve skutečnosti toužíte, ten, který jste vytvářeli každým dnem vašeho života, ten, který jste upravovali dokonce i během rozpadu tohoto posledního vztahu) na vás stále čeká ve vibračním depozitáři. Ale bolest, kterou prožíváte, je známkou toho, že se v této chvíli vašemu vztahu nepřibližujete, nýbrž se mu vzdalujete*. Vaše trápení není o osobě, která váš vztah opustila, ale o tom, že se vaše pozornost obrátila na jeho čin a tím pádem do protisměru, pryč od „snu“, který jste po celou tu dobu vytvářela.

Jakmile si budete plně vědoma způsobu, jakým jsou věci utvářeny, a jakmile porozumíte vašemu *vibračnímu depozitáři* a vašemu *systému emocionální navigace*, který indikuje směr vašich současných myšlenek, pak se už nikdy nestanete rukojmím drženým chováním někoho jiného.

Rozumějte, že když někdo odejde, tak je to jen OSOBA, která odešla. To není konec vašeho snu, konec vašeho stvoření nebo konec vašeho života. Je to jen další zkušenost, která dále ujasňuje, co chcete a co nechcete. Je to další příležitost tvořit ještě příjemnější vibrační depozitář.

Často když vysvětlujeme, jak vytváříte vaši vlastní realitu a že můžete být čímkoli, že můžete dělat a mít, cokoliv se vám zachce, pak se osoba v situaci podobné té vaší ptá: „Znamená to, že můj manžel se ke mě vrátí, když on je ten, kterého chci?“ Samozřejmě je možné, že jakmile dosáhnete souladu s vaším obrazem vašeho života ve vibračním depozitáři, tak tento muž a vztah s ním může být pro vás tou nejjednodušší cestou, jak se k tomu obrazu dostat. Nicméně je třeba si uvědomit, že jakkoliv nepostradatelný se vám tento muž právě teď zdá, tak on konkrétně není důležitý.

Jediná důležitá věc je, abyste se přivedla do souladu s vizí ve vašem vibračním depozitáři. Vesmír je povinen vám doručit perfektní protějšek; stane se to, až dosáhnete zmiňovaného souladu. Právě vztah mezi vámi a vaším já je ten, na kterém musíte pracovat, a až bude ten vztah v harmonickém souladu, začne vše ostatní do sebe zapadat.

Manželův odchod sice způsobil, že míříte *proti proudu*, ale jste dostatečně silná, abyste brala myšlenky a obrátila je jednu po druhé, *po proudu*. Jste toho schopná dokonce i za takovýchto extrémních podmínek. Až toho dosáhnete, budete se cítit lépe a vaše touhy se stanou realitou.

Převážný problém u většiny rozpadajících se vztahů je, že jeden nebo druhý (nebo oba navzájem) činí toho druhého zodpovědným za vlastní štěstí. Většina řekne tomu druhému něco jako: „Já chci být šťastná. Když děláš to či ono, cítím se šťastná. Spoléhám se proto na tebe, že budeš vždy dělat to, co mě udělá šťastnou.“

Když začnete věřit, že vaše štěstí je závislé na chování ostatních, tak si sami pro sebe připravujete past plnou bolesti, protože není v ničí moci způsobit, abyste se udržela v souladu sama se sebou. Pouze vy toho můžete dosáhnout prostřednictvím myšlenek namířených *po proudu*. Nikdo jiný není schopen ani pochopit *vibrační depozitář*, který jste nahromadila. Doslova žádáte nemožné, když spoléháte na někoho jiného, aby vás udělal šťastnou.

Pokud váš partner věří, že vaše štěstí je na něm závislé, pak ho dusí zodpovědnost a nedostatek svobody. A dusí ho to natolik, že může jednoduše odejít a hledat svobodu a prostor k nadechnutí.

Vnímejte *po proudu* úlevu, kterou byste pocítila kdyby vám někdo řekl:

Jsem rád, když jsem s tebou a cítím se nyní vedle tebe nádherně. Jsem mimochodem plně zodpovědný za to, jak se každým okamžikem cítím. Bez ohledu na okolnosti mám moc usměrňovat své myšlenky tak, abych se udržoval v souladu s tím, kým ve skutečnosti jsem. Ty jsi svobodná bytost a máš právo žít svůj život po svém. Miluji chvíle, kdy jsem s tebou, líbí se mi žít s tebou a mít s tebou něco rád, ale moje štěstí je mojí zodpovědností.

Nezávislý partner žijící pro radost by v takovémto vztahu vzkvétal, protože tak hluboké porozumění poskytuje základ pro věčný vztah naplněný radostí. Když dva pochopí, že mohou spolu nekonečně žít, milovat a růst, pak není důvodu odejít někam jinam - protože svoboda, kterou většina lidí zoufale hledá, je v takovém vztahu přítomna právě zde a právě nyní.

Když dosáhnete souladu s *tou bytostí, kterou ve skutečnosti jste*, a se vztahem, který jste znovu vytvářela (ke kterému vás vaše *já*

neustále volá), tak je možné, že váš muž znovu vplyne zpět do vašeho života. Víme, že to je to poslední, co chcete právě teď slyšet, ale věřte, že to není důležité. Důležité je, že jakmile se přivedete do souladu s vizí ve vašem vibračním depozitáři a začnete trvale plynout *po proudu*, tak umožníte, aby se vztah vašich snů stal realitou. Až toho budete svědkem, pak si budete naprosto jistá. Bude lhostejné, jaká tvář s tím bude spojená, a po všech stránkách to bude přesně odpovídat vaší touze, kterou jste po celý život upřesňovala. Každý takzvaně špatný vztah, kterým jste prošla, se podílel na vývoji vašeho *vibračního depozitáře*. Čeká to na vás. Jedinou otázkou zůstává, *jestli jste VY na to připravená*.

Začněte, kde jste (stejně nemáte jinou možnost), a snažte se přijít na myšlenky, které přinesou úlevu a lepší pocity:

Nevím, co si počít.

Nechce se mi vstát z postele.

Nechci nikoho vidět. Ani rodinu, ani přátele.

Ať mě nechají na pokoji. Chci být sama.

Cítíte se bezmocná a opuštěná a vaše myšlenky míří proti proudu, ale to je na začátku procesu docela normální. I takovéto výroky jsou na začátku nápomocné, protože vám vnitřně zesilují vibraci toho, kde právě jste. A je velmi důležité vědět, kde se právě emocionálně nacházíte, protože každá úlevy schopná myšlenka pracuje s kontrastem starého a nového místa. Pocítíte tak zlepšení s každou pozitivnější myšlenkou.

Zasvětila jsem tomuto vztahu velkou část svého života.

Domnívala jsem se, že náš vzájemný závazek byl na celý život.

Já vždy dodržím, co slíbím.

Tohle si nezasloužím.

Tyto výroky jsou trochu lepší, a zatímco je v nich stále patrná bezmocnost, začínáte sbírat síly a prát se za sebe. Cokoliv *po proudu* je lepší než pocit bezmocnosti. Jestli vás někdo pozoruje, jak se přesouváte z bezmocnosti do zuřivosti, tak vás pravděpodobně na váš hněv upozorní a napomene, ale nikdo jiný není schopen měřit zlepšení vašeho vibračního souladu. Oni necítí bezmocnost, kterou prožíváte, a z jejich pohledu se může zdát, že zuřivost míří *proti proudu*.

Toto je ale váš proud, ne jejich, a jen vy víte, jaké myšlenky vám poskytují úlevu. Je možné, že strávíte ve stavu zuřivosti / pomsty několik dní a možná i týdnů, ale není to pravidlem. Jakmile si uvědomíte, že máte na vybranou, že se můžete právě teď rozhodnout cítit se jinak, tak se najednou nebudou zuřivost ani pomsta zdát tak útulné jako předtím a nebude důvodu v nich setrvávat.

Všimněte si, že z pohledu bezmocnosti byly zuřivost a pomsta příjemnější (*po proudu*), zatímco z pohledu frustrace bude zuřivost méně příjemná (*proti proudu*). Náplní vaší práce nyní je pokračovat v hledání myšlenek a pocitů úlevy a náhrada bezmocnosti zlobou může být dalším logickým krokem na vaší cestě *po proudu*:

Tohle si nezasloužím.

Zasloužím si partnera, který bude chtít být se mnou.

Nemám v úmyslu viset na někom, kdo by byl raději někde jinde.

Můj život nezávisí na někom, kdo není schopen dodržet slib.

Život je příliš krátký na to, abych ho promarnila s někým, jako je on.

Tisíce knih bylo napsáno o mezilidských vztazích. Učenci a rádci se snaží poukázat na vhodnost různých chování, přístupů a postojů, ale většina nechápe, že *správné* chování ani názor nemohou existovat ze dvou extrémně důležitých důvodů:

1. Z místa, ve kterém se právě nacházíte, nemáte přístup ke všem myšlenkám.
2. Vhodnost myšlenky se týká pouze místa, ve kterém se právě nacházíte.

Jinými slovy, nikdo jiný nemůže vědět, jaké myšlenky jsou pro vás ty pravé. Pouze vy to víte, protože vám to říká váš *systém emocionální navigace*.

Vysvětlili jsme si tedy, že i hněv může reprezentovat pozitivní změnu. Pojdme pokračovat v hledání lepších pocitů:

Jistým způsobem jsem ráda, že už je to za námi.

Když už nic, tak alespoň už na sebe nekřičíme.

Ted', když už je to venku, cítím zvláštní úlevu.

Nemusím to všechno rozlousknout právě teď.

Cítím se hrozně unavená.

Všimněte si vašeho pocitu úlevy. Jistým způsobem jste dosáhla jakési rezignace. Vzdáváte se toho, co *bylo*, a přijímáte, co *je*. Další důležitou změnou je pozvolný ústup od „protitlaku“. Váš odpor polevuje a dovolu-
jete proudu, aby vás unášel – bez boje a zápasu – *po proudu*:

Vše se časem vyřeší.

Přežila jsem horší věci a přežiji i toto.

Časem najdu vlastní rovnováhu.

Začíná zde být patrný pocit naděje a odtud vás čeká plavba *po proudu*. Jakmile zvládnete záměrně navodit pocit naděje, tak vás bude síla vaší touhy a moc vašeho obsáhlého *já* zvát kupředu. Udělala jste zde spoustu práce pouhým záměrným úsilím cítit se lépe.

Často se stává, že když se ocitnete ve víru velkých, životně důležitých událostí, navrátíte se zpět k negativním myšlenkám, které jste již překonala. Možná pocítíte nutkání svěřit se přítelkyni nebo příbuzné a během toho můžete znovu pocítit hněv, nebo dokonce depresi. Ale již jednou jste to dokázala překonat a jste si jista, že víte, jak to dokázat znova. A jak postupujete krůček po krůčku, nabýváte na sebedůvěře, přestáváte mít potřebu bránit se a odůvodňovat, co vás potkalo, a pokračujete tak ve své plavbě, *po proudu*, směrem ke všemu, po čem toužíte.

SEDMNÁCTÝ PŘÍKLAD

Vlastní děti mě nerespektují

Příklad: „Sama vychovávám tři adolescentní dcery, které se ke mně chovají velmi špatně. Dokud byly malé, byly velmi hodné. Někdy se praly, jako koneckonců všechny děti, ale kdykoliv jsem zakročila a přikázala jim, aby toho nechaly, poslechlly a udělaly, co jsem jim řekla. Ty dny jsou ale dávno pryč. Ani nevím, kdy se to vše začalo obracet k horšímu, ale dnes mě žádná z nich nerespektuje.

Nejenže neudělají, o co je žádám, ale neskrývaně se mi vysmívají, obracejí oči v sloup a zesměšňují mě. Je to, jako kdyby se proti mě spikly. Nevím, jak a kdy k tomu došlo, ale je to velmi bolestivé. Kdy se mi to vymklo z ruky? Kdy jsem ztratila kontrolu?"

Dynamiku rodiny ve vaší současné společnosti ovlivňuje široká škála faktorů, alevětšinou převládá mylný názor, který odporuje vesmírným silám a je, podle našeho názoru, zodpovědný za většinu rodinných sporů a konfliktů. Týká se to především vašeho posledního výroku: „Kdy jsem ztratila kontrolu?"

Je samozřejmě možné do určité míry kontrolovat chování ostatních (obzvláště malých dětí, závislých v mnohém na okolí, které právě přišly na tento svět), ale koncept kontrolování někoho, nebo být kontrolován, není něco, co jste si předsevzali, když jste se rozhodli vstoupit do této časoprostorové reality. Tehdy vám bylo z toho širokého pohledu jasné, že se vše energeticky přitahuje, a proto jste věděli, že když se vám zachtělo něco vytvořit, stačilo se na to pouze soustředit a udržet

napojení, dokud ten objekt nenabyl fyzické podoby. Není třeba kontroly, manipulace, odůvodnění nebo těžké práce, pouze ryzí, oddaná, soustředěná pozornost na to, čeho se vám žádá.

Jak svobodný a nádherný je život, ve kterém se nikdo nepokouší kontrolovat vás a vy se nepokoušíte kontrolovat nikoho jiného!

Nenarodila jste se se základními instinkty pro pouhé přežití v tomto prostředí, ale pro *radostné* žití. Vstoupila jste jako mocný stvořitel s úmyslem probádat možnosti dosažení vlastních závěrů a vytvoření vlastní reality silou souladu a harmonického soustředění. Když potom někdo jiný vstoupí do vaší reality a prohlásí se za autoritu oprávněnou rozhodovat o tom, co máte tvořit, chtít, myslet a dělat, pocítíte silný vnitřní odpor. Něco jako vzpouru, která indikuje, že vaše myšlenky mří definitivně *proti proudu*.

Když porozumíte zákonům vesmíru a nezávislé, tvůrčí síle vašich dětí, potom je možné nabídnout láskyplné, citlivé návrhy, aniž byste jim šlapala na jejich tvořivé „prsty“. Když si uvědomíte, že sem vaše děti přišly (stejně jako vy) vytvářet jejich vlastní životní zážitky, potom porozumíte, proč se bouří, když se někdo pokouší je o to připravit. Pro některé bude ten pocit tak intenzivní, jako když máte polštář přitlačený na obličej.

Někteří rodiče se domnívají, že čím silněji děti rebelují, tím je třeba silnější, pevnější ruky. Některé instituce a učitelé navádějí rodiče, že je třeba stanovit ultimáta, a vytrvat dokud se děti nevzdají a neodevzdají jejich tvořivou moc do rukou rodičů. Podobně jako u divokých zvířat - děti pak pokorně pouze vykonávají instrukce rodičů či institucí. A ačkoliv souhlasíme s tím, že kročení dětí může poskytnout tišší a více organizované domácnosti, tak nemůžeme souhlasit s jakoukoliv metodou kročení a lámání ducha.

RODIČOVSTVÍ je komplikované téma a lidstvo již dlouho zápasí se správným přístupem k němu. ŽÁDNÝ JINÝ VZTAH NEURČUJE TÓN PRO ŽIVOTNÍ POUŤ KAŽDÉHO INDIVIDUA SILNĚJI NEŽ VZTAH MEZI RODIČEM A DÍTĚTEM. PRVNÍ ENERGETICKÉ VIBRACE, KTERÝM JSTE VYSTAVENI V RANÝCH ZAČÁTCÍCH, SI S SEBOU NESETE PO CELÝ ŽIVOT, AŽ DO HROBU.

Tento zápas není pro vaši společnost nový a řešení nenaleznete, dokud k tomu problému nepřistoupíte z pohledu energie, vibrace a myšlenky a dokud neupustíte od snahy vyřešit vše činem a akcí. A to platí pro rodiče zrovna tak jako pro dítě. Nejčastější kámen úrazu ve vztahu rodiče a dítěte je, že když se rodič, který se momentálně nachází ve stavu neklidu a nesouladu, snaží řídit dítě prostřednictvím slov a činů. Z interakce rodiče, který je v nesouladu se zdrojem, podstatou, nemůže vzejít nic dobrého.

Mnohé spisy jste zasvětili nekonečným pokusům o vysvětlení příkladů špatného chování ze strany jak rodičů, tak i dětí, zatímco byste mohli vyřešit veškeré případy nežádoucího chování porozuměním následujícím předpokladům.

RODIČŮM:

- Zprostředkovali jste dětem cestu k životním zkušenostem.
- Nejste stvořitelé životních zkušeností vašich dětí.
- Vaše děti mají přístup k mocnějšímu zdroji *jejich* navigace, než máte vy.
- Nejste zodpovědní za to, co zde vaše děti vytvářejí.
- Vaše děti mají uvnitř prostředky k dosažení všeho, po čem touží.
- Vaše děti jsou bytosti ryzí, pozitivní energie, které sem záměrně přišly s důležitým posláním.
- Vaše děti byly na cestě dávno předtím, než jste je přivedli na zdejší svět.
- Vaše děti mají přístup k vnitřnímu navigačnímu systému, který je mocný a přesný.
- Nejužitečnější budete vašim dětem, když jim pomůžete udržovat jejich vlastní napojení na jejich energii zdroje.
- Nebudete schopni jim pomoci udržovat jejich napojení na energii zdroje, pokud nebudete sami napojení.
- Kontrola vašich dětí není vašim zdejším posláním.
- Každý zápas, špatné pocity, nesouhlas, hádka nebo krize, kterou s dětmi zažijete, se stane, když nejste napojeni na energii vašeho zdroje.
- Váš soulad, vaše napojení na vaši vlastní energii zdroje je důležitější než vztah s vašimi dětmi. To je ta kontrola, kterou hledáte.
- Když se na děti zlobíte, pak nejste v souladu s *těmi, kterými ve skutečnosti jste*. Obtíže, které cítíte, jsou ale vaším dílem.

DĚTEM SVÝCH RODIČŮ:

- Rodiče vám zprostředkovali tuto úžasnou cestu k vašim životním zkušenostem v této časoprostorové realitě.

- Zatímco rodiče chtějí pro vás jen to nejlepší, ale někdy nevědí, co to je.
- Nepřišli jste na svět od někoho něco žádat ani někoho ovládat.
- Jste stvořitelé vašich vlastních zkušeností.
- Jste prodloužením energie zdroje a máte zde obrovské poslání.
- Podle vašich pocitů poznáte, jste-li na správné cestě.
- Nicméně rodiče zde byli dříve a budou se snažit vám předat ovoce jejich moudrosti.
- Většina z toho, co se naučili, vám bude k užítku.
- Protože jsou zde rodiče déle, je pravděpodobné, že jsou méně citliví na širší souvislosti než vy.
- Dokud zůstanete napojeny na energii vašeho zdroje, pak budete vždy ujištění o správnosti vašich záměrů.
- Rodiče se pravděpodobně budou pokoušet vás do jisté míry ovládnout, ale není třeba proti tomu bojovat, protože kontrola může být jen vaše vlastní. Ovládáte váš život a vaši realitu tím, že myslíte v souladu s vašimi záměry.
- Když se na rodiče zlobíte, pak nejste v souladu s *těmi, kterými ve skutečnosti jste*. Obtíže, které cítíte, jsou ale vaším dílem.

Lidé se často zahrabou do detailních rozborů vzájemných reakcí a závěrů toho, jak dobré či špatné to či ono jednání bylo. Takto ale není možné dojít k nějakému řešení. Ustavují se komise a organizují studie ve snaze najít nejlepší metody rodičovství, ale názorů na tuto problematiku je tolik jako zrněk písku na pláži. Metody se mění od pevné ruky k větší svobodě a zpět k pevné ruce a přitom držíte po celou tu dobu klíč k úžasným vztahům.

Když se nad dětmi zamyslíte a budete bedlivě pozorovat, jaké pocity při těch myšlenkách máte, pak budete používat perfektní návod k rodičovství - a ke všemu ostatnímu.

Začněte, kde se právě nacházíte:

Musím ovládnout své dítě.

Nedaří se mi dítě ovládnout.

Mé dítě se nedá ovládnout.

Mé nekontrolovatelné dítě je odsouzeno k životu plnému problémů, strastí a trápení.

Potřebuji najít způsob, jak to dítě ovládnout.

Při žádném z těchto výroků se necítíte dobře, což znamená, že vaše vnitřní já vidí vaši roli rodiče velmi rozdílně.

Pokud se mi nepodaří to dítě ovládnout, budou si ve škole myslet, že jsem špatný rodič.

Při tomto výroku se cítíte špatně, protože dítě *nelze* ovládnout a škola se snaží ovládnout vás. Nic z toho neodpovídá vašim záměrům, které tvoříte ve vibračním depozitáři.

Děti si mě vůbec neváží.

Když nerespektují mě, tak nebudou určitě respektovat ani ostatní dospělí a to bude mít negativní vliv na celý jejich život.

Domníváte se, že vaše bolest je způsobena nedostatkem respektu, ale věřte, že veškerá emocionální bolest se ve skutečnosti týká vašeho nesouhlasu s vaší *vnitřní bytostí*. Jinými slovy vaše současné myšlenky neodpovídají tomu, co si o daném námětu myslí vaše *vnitřní bytost*. Odůvodňování negativní pozice v takových situacích je velmi časté, protože na hlubší úrovni víte, že byste se měla cítit dobře. A tak pokračujete v odůvodňování, že životy vašich dětí budou zruinovány, pokud s jejich nedostatkem respektu něco neuděláte, ale vaše *vnitřní bytost* odmítá i tuto logiku.

Můžete pokračovat v odhalování a odůvodňování všech úskalí rodičovství a v porovnávání všech známých metod a jejich údajných výsledků, nebo se můžete jednoduše soustředit na jediné, nad čím máte kontrolu - a to je soulad myšlenek, vibrací a energií uvnitř vaší vlastní bytosti.

Soustředte se na tento námět, zamyslete se a budete pozorovat, jaké pocity při těch myšlenkách máte s ohledem na harmonii s vaší *vnitřní bytostí*. Zkuste přijít na myšlenku, která bude trochu pozitivnější než ta poslední, a pokračujte v tomto procesu, dokud se vám neukáže, co si vaše *vnitřní bytost*, váš *zdroj* myslí o vaší rodičovské zodpovědnosti, o vás a o vašich dětech.

*Nesnáším, když přede mnou holky takhle obracejí oči v sloup.
Dělají mi to před očima a vůbec je nezajímá, jak se přitom cítím.*

Popsala jste, co se stalo a jak špatně se cítíte. Pokuste se nyní najít nějaké pozitivní myšlenky *po proudu*, aniž byste žádala, aby se dcery chovaly jinak. Totiž - přestože plně vládnete svým myšlenkám a emocím, dcery kontrolovat nemůžete.

Nesmím to brát osobně. Ony nerespektují ŽADNÉHO dospělého.

Při tomto výroku se necítíte o nic lépe, protože se stále bojíte, že jejich nedostatek respektu k dospělým negativně ovlivní jejich životy v budoucnosti.

Nezdržujme analýzou *proč* se při určitých myšlenkách cítíte lépe či hůře, protože by vás to jen zdržovalo a mohlo by vás to vést jinými směry. *Stačí, když vyvinete úsilí cítit se lépe prostřednictvím VÁMI volených myšlenek.*

Vydáváte se na cestu a je tedy vhodná příležitost si připomenout rozdíl mezi pevným uchopením pádel a mezi jejich odložením a odevzdáním se proudu. Zkuste se vzdát kontroly vašich dětí a pozorujte, jestli přitom pocítíte známky úlevy:

Zkusila jsem vše, co mě napadlo.

Přečetla jsem všechny knihy, co mi přišly do ruky.

Je to to první, na co myslím, když se vzbudím, a to poslední, než usnu.

Nevím už, co dělat dále.

Vzdávám se.

Zůstaňte soustředěná na pocity *úlevy*, když jste se rozhodla vzdát se a pustit pádel. Pocit *úlevy* má obrovský přínos, protože znamená, že se zmenšuje váš vzdor. Každá, i ta sebemenší nelibost, kterou jste kdy během interakce s dcerami prožila, přispěla specifickými požadavky do vašeho vibračního depozitáře a pomohla formovat váš vztah k nim a k jejich životním úspěchům. Odložte pádla a nechte se unášet směrem k těm touhám. Nyní máte přístup k dalším pozitivnějším myšlenkám:

Nemusím to všechno rozlousknout právě teď.

Možná ani není mým posláním, abych vyřešila jejich životy.

Den není dost dlouhý na to, abych mohla rozebrat všechny komplikované detaily jejich adolescentních životů.

Zdá se mi, že jsem v minulosti strávila spoustu času právě tím.

Je spousta jiných námětů, kterými se mohu zabývat.

Děti jsou velkou částí mého života, ale já mám svůj vlastní život.

Mám příjemný pocit, když se rozhoduji, že nechám jejich život v jejich rukou.

Děvčata tomu určitě budou také ráda.

Cítíte se mnohem lehčí a z nově nabyté perspektivy i vám připadají vaše nedávné negativní myšlenky divné. Začínáte pociťovat i humor při pomyslení, že si dcery oddechnou stejně jako vy:

Nebudou vědět, co i počít, až jim přestanu dělat kázání.

Těším se na jejich překvapené tváře namísto očí v sloup.

Nemám se čeho bát. Ustoupení od mých starých metod nemůže přinést nic horšího.

Těším se, až spatřím děvčata milujícíma očima mé VNITŘNÍ BYTOSTI.

Takovéto překrásné a zvláštní pocity jsou mi velmi povědomé.

Pamatuji si, když jsem je viděla v jejich bezchybnosti a těšila se pomyslením na jejich jasnou budoucnost.

Opravdu se chci k takovým myšlenkám navrátit.

Kolik je asi hodin? Už by měly být ze školy zpět.

Už se na ně těším.

To bude radostné.

Každopádně nehodláme tvrdit, že všechny vaše problémy s adolescentními dcerami se tímto krátkým cvičením právě vyřešily, nicméně jste přišla do souladu s vaším zdrojem. Budete-li ale pokračovat v hledání pozitivních myšlenek i v obtížných situacích, pak dojde k transformaci i těch problémů.

Až si děvčata všimnou, že jste *ochotna* nejen připustit, že jsou tvůrkyněmi své reality, ale že je k tomu dokonce i *povzbuzujete*, pak i ony povolí. Bude to, jako byste sejmula polštáře z jejich tváří a zmítání ustane. Všechny se budete moci vrátit do svých individuálních lodí a pokračovat v radostné pouti touto úžasnou životní zkušeností.

OSMNÁCTÝ PŘÍKLAD

Lidé mě okrádají o tvůrčí nápady

Příklad: „Poslední dva roky si vydělávám psaním na volné noze. Nabízím články různým časopisům a již začínám být známý. Nové kontakty a příležitosti se jen hrnou a jde to tak dobře, že mohu psaním živit celou rodinu.

Poslední dobou ale dostávám od přátel a kolegů kopie článků, které jsou sice podepsané jinými lidmi, ale jasně vycházejí z mé práce. Slova se tu a tam změní, aby se zakryl původ článku, ale přesto je jasné, že se jedná o plagiáty.

Zprv mě zlobí pomyšlení na množství času a úsilí, které na psaní denně vynakládám, a zadruhé, že jim není stydno prodávat padělky mé práce. Já neobcházím a nekopíruji, s čím byli jiní úspěšní. To jim to není hloupé? Kam se poděla jejich hrdost? Copak jim to nevadí? A zatřetí, a to je ze všeho nejhorší, mě rozčiluje, že ukradnou promyšlený nápad, pomíchají to s jejich koncepty, které ani nejsou platné, a namísto řešení tak nabízejí světu ještě více komplikací a zmatku. Proč nevytvářejí něco vlastního?"

Shromažďujete data již řadu let, a je tedy přirozené, že jste dospěl k vlastnímu pohledu na svět. Je také přirozené, že jste přesvědčený, že právě váš pohled na svět je ten správný. A když pozorujete chování ostatních na vaší planetě, tak je logické, že porovnáváte váš pohled na svět s chováním ostatních, a často dojdete k závěru, že byste to či ono tak nikdy neudělal. Také to ve vás aktivuje nutkání, že když budete kontrolovat jejich chování, zabráníte jim v páchání těch „nesprávných“ věcí.

Člověk odedávna usilovně rozebíral detaily lidského chování ve snaze odhalit tu „pravou“ ideologii a přijít na to „správné“ chování. Ale ani s vedením té vaší poslední války nejste k cíli blíže, než byli vaši předkové, když vedli tu první válku, protože univerzálně správný způsob chování, myšlení ani žití neexistuje.

Lidé často věří, že cílem života je najít správný způsob žití a potom přesvědčit (nebo přinutit) všechny ostatní, aby se tomu podřídili. To je úplný opak toho, co bytostně víte, a opak záměru, se kterým jste vstoupil do této časoprostorové reality. Před vaším narozením jste nikdy nezamýšlel pokusit se o zmenšení vesmíru systematickou likvidací jednoho nápadu za druhým, dokud nezbude jen hrstka těch „správných“. Jednak jste věděl, že růst tohoto věčného vesmíru je nezastavitelný, a také jste věděl, že právě různorodost myšlenek (správných i špatných) je k rozpínání vesmíru nezbytná. Dělíme se s vámi o tuto informaci, protože již víme, že pro vás bude velmi užitečné, až se přestanete vzpírat a trvat na *pravosti* vašich názorů právě tak vehementně jako trvat na *špatnosti* názorů jiných.

Bez ohledu na to, podle jakých pravidel trváte na správnosti vašeho názoru, a bez ohledu na to, jak populárním se váš pohled na svět stal - když tlačíte proti názorům ostatních, tak v sobě aktivujete protichůdnou vibraci, která stojí v cestě vašemu prospěchu z vašeho názoru. A potom, jste-li jako většina lidí, viníte ostatní (s jejich protichůdnými pohledy na svět) z vašeho vlastního neúspěchu a z toho, že maří užitečnost vašeho pohledu na svět. A bitva pokračuje.

Uvědomíte-li si, že jste stvořitel toho, co prožíváte, a že váš pohled na svět, chování ani záměr nepotřebují od nikoho souhlas, abyste dosáhl svých snů, potom budete skutečně ochotný nechat ostatní, aby se rozvíjeli podle sebe.

Nemusíte se s nikým na této planetě na ničem shodnout. Jedinou nutnou nezbytností je, abyste se shodl s vlastní vnitřní bytostí. Když se tak stane, budete svědkem toho, jak z vás plynou všeobecně prospěšné nápady a koncepty, které posílí blahobyt všech a všeho na vaší planetě.

Nepřipusťte, aby vás chování druhých (bez ohledu na to, jak špatné se vám to z vašeho pohledu může zdát) okrádalo o moc, jasnost a radost vašeho vnitřního já.

Můžete promarnit celý život analýzou jednání ostatních a tříděním různých typů chování na hromádky s označením „správné“, „špatné“, „velmi, velmi špatné“, „jaksi špatné“, „ne až tak úplně špatné“, „docela špatné“, „ne tak špatné, jak si ostatní myslí“, „téměř správné“, „správnější“, „velmi správné“ a tak dále.

Ani se to příliš neliší od výroku: „Já bych nic takového nikdy neudělal.“ Možná byste to neudělal, protože vy byste se přitom nebo potom necítil dobře.

Možná jste si již vědom propojení vašeho *já* s vaší nefyzickou *vnitřní bytostí*, a tak si uvědomujete, jaké myšlení a chování vás udržuje na vaší pouti a jaké vás vede stranou. Není možné spatřit svět zevnitř někoho jiného - z místa mezi momentálním bytím, chováním a jejich niterným já. Nelze tedy ani ohodnotit vhodnost jejich chování bez ohledu na druh toho chování. Kdykoliv se snažíte posoudit, co by ta osoba měla či neměla dělat, vedete se stranou od vaší pouti. A to je to, co vás ve skutečnosti rozčiluje. Nejedná se o loupení a znehodnocení vaší práce ani o vaše klienty a konkurenci. Jádrem vašeho problému, když myslíte na ty plagiátory, je váš vlastní nesoulad s vaším vnitřním já.

„Kdyby se ostatní chovali jinak, tak bych se hned cítil lépe“ je největší past, kterou si na sebe chystáte, protože nejenže je nemůžete kontrolovat (bez ohledu na sílu a početnost vašich armád), ale je to i v nesouladu s vaší poutí, vaším já a s důvodem, proč jste zde.

Až objevíte, jaké nekonečné množství úlevy je vám k dispozici prostřednictvím záměrných myšlenek *po proudu*, pak odhalíte cestu k opravdové svobodě - svobodě od pout způsobených úsilím o kontrolu druhých, zatímco vaší jedinou prací zde je kontrola vibrace vaší vlastní bytosti.

NEJLEPŠÍ NA TOMTO UČENÍ JE, ŽE TO NIKDO JINÝ NEMUSÍ SCHVÁLIT, POCHOPIT ČI DĚLAT. MŮŽETE TO SÁM ZAČÍT UPLATŇOVAT A VÁŠ SVĚT SE STANE PŘESNĚ TAKOVÝM, JAKÝM HO CHCETE MÍT. A TO JE TA KONTROLA, KTEROU JSTE PO CELOU DOBU HLEDAL. TO JE TO TAJEMSTVÍ ŽIVOTA, KTERÉ LIDSTVO ODEDÁVNA HLEDÁ.

Pojďme nyní společně projít několik výroků, každý z nich trochu pozitivnější než ten předcházející, abyste se přivedl zpět do souladu s vaším niterným já:

Strávil jsem dlouhá léta vytvářením a rozšiřováním mé celoživotní práce.

Nechápu, že může někdo moji práci číst, ocenit a potom pozměnit a prohlásit za vlastní.

To bych nikdy nemohl udělat.

Kdykoliv jsem z něčeho čerpal, tak jsem vždy uváděl autora, jak nejlépe jsem věděl.

Slušně požádat na ně nemá žádný vliv.

*Zjevně vidí život jinak.
Existují autorská práva, která by měla takovýmto věcem zabránit.
Prokázat u soudu, že kradou, by bylo snadné.
Jsou zde stovky a tisíce lidí, kteří mou práci znají a podpoří mě.
Mohu je kdykoliv dát k soudu, jestli se tak rozhodnu.
Vím, že nátlak na druhé není pro mne nikdy dobrý, dokonce ani
když vidím, že to, co dělají, je špatné.
Z vlastní zkušenosti vím, že zde není nedostatek prostředků.
Není mým úmyslem, aby můj hlas a názory byly jediné, které je
možné slyšet.
Čím více lidí nabídne světu povznesení a pozitivní koncepty, tím
lépe.
Má snaha o povznesení lidstva se uskutečňuje i prostřednictvím
práce dalších autorů. Jsme všichni na jedné lodi.
Každý někde začíná, a jestli je má práce součástí stupně, ze
kterého oni vycházejí, tím lépe pro nás pro všechny.
Nic mne nedělá šťastnějším, než když vidím, jak si ostatní vytvářejí
lepší život.
Jsem šťastný, že je tolik lidí, kteří usilují o povznesení tohoto světa.
Radostně tleskám všem ostatním k naplnění jejich snů a přání.
Úspěch druhých mne nijak neohrožuje. Úspěch druhých vždy
pozvedne mou životní zkušenost.
Zbožňuji tento bezmezný vesmír.
Těším se z porozumění, že já také jsem neomezená bytost.
Raduji se z porozumění, že všichni ostatní jsou také neomezení.*

DEVATENÁCTÝ PŘÍKLAD

Matka má Alzheimerovu nemoc

Příklad: „Matka onemocněla Alzheimerovou nemocí a já se o ni bojím. Mám starost, jaký vliv to bude mít na její život a jak se o ni budeme moci postarat. Ošetřující lékař řekl, že choroba je v raném stadiu, ale že někdy postupuje značně rychle a že bychom se měli připravit. Nemám ponětí o tom, jak se na něco takového připravit. Matka byla vždy velmi chytrá, bystrá žena, která měla ráda konverzaci a diskuse o nových nápadech. Nemyslím si, že vydržím být svědkem toho, jak to vše ztratí.“

Při pozorování života druhých je důležité si uvědomit, že váš pohled na jejich zkušenosti se vždy liší od jejich pohledu na jejich zkušenosti. Je například možné, že vaše matka nebude s postupující chorobou cítit žádné negativní emoce (protože se bude také postupně měnit její schopnost soustředit se), zatímco vy se budete týrat. Její zhoršená schopnost se soustředit vás bude nutkat, abyste se pokoušela najít způsob, jak ji přivést zpět do bdělého stavu. Někteří lidé pracují velmi těžce a snaží se své blízké přimět ke hrám a stimulacím podobně, jako jste se snažili motivovat děti k učení. Takoví lidé to sice mohou myslet dobře, ale uniká jim jeden velmi důležitý fakt: Tuto nemoc si jejich rodiče vytvořili jako cestu nejmenšího odporu pro jejich postupný odchod z této fyzické reality a veškeré úsilí zadržet je zde déle jim nepomáhá.

Samozřejmě byste se cítila lépe, kdyby vaše matka pokračovala v jasném, bystrém a radostném životě, ale to je něco, co pro ni nemůžete vytvořit. Lidé obvykle v takovéto situaci nejsou schopni navodit radost-

nou rovnováhu, protože jsou závislí především na nalezení lepší situace, aby mohli potom najít lepší myšlenky. Ale protože neznají způsob, jak zlepšit danou situaci, tak obvykle nenajdou ani způsob, jak udržovat jejich vlastní osobní rovnováhu.

„Budu se cítit lépe, až se změní okolnosti," je častá odpověď, ale ve skutečnosti je třeba, abyste udržovali rovnováhu a napojení na vaši vnitřní bytost bez ohledu na okolnosti. *BEZPODMÍNEČNÁ LÁSKA je „udržování mého napojení na zdroj - což je láska bez ohledu na podmínky, které mě obklopují“.*

Vaše matka v této situaci našla způsob, jak se osvobodit od myšlenek, které ji držely v nerovnováze a v nesouladu s *tou, kterou ve skutečnosti je*. Až zemře, zažije kompletní napojení. Tak či onak, pochopením toho, co vám říkají vaše emoce, a cílevědomým úsilím o progresivně lepší pocity s pomocí progresivně pozitivnějších myšlenek můžete dosáhnout úplného a kompletního napojení, aniž byste k tomu potřebovali Alzheimerovu chorobu či smrt.

Začněte, kde právě jste, a vydejte se na cestu za vaším napojením na zdroj, aniž byste vaši matku žádali o změnu charakteru a okolností její zkušenosti:

Je pro mě nesnesitelné pozorovat matku, jak ztrácí pojem o životě.

Byla vždycky tak skvělá; nikdy bych si nemyslela, že se jí stane něco takového.

Sice na ní vidím frustraci, ale nejsem si jista, jestli taková nebyla vždycky.

Naopak se zdá, že mnohé situace, které ji dokázaly v minulosti rozžlobit, ztrácejí na důležitosti.

Zdá se, že frustrace v její tváři nahradila zlobu, kterou jsem u ní dříve tak často pozorovala.

Poslední dobou u ní spíše pozoruji klidnou rezignaci.

Připadá mi, jako by upustila od mnoha starých bitev.

Určité věci si pamatuje velmi dobře.

Je jasné, že tím netrpí tak jako její rodina.

Nikdy jsem si nemyslela, že by matka žila navěky.

Nevěřila jsem, že by matka měla žít déle než já.

Je obtížné si představit, že můžeme být připraveni na smrt rodiče, ale jako by nás tato choroba připravovala na smrt všechny.

A zdá se, že ze všech nejvíce to připravuje matku.

Když si to takhle vysvětlím, začínám si cenit toho, jak se vše odehrává.

Začínám chápat, jak je pro nás všechno důležité.

Někdy se může zdát, že věci, které se zdají v nerovnováze a neprospěšné, jsou ve skutečnosti prospěšné.

Těším se na to, že si budu pamatovat, jaké máme štěstí, a že věci vždy směřují k našemu prospěchu.

DVACÁTÝ PŘÍKLAD

Zaměstnanci se nesnášejí

Příklad: „Vlastním malý podnik se zhruba dvaceti zaměstnanci. Podnik je výdělečný a pokračuje v růstu, ale někdy si nejsem jistý, jestli chci, aby podnik stále rostl. Zdá se, že čím větší podnik, tím více je třeba zaměstnanců, a čím více jich najmu, tím více problémů nastává. Věřím, že jsem byl spokojenější s menší firmou, na kterou jsem stačil sám. Unavují mě mezilidské konflikty a malicherné stížnosti. Někdy si spíše připadám jako rodič nebo učitel v mateřské školce než zaměstnavatel. Rád bych, aby zaměstnanci spolu vycházeli, soustředili se na svou práci a přestali zapříčiňovat tolik problémů.“

Když zvažujete veškerá dění týkající se vaší firmy, zaměstnanců, klientů a výrobků, zdá se vám, že máte mnoho problémů, které potřebujete uvážit, ovládnout a kontrolovat. A čím více klientů a produktů budete mít, tím více zaměstnanců budete potřebovat. A uprostřed všech těch detailů a rozhodnutí je jednoduché ztratit z dohledu tu nejdůležitější část vašeho osobního tvoření: *Základem toho všeho je vibrace. Vaše firma byla vytvořena prostřednictvím vašich myšlenek - ne vašich činů.* Mnozí cítí nesouhlas s tímto výrokem, protože jsou přesvědčeni, že pozorují výsledek fyzického úsilí a akce. Rozhodně nepopíráme, že žijete ve světě akce a že výsledky mohou být snadno akcím přičítány, ale když si uvědomíte, že vaše vibrace hraje mnohem důležitější roli ve vašich výsledcích než vaše akce, a když začnete klást větší důraz na vaše vibrace, myšlenky a emoce, objevíte mocnou páku času a energie, která

hluboce ovlivní vaše veškeré výsledky. Zkrátka dosáhnete mnohem lepších výsledků v kratším čase a s menším úsilím.

Když se soustředíte na nějaký problém, ztrácíte spojení s vaším širokým náhledem a následovně se vše začne hatit. Soustředíte-li se na řešení, potom se udržujete ve spojení s vaším širokým náhledem a nejenže vám budou přicházet rychlá řešení, ale budete se těšit stálému procesu vaší nevyhnutelné expanze.

V budoucnu není expanze možná, aniž by vaše „současnost“ žádala další řešení. A vaše „současnost“ nemůže žádat další řešení v nepřítomnosti problému. Vaše „současnost“ nemůže žádat o nové odpovědi v nepřítomnosti otázek. Jinými slovy, pokoušíte se vyhnout problémům, ale problémy jsou nezbytné pro růst a expanzi, kterou hledáte. Věřte, že je možné docílit radostného tvořivého rytmu, který by radostně naplňoval vás zrovna tak jako vaše zaměstnance.

Jelikož je vaše firma (bez ohledu na její složení a druh výrobku) prodloužením vašich myšlenkových vibrací, velká část jejího stvoření se udála dříve, než byly sestaveny její fyzické komponenty. Prostřednictvím vašeho představování si, přemítání, snění a rozhodování o nápa-dech jste uvedl vaši firmu do chodu. Všimněte si, že jste během této fáze měl velmi málo myšlenek, které bývám byly překážkou.

Protože vše, co existuje ve fyzické formě, má původ v myšlence a teprve potom se to materializuje do formy, byl jste schopný vidět vaši firmu dávno předtím, než jste našel výrobek, budovu a najal zaměstnan-ce. V této fázi jste měl málo pochybností, a tak se firma rychle rozrost-la. *Značná část pozitivní hybné síly většiny firem se odehrává dříve, než nabudou své fyzické podoby. Ale jakmile jsou budovy, zaměstnanci a výrobky na svém místě, tak se ve většině případů stává, že pozitivní hybná síla uvadá, protože se většina zakládajících tvůrců soustředí na dennodenní PROBLÉMY - většina se přestane soustřeďovat na ŘEŠENÍ.*

To, čemu říkáte *problém*, je ve skutečnosti pouhá žádost o *odpo-věď* vesmíru, který obsahuje odpovědi na všechny otázky a řešení všech problémů. Uvědomíte-li si, že tento proces otázek/odpovědí a problé-mů/řešení je základem veškeré expanze, potom se můžete s úlevou a radostně odevzdat dokonalé evoluci vaší firmy.

Začnete vnímat zaměstnance jinak a místo *malicherných stížností* budete vidět příležitost tvořit a začnete si vážit té zajímavé směsi lidí a nápadů, které jste dal dohromady.

Klíčem k úspěchu vašeho podniku a vašeho osobního štěstí je jedno a to samé: *Musíte najít MYŠLENKY, které navodí příjemné pocity - namísto trvání na tom, aby se zaměstnanci změnili a chovali tak, aby*

vám to navodilo příjemné pocity. VY musíte najít způsob, jak se příjemně cítit bez ohledu na to, jak se ONI chovají.

Trváním na tom, abyste se cítil dobře, a rekonstrukcí vašeho myšlenkového procesu (jeho zaměřením na produkci myšlenek spojených s dobrými pocity) přijdete do souladu s vaší věčně se rozvíjející vizí vašeho podniku a vesmír obstará, cokoli je třeba k fyzické manifestaci té vize. Oceníte škálu ochoty, schopností a osobností vašich zaměstnanců, a jak se zaměříte na ty nejžádanější vlastnosti, vesmír se o ně postará. A obráceně – soustředíte-li se na to špatné, co chcete změnit, vesmír se postará i o to.

Nic nepřinese to NEJHORŠÍ na povrch rychleji, než když se na to soustředíte. Nic nepřinese to NELEPŠÍ na povrch rychleji, než když se na to soustředíte.

Někteří majitelé podniků upřednostňují nezúčastňovat se každodenních otázek, ale soustředit se na velký obraz a dlouhodobý směr vedení podniku a i takovýto přístup má jistě veliký přínos. Ale co vás unavuje a trápí, není energie vynaložená na „drobné“ otázky podniku, nýbrž energie vynaložená na aspekty podniku, které způsobují nesoulad s vaším vnitřním já. Kdybyste totiž viděl problém jednoduše jako otázku volající po odpovědi, pak by vesmír poskytl odpověď a vy byste se mohl těšit z procesu expanze. Jinými slovy, to nejsou detaily, které vás trápí, ale rozpolcenost vaší vlastní energie.

Jestliže se naučíte starat o svou energii a o napojení na vyvíjející se vize vašeho podniku, tak brzy přivoláte talentované lidi, kteří se postarají o veškeré detaily, které chcete odložit, a to vám dovolí věnovat se té stránce vašeho podniku, která je vám nejpříjemnější.

Expanze vašeho podniku a vaší bytosti nemá konce. Začněte, kde právě jste, a snažte se ulevit si myšlenkami namířenými po proudu. Nezačínáte v depresi ani v beznaději, ale ve frustraci, a tak by pro vás mělo být relativně snadné přivést se do souladu s vaší vizí dobře organizovaného, příjemného podniku a s tím, *kým vy sám ve skutečnosti jste.*

Unavuje mě řešit osobní konflikty v kanceláři.

Někteří z nich sice maturovali před lety, ale žalují na sebe, jako by stále ještě mentálně byli ve škole.

Je tolik důležitějších věcí, kterým bych se měl věnovat.

Zaměstnanci jsou pro mě důležití.

Jejich blahobyť je pro mě také důležitý.

*Vždy jsem jim chtěl opatřit příjemné pracovní prostředí.
Oni stráví značnou část života v práci.
Je pochopitelné, že si pro sebe přejí příjemné pracovní prostředí.
Je normální jednat unáhleně, když se najednou ocitneme v nepříjemné situaci.
Život je o prozkoumání kontrastů a to je to, co právě dělají.
Tím, že zjistí, co nechtějí, dozvědí se, co chtějí.
Pravděpodobně je to zdaleka netrápí tak jako mě.
Svou práci odvedou.
Jejich štěstí není mou zodpovědností.
Připadám si nespokojený, protože vidím jen to negativní.
Neměl bych od nich vyžadovat, aby se chovali jinak jen proto,
abych se mohl cítit lépe.
Moji zaměstnanci mají tolik pozitivních charakterových vlastností.
Když se soustředím na ten dlouhý seznam pozitivních vlastností,
cítím, jak mě chmury opouštějí.
Doufám, že přijdou na to, jak to udělat, aby je chmury také opustily-
Těším se, že mohu poskytnout prostředí vhodné pro osobní rozvoj
a pro blahobyt.
Mám tyto lidi rád.*

DVACÁTÝ PRVNÍ PŘÍKLAD

Manžel je přesvědčen,
že toto učení není normální,
a nechce s tím mít nic společného

Příklad: „Přečetla jsem si pojednání o *zákonu přitažlivosti* a dává mi to perfektní smysl. Začala jsem dávat pozor, o čem přemýšlím, co říkám, a sama zkouším *příklady* pozitivního myšlení, abych zlepšila svůj život, ale manžel tomu nevěří a nechce o tom ani slyšet. Dokonce se rozzlobí, když si všimne, že uplatňuji některé z principů, které jsem se z *příkladů* naučila. A čím více jsem přesvědčena, že *zákon přitažlivosti* pracuje, tím více mi manželovy negativní poznámky vadí.

Tolik bych si přála, aby to zkusil. Mám pocit, že bychom mohli opravdu změnit náš život, kdybychom na tom společně pracovali. Ale dělá mi starost, když nechce ani slyšet, že mi jeho negativní myšlení brání v pozitivním myšlení."

Myšlenky ostatních nemají moc ovlivnit vaši tvorbu, pokud nebudete na jejich myšlenky sama myslet. *Když myslíte na manželovy myšlenky, tak se stanou vašimi myšlenkami a budou ovlivňovat rovnováhu vašeho tvoření.*

Když jsou vaše životy vzájemně propleteny, máte často pocit, že musíte ve všem souhlasit a že musíte „táhnout za jeden provaz". Rozumějte ale, že nepotřebujete nikoho jiného „táhnout" s vámi, protože *proud stvoření* obsahuje veškerou „tažnou" sílu, které je zapotřebí.

Důvod, proč si někdy připadáte, že vás někdo brzdí, je váš vlastní tlak proti někomu či něčemu. Řekněme například, že silně toužíte přestěhovat se do nového domu, v jiném sousedství, zatímco váš manžel trvá na

tom, abyste zůstali ve starém domě. Kdybyste přemýšlela jen o novém domě, vaše dennodenní myšlenky by byly v souladu s vaší touhou po novém domě. V nepřítomnosti nejistoty a odporu by okolnosti do sebe začaly zapadat, dokud by se vaše touha nenaplnila.

Jestli ale přemýšlíte o manželově přání zůstat tam, kde jste, jestli si stále dokola odůvodňujete výhody nového domu a jestli je vám jeho neochota líto, pak vaše dennodenní myšlenky neodpovídají vaší touze.

Přemýšlení o manželově nesouhlasu přinese do vaší celkové vibrace nejistotu a vzdor, a tak se přestanete pohybovat směrem k výsledku, po kterém toužíte. Jinými slovy - děláte-li si starosti především s manželovým rozhodnutím, pak míříte opačným směrem, *protiproudu*. Máte pocit, že problém je v něm, ale ve skutečnosti je problém ve vašem myšlení.

Pravděpodobně namítnete: „Ale kdyby se mnou manžel souhlasil, tak bych tyto protichůdné myšlenky neměla.“ Samozřejmě že je snazší cítit se dobře, když se díváte na něco, co chcete, a je tedy logické, že soulad s vaším přáním by byl pro vás snazší, kdyby s vámi manžel plně souhlasil. Ale zde leží kámen úrazu. Mylně se domníváte, že vše bude pokračovat lépe, když budou všichni kolem vás spolupracovat; totiž ve většině případů nebudou lidé kolem vás věnovat pozornost vašim přáním, ale svým osobním a sobeckým zájmům.

Vědomí, že k vytvoření čehokoliv, co se vám zachce, nepotřebujete ničí souhlas, je velmi osvobozující. A když přestanete zahrnovat protichůdné myšlenky ostatních do vaší vibrační „sítě“, pak vzroste síla vašeho vlivu.

Během vašeho společného života v domě si váš manžel všiml věcí, které by rád zlepšil. Podobně jako vy, i on vysílá „rakety touhy“ po větším prostoru, kdykoliv má pocit nedostatku místa. A jako vy, i on má ve svém vibračním depozitáři prostornější dům, ale logicky se rozhodl, že nový dům by s sebou přinesl další finanční napětí, a navíc hledání toho domu, stěhování a zabydlení by si vyžádalo spoustu času. I on zkrátka chce totéž co vy a z mnoha úplně stejných důvodů, ale tato jeho touha protiřečí „logickým“ a „praktickým“ důvodům. Takže nejenže je *vaše* přání součástí hybné síly tohoto proudu, ale i manželovo přání se na ní podílí a také způsobuje tok proudu. Jinými slovy, manžel se spolupodílí na vytvoření nového domu, ať již o tom ví či ne.

Takže když jste vy dva ve vibračním depozitáři vytvořili toto překrásné, nové místo k životu a když už nepoužíváte manželovy praktické důvody jako výmluvu pro vaše vlastní protichůdné myšlenky odporující vaší touze, tak se ten dům musí stát skutečností. Bude manifestován pohodlným způsobem, snadno přijatelným i pro vašeho manžela.

Nikdo nemá moc vás o něco připravit. Když tomu porozumíte a přestanete vytvářet nátlak, pak manifestace vašeho přání vplyne do vašeho života. A začas, prostřednictvím účinnosti vašeho příkladu, se váš manžel možná začne zajímat o zákony přitažlivosti a přesvědčí se, že jsou mocné, důsledné, srozumitelné, použitelné a radostné.

Je důležité si uvědomit, že ačkoliv se manželův přístup k životu liší, jeho život pro něj pracuje stejně jako ten váš pro vás. Nechte ho *myslet* tak, jak myslí, nechte ho, ať je takový, jaký je, *aichce*, co chce, protože nic z toho vám nebude a nemůže stát v cestě. Kdybyste se ho pokoušela předělat, tak byste se pravděpodobně soustředila na jeho nežádoucí stránky a tím byste je zahrnula do vašeho vibračního souhrnu. A to je to, co by stálo v cestě vaší vlastní tvořivosti, a časem byste mohla manžela vinit z toho, že vás (zdánlivě) brzdí a brání vám v uskutečnění vašich snů.

Všichni ostatní lidé ve vašem životě - přátelé, cizí, a dokonce i nepřátelé - mohou pozitivně přispět k vašemu tvůrčímu procesu. Ale vy jste ta, která rozhodne, jestli bude jejich příspěvek k užitku, anebo na překážku, protože vy jste ta, která je vnímá prostřednictvím myšlenkových futrů PROTI PROUDU nebo PO PROUDU.

Začněte, kde právě jste, a snažte se mířit po proudu:

Kdyby byl manžel pozitivnější, tak by byl náš život mnohem lepší.

Tato praktická cvičení se mi osvědčila, ale on o nich nechce ani slyšet.

Jsem si jista, že by mu prospělo, kdyby je jen zkusil.

Jsem si jista, že by MNĚ prospělo, kdyby je jen zkusil.

Když mám o něj starost, tak neuplatňuji tato cvičení.

Dokonce ani osoba tak blízká, jako je manžel, nemůže ovlivnit má přání.

Ne že bychom nesouhlasili se vším.

Ačkoliv je souhlas uspokojivý, nepotřebuji ho, abych dostala, co chci.

Z vlastní zkušenosti vím, že to, co jsem si tajně přála, se stalo.

Stalo se tak vždy bez pomoci někoho jiného.

Mám v moci vytvořit, cokoliv se mi zachce.

Dožadovat se od manžela souhlasu nebylo ode mne správné.

Když trvám na tom, po čem toužím já, tak to neznamená, že tlačím proti němu.

*Jsme dobrý tým, protože se dělíme o různé náhledy na svět.
Uspokojuje mě pozorovat, jak vesmír reaguje na moje přání.
Jestli bude manžel chtít, můžeme spolu časem pracovat na mnoha
projektech.
Než k tomu dojde, budu potichu a radostně vytvářet to, po čem
toužím.
Těším se, až se sám radostně obeznámíš tímto učením.
Já ho **MÁM** ráda.*

DVACÁTÝ DRUHÝ PŘÍKLAD

Tato společnost mne má za starého

Příklad: „Jde mi na 70 a již nedělám spoustu věcí, které jsem dělal jako mladší, ale jinak se cítím pořád stejně. Vypadám jinak, to je jisté, ale cítím se, jako jsem se cítil většinu života.

Poslední dobou jsem zaslechl poznámky jako „věk“ a „starý věk“. Všiml jsem si, že si komici v televizi neúnavně dělají legraci z chorob a vrtochů lidí pokročilého věku a začíná mi to vadit. Věřím, že mám ještě mnoho šťastných a produktivních let před sebou, ale začínám si připadat divně - téměř depresivně - kvůli svému věku.“

Připadá nám legrační slyšet věčnou bytost hovořit o krátkosti života, ale samozřejmě chápeme, že se nevidíte v plném, širokém spektru, ve kterém vás vidíme my. Většina lidí je si totiž vědoma sebe pouze od jejich fyzického vstupu do těla do fyzického výstupu z těla a čím déle žijí, tím více je to znepokojuje. Kdyby si uvědomili, že ten výstup je pouze další vstup, tak by jejich znepokojení vystřídal lahodný smysl pro věčné dobrodružství.

Mohli bychom strávit celé dny rozebíráním věčného charakteru vaší bytosti, ale vy samozřejmě vidíte jen to, co vidíte. A tato časoprostorová realita, ve které se dočasně nacházíte, je prostředí natolik soustředěné, že ji nazýváte „reálný život“. Jako by nefyzická část života, včetně nás, nebyla reálná, skutečná.

Když budete úmyslně usilovat o myšlenky spojené s lepšími pocity (se záměrem používat naši analogii *po proudu/proti proudu*), naladi-

te postupně vibraci vaší fyzické bytosti na vibraci vaší vlastní věčné perspektivy, vašeho *já*. Jakmile toho dosáhnete, začnou se hranice vašeho vstupu a výstupu rozostřovat, přestanou být tak definitivní, a jakmile splynete s vaší vlastní, věčnou perspektivou, pak ztratí úplně na důležitosti. Když jste radostně soustředěni na váš přítomný okamžik, když dovolíte, aby vaše vlastní, věčná, obsáhlá část procházela volně vámi, a když budete v každém přítomném okamžiku hledat valouny příjemné životní zkušenosti, tak pominou veškeré pocity nedostatku. Každý přítomný okamžik bude tak lahodný a přesvědčivý, že nebudete mít ani čas, ani zájem ohlížet se za minulostí, nebo se bát o nedostatek budoucnosti. Začnete si připouštět, že budete živ navěky.

Nemáte ani ponětí o tom, jak „starý“ jste. Ale cítíte se tak, jak se cítíte, a vy jste jediný, kdo s tím může něco udělat. Vlastně nejlepší na tom je, že s tím nemůžete nic *dělat* ve smyslu akce, činu. Pocity, které o věku máte, nemůžete napravit činem, dožadováním se, aby se někdo jiný choval jinak, a ani nelze obrátit chod času. Je ale ve vaší moci najít způsob, jak přistupovat k otázce vašeho věku tak, abyste dosáhl souladu s vaší vlastní vnitřní bytostí, vaším *já*. A potom nejenže se budete cítit lépe, ale zbývající fyzická zkušenost, kterou ještě máte před sebou, bude naplněna úžasem a rozkoší.

Začněte, kde právě jste, a snažte se mířit *po proudu*:

Nesnáším, když jsou staří lidé cílem posměchu.

Ti komedianti nemají žádný respekt.

Vůbec je nezajímá, jestli někoho zraňují.

Se zadostiučiněním si říkám, že i oni budou jednou staří.

Budou jednou staří, pokud je do té doby neporazí nákladák.

To je pro mě také jistým zadostiučiněním.

To bylo jen z legrace. Nikomu nepřejí újmu na zdraví.

*Očekávám od nich **POROZUMĚNÍ**.*

Nikdy jsem nebyl rád, když se někdo cítil ublížený.

Lidé se cítí ublížení z rozličných důvodů.

*Někdy se stane, že se lidé cítí ublížení **BEZ** zjevného důvodu.*

Nemá smysl kontrolovat svět, aby se předešlo ublíženým pocitům.

Ktomu, abych se cítil lépe, nepotřebuji, aby se ostatní chovali jinak.

O to se mohu postarat sám.

Myslím, že jsem chtěl chránit druhé před ublížením jejich pocitů.

Uvědomuji si, že jejich pocity jsou jejich zodpovědností.

Komici vědí jak vyzdvihnout věci, na které je veřejnost citlivá.

Učím se, že když jsem na něco citlivý, musím usilovat o zlepšení vibračního souladu.

Myslím, že začnu poslouchat vtipy a přestanu být tak citlivý.

DVACÁTÝ TŘETÍ PŘÍKLAD

Dcera neustále lže

Příklad: „Moje dcera je schopná mi lhát do tváře, bez mrknutí oka. Kdyby mě to vždycky tak nerozzlobilo, tak by to bylo až legrační. Vymýšlí si všechno. Lže dokonce i v docela zanedbatelných záležitostech. Vždy jsem věřila, že upřímnost a pravdomluvnost jsou nejlepší strategií a sama jsem jí nikdy nezalhala. Tolik mě to rozčiluje. Proč to dělá?“

Každý z vás vstoupil do fyzického těla s porozuměním, že jste mocní stvořitelé, ale narodíte se do prostředí, které od samého začátku vyžaduje vaši oddanost a souhlas. Dokud jste mladší, jste si stále vědomi vaší spojitosti se zdrojem, s vaším já, ale lidé ve vašem okolí vás záhy začnou představovat jejich zájmům, nápadům a požadavkům a vy pocítíte první známky štěpení vaší energie. Takováto integrace je obvykle pozvolná a ti ve vašem okolí jsou normálně spokojeni s vaším postupem společenského začlenění. Někdy se ale stane, že mocné bytosti (jakou je třeba vaše dcera) rebelují.

Na začátku není rebelie ani namířena proti něčemu konkrétnímu a často ani není záměrná. Děti jednoduše cítí velmi intenzivní, negativní emoce v důsledku štěpení jejich vlastní energie pod vlivem ostatních. A jako každý, kdo se chce cítit lépe, ale nemůže, tak i ony obvykle viní z jejich bolestivé zkušenosti kohokoliv, kdo jim právě přijde do cesty. Je tedy logické, že mnoho dětí bude mířit na rodiče většinu negativní energie, způsobené jejich „odpojením“. Rodiče jsou také přirozenou

obětí, protože to jsou právě oni, kteří se vytrvale a významně snaží děti ovlivnit. Takže lež může být někdy známkou intenzivní tísně, kterou děti cítí, protože je stavíme do nemožné pozice, když chceme, aby vyhověly a zalíbily se všem.

Lidé se domnívají, že děti, které se nechají vést, které vždy splní, co se od nich žádá, a které se ochotně podřizují, jsou dobré děti. Ale děti, které mají svou hlavu a brání se sledování nápadů jiných, jsou často považovány za obtížné a problematické. Problémy vyvstanou, jakmile děti začnou procházet různými zkušenostmi a začnou utvářet obrazy jejich přání a vizí v jejich *vibračním depozitáři*. Jejich věčné *já* je volá směrem k jejich přáním, zatímco se jim v tom někdo jiný snaží zabránit. Většina konfliktů mezi rodičem a dítětem existuje kvůli neochotě dovolit dětem, aby žily svůj život, který sem přišly žít. *Rodiče to obvykle myslí velmi dobře a chtějí pro děti to, co je JEJICH vlastní rodiče naučili, že je dobré, ale zapomínají, že každá osoba, která vstoupí do této fyzické zkušenosti, sem přichází s vlastním, specifickým účelem a plánem.*

Když doma nastolíte režim a směrnice a budete bedlivě děti pozorovat, abyste se ujistila, že dělají přesně to, co a jak jim bylo nakázáno, tak podkopáváte samotný význam jejich existence. Nedovolujete jim, aby se rozhodly, aby si vybraly, a navíc často vyzařujete přesvědčení, že jim nedůvěřujete. To je v takovém protikladu s jejich chápáním *vnitřní bytosti*, že jakmile si to děti uvědomí, přestanou vás brát vážně. Jinými slovy, čím méně musí být vystaveny vám a vašemu postoji, tím lépe.

Kdykoliv se někdo postaví mezi vás a vaše poslání vytvářet vlastní zkušenosti, tak z toho nikdy nemůže vzejít nic dobrého.

Když vaším dítětem, nebo komukoliv jinému nastolíte přísná pravidla, pak aniž byste chtěla, kultivujete perfektní prostředí pro lhaní. Naučíte-li se děti, že na dodržování pravidel reagujete pozitivně a na porušování pravidel reagujete negativně, pak se často vaše reakce stane jejich dominantním cílem, a bude druhotné, ne-li úplně podřadné, jak té reakce dosáhnou. Budou vám lhát ve snaze, abyste se cítila dobře.

Nic jiného nemůže nahradit prázdno způsobené „odpojením“ od *vnitřní bytosti*, než „znovu-napojení“. A jakmile ochutnáte zážrak ovládání vlastního napojení na *zdroj*, tak můžete povzbudit děti, aby ochutnaly totéž. Děti se stanou svědky vaší jasnosti, lehkosti a celkového blahobytu. Budete jim příkladem a samy pochopí, jak si osvojit vlastní systém emocionální navigace. A to pochopení je daleko hodnotnější, než kdybyste je přinutila dodržovat nějaká pravidla.

Vaše dcera je z nějakého důvodu „odpojena“ od *zdroje*, a proto se cítí špatně. Nelíbí se vám, co na ní pozorujete, „odpojíte“ se tak od *zdroje*, a cítíte se proto špatně. Z toho, jak se cítíte, viníte dceru, vaše dcera zase viní vás z toho, jak se cítí ona, a tak to jde pořád dokola.

Budete-li se záměrně snažit o pozitivní myšlenky související s vaší dcerou (přestože to ve vašem současném emocionálním stavu není snadné) a zvládnete-li odložení vlastních překážek a napojení se na vaše vnitřní *já*, potom bude pro vás daleko snazší spatřit dceru prostřednictvím očí vaší *věčné perspektivy*. Slibujeme, že až toho dosáhnete, stanete se inspirací pro napojení vaší dcery.

Když jste v souladu s TOU, KTEROU VE SKUTEČNOSTI jste, tak vidíte na dceři pouze to nejlepší. Když bude vaše dcera v souladu s TOU, KTEROU VE SKUTEČNOSTI je, pak nebude mít důvodu ke lžím.

Není většího daru, který je rodič schopen dát dítěti, než příkladný soulad s vlastním *já*. Stanete se tou, která neustále hledá a nachází soulad pomocí myšlenek *po proudu* a i vaše dcera si osvojí způsoby jak udržovat její vlastní napojení. Potom lze ten dar rozkvětu předávat z generace na generaci.

Začněte, kde právě jste, a snažte se mířit pozitivními myšlenkami *po proudu*, které se týkají vaší dcery:

Dcera mi lže, ačkoliv by pro ni byla pravda prospěšnější.

Nechápu důvod, proč mi lže.

Když člověk lže, tak ho to dříve nebo později dožene.

Nechci, aby si vypěstovala škodlivé návyky.

Uvědomuji si, že každý máme svůj pohled na svět.

A zatímco její důvody neznám, chápu, že nějaké může mít.

Přála bych si, aby mi věřila s pravdou.

Kdybych k ní vždy přistupovala napojená na zdroj, možná by mi dnes věřila.

Nemohu se vrátit a předělat minulost, ale mohu být méně přísná.

Co když někdy lže v naději, aby byla viděna v pozitivním světle.

Vím, že když lže, není v souladu s TOU, KTEROU VE SKUTEČNOSTI JE.

Snažím se ji inspirovat k souladu, ne potrestat ji za nesoulad.

Její lhaní je manifestací jejího nedostatečného napojení a její nedostatečné napojení je to, s čím bych jí ráda pomohla.

Nezajímají mě ani tak její lži, jako spíše důvod pro ně.

Nechci jí zabránit ve lhaní, ale pozvednout její napojení na její zdroj.

Tato sladká dívka je často napojena na zdroj.

Když byla malá, tak mi byla každodenním zdrojem inspirace.

Dokážu jí to oplatit.

DVACÁTÝ ČTVRTÝ PŘÍKLAD

Opět v práci povýšili někoho jiného

Příklad: „Pracuji pro tentýž podnik již mnoho let a znám tuto firmu lépe než kdokoliv jiný. Dokonce věřím, že znám firmu lépe než její majitel. Baví mě, že je moje práce velmi různorodá, ale často mám pocit, že mi dávají na starost takové práce, které nechce nikdo dělat. A protože jsem tady už tak dlouho, jsem schopen dělat téměř všechno, co je třeba.

Spolupracovník, který zde byl zaměstnán mnohem kratší dobu, byl minulý týden povýšen na vedoucího dílny, i když jsem si myslel, že byla řada na mně a že jsem lépe kvalifikován. Nechápu, proč mi ta pozice nebyla nabídnuta. Mám chuť dát výpověď.“

Každý jev se jakoby skládá ze dvou částí: ze žádaného a z absence toho žádaného. Právě nyní myslíte na absenci toho povýšení. Můžete namítnout: „Ano, ale já jsem na tu absenci povýšení nemyslel až do té doby, než bylo jasné, že povýšili někoho jiného.“ Ale na co myslíte a co cítíte, vždy odpovídá tomu, co vám přijde do cesty. Čím méně doceněný se *cítíte*, tím méně doceněný budete. Uvědomte si, že se musíte cítit doceněný, abyste to docenění „přitáhli“. To, co přitahujete, záleží na vaší vibraci. Vaše vibrace záleží na vašem myšlení. Protože máte kontrolu nad vaším myšlením, tak máte kontrolu nad zkušeností, kterou k sobě přitahujete.

Není nutné vystopovat v minulosti vaše první vážné pocity nedocenění, protože jediné, čeho se takovou činností obvykle docílí,

je, že ty pocity zesílí a vy se budete cítit ještě hůř. Můžete namísto toho začít právě tam, kde jste nyní, a snažit se o myšlenky, které vám dovolí cítit se lépe.

Lidé z různých společenských vrstev si často stěžují, že odměny, povýšení a sláva spadnou do klína těm, kteří si je nezaslouží, anebo si je alespoň zaslouží méně než oni. Věřte ale, že nikdo nesklízí nic nezasloužené. ***ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI** reaguje nestranně, vytrvale a mocně na vibrace, které vysíláte, a jestli se ve vašem životě odehrává něco, co vás právě neuspokojuje, pak je na vás určit, čemu byste dal přednost. Soustředte se na to, co vás uspokojuje, až se vám časem bude zdát takový způsob myšlení naprosto přirozený a vaše přání bude zřejmé.*

Navíc - jestli po něčem toužíte a ono to stále nepřichází, nebo to někdo sklidil za vás, tak se snažte vidět užitek i v takovéto situaci - touha vašeho vibračního depozitáře se tím stala silnější, jasnější a síly vesmíru jsou povinny odpovědět. Budete-li se ale dobrovolně udržovat ve vibraci spojené se stížností a naříkáním, potom míří vaše myšlenky *proti proudu*, zatímco vaše nová touha čeká *po proudu*. Můžete sice mít jasnou vizi vašeho přání, ale budete-li si jen stěžovat a naříkat, nebudete se cítit o nic lépe a ani nebudete blíže k cíli.

Chceme, abyste si uvědomil, že nemůžete prohrát, protože každý okamžik vašeho života je příčinou evoluce vašich přání a síly vesmíru pracují směrem k jejich splnění. Jste jediný, kdo jim kdy může stát v cestě a kdo může zabránit jejich uskutečnění. Nebudete si ale stát v cestě bez vlastního vědomí, protože vám to vaše negativní emoce *proti proudu* dají řádně pocítit.

Lze také k této situaci přistoupit jinak: Pohledte na osobu, která byla povýšena, a buďte rád, že vás to tak rozzlobilo, protože ta silná emoce, kterou právě cítíte, znamená, že vaše vnitřní tvorba lepších pracovních podmínek je v procesu.

Budte rád...

... že cítíte hněv. Indikuje to, že váš vnitřní emocionální navigační systém pracuje,

... že se tato nepříjemná situace ujasňuje a že *vibrační depozitář* je o to lepší a větší než kdy předtím,

... že máte schopnost právě teď, když se rozhodnete, odložit pádla a nechat se unášet *po proudu*, směrem k vašemu vlastnímu, ještě úžasnějšímu povýšení,

... že zde není konce různým povýšením, která se pro vás chystají,
... že když se budete starat o to, jak se cítíte, abyste neustále
udržoval myšlenky *po proudu*, tak na vás čeká nekonečný
proud úžasných příležitostí.

Když jste soustředěný na vaše přání, jste v úplném souladu, cítíte se proto neustále dobře a vysíláte vibrační „životopis“ a příležitosti se začnou před vámi všude objevovat. *Nacvičoval-li jste pocit úspěchu, přitahujete úspěšné lidi. Nacvičoval-li jste pocit zklamání, úspěšní lidé vás nemohou najít. Nebudou vás vidět, ani když budou stát vedle vás, protože jste v nesouladu s úspěchem, který hledají ONI.*

Je možné, že zaměstnavatel přehlédl vaše hodnoty a vybral někoho jiného, ale nacházíte se neustále v zorném poli vesmíru, kde je nemožné vaše hodnoty přehlédnout. Docela naopak. Vaše přesná hodnota se dočká nejspokojivějšího setkání, jaké si jen dovedete představit.

Nenechte se strhnout proti proudu nějakým bezvýznamným zaškobrtnutím. Namísto toho vytěžte z dané situace, co se jen dá, a natáhněte se po pozitivnějších myšlenkách. Připravte se na překvapení, která vám přinesou nová, nečekaná povýšení na vaší cestě nekonečné expanze.

Začněte, kde právě jste, a snažte se, aby byla každá myšlenka lepší než ty předcházející:

*Přehlíží mě bez ohledu na to, jak dlouho jsem zde zaměstnán
nebo jak jsem svědomitý.*

Nikdy mě nepovýší.

Udělal jsem, co je v lidských silách, a stejně jsem nebyl povýšen.

Děje se zde něco nespravedlivého. Nerozumím tomu.

Zatímco mohou být vaše pocity odůvodněné, bezmocnost míří *proti proudu*. Pokračujte:

To místo mělo být moje.

*Vím, že zaměstnavatel dobře ví, že jsem kvalifikovanější, tak jaký
může mít důvod k takovéto nespravedlnosti?*

Měl bych dát výpověď. Chtěl bych ho vidět, jak to beze mě zvládne.

To by jim ukázalo, kdo to tady držel pohromadě.

Jak sladký pocit pomsty! Jste stále ještě ve velmi negativním stavu, ale porovnáme-li to s vaším nedávným pocitem bezmocnosti, tak je to pokrok. Pokračujte směrem *po proudu*:

Vím, že nejsem jediný, kdo pracuje těžce.

Je tam dost lidí, kteří si zaslouží větší ocenění a vyšší odměnu, než se jim dostává.

Nemám v úmyslu ten podnik zavřít a způsobit tak těžkosti všem.

Nemám v úmyslu dát výpověď a způsobit tak těžkosti sobě a rodině.

Pravděpodobně nejsem jediný, komu by se to povýšení líbilo.

Pravděpodobně nejsem jediný, kdo si myslel, že si to zaslouží.

Přejde mě to a vytěžím z toho to nejlepší.

Budu tu povýšenou osobu pozorovat a naučím se schopnosti a charakterovým vlastnostem a způsobům, kvůli kterým to místo dostala.

Jsem ochotný se učit a růst.

Je možné, že právě toto povýšení nebylo v mém nejlepším zájmu.

Možná na mě čeká něco ještě lepšího.

Když se nad tím zamyslím, nejsem si jistý, jestli stojím o zodpovědnost, jaká je s tím místem spojená.

Líbí se mi ale, že mě to přimělo přemýšlet.

Cítím se nabytý novou energií.

Cítím, jak tato zkušenost rozšířila moje uvědomění a obzor.

Nejsem nešťastný z toho, jak to dopadlo.

Vlastně jsem docela spokojený, kde jsem.

Těším se na vše, co mě ještě čeká.

DVACÁTÝ PÁTÝ PŘÍKLAD

Nemám čas ani peníze, abych se mohla starat o rodiče

Příklad: „Oba rodiče jsou nemocní a nemohou se o sebe postarat. Bydlím od nich stovky kilometrů a ještě pracuji na plný úvazek, takže já osobně se o ně postarat nemohu. Jejich lékař tedy navrhl, abych našla místo, kde budou schopni se o rodiče postarat. Celý život těžce pracovali, ale vůbec se jim nepodařilo naspořit nějaké peníze. Navíc mají jen málo nemovitostí, které by bylo možné prodat. Pustila jsem se do hledání, ale zjistila jsem, že si nemohu dovolit takový druh péče, jaký jsem si pro ně představovala. Jiné možnosti vypadaly neútně a nepříjemně. Připadám si hrozně.

Když potkáme rodiče, kteří si dělají starosti o své děti, tak jim vždy připomínáme, že dětem svými obavami a strachem nepomáhají. A když potkáme děti, které se strachují o své rodiče, tak jim říkáme totéž: Vaše starosti a obavy nepomáhají, ale indikují, že odmítáte pomoc.

Kdykoliv vidíte něco, co nechcete, jako například chátrající zdraví někoho blízkého, vysíláte silná vibrační přání do vašeho *vibračního depozitáře*. A zatímco si to právě teď neuvědomujete, tak po celou dobu, kdy jste rodiče znala (a zvláště během let, kdy jste se o ně bála) se váš *vibrační depozitář* jejich jménem podstatně rozšířil.

Problém je, že v okamžicích vašich obav a strachu jste tak oddaně namířená proti proudu vašich vlastních přání, které pro rodiče máte, že nemůžete mít přístup k jedinému dobrému nápadu, který by jim pomohl. Nicméně až se naučíte ty strachuplné obavy ignorovat a najde-

te pozitivní, *po proudu* namířené myšlenky týkající se tohoto námětu, *tak se okolnosti změní a narazíte na řadu událostí nabízejících odpovědi na vaše problémy.*

Není ve vašich silách vyřešit současnou krizi ve zdravotnictví, ale ani to není vaše práce. Vaše práce je dosáhnout harmonického souladu s vlastními osobními touhami - a mnohé z nich se týkají vašich rodičů. Podle toho, jak se budete cítit, poznáte, jestli míříte *po proudu*, směrem k řešení a odpovědím. A ačkoliv se můžete na chvíli cítit dobře, aniž byste viděla známky zlepšených podmínek, potřebujete vidět konkrétní výsledky, abyste byla schopna mířit neustále *po proudu*. A jakmile se budete radovat z drobných důkazů vašeho souladu, objeví se i další.

Protože stojíte tváří v tvář něčemu, co vám připadá jako ohnisko krize, tak se vám zdá, že nemáte k dispozici jediný zdroj příjemných myšlenek. Jak si v hlavě probíráte jedno nepřipustné řešení za druhým, vaše tíseň roste, a čím horší máte pocity, tím beznadějněji to vypadá. Řešení nemůže přijít, dokud se zmitáte uprostřed problému.

Můžete namítat, že váš emocionální stav by se zlepšil, kdyby na tom rodiče byli lépe zdravotně a finančně, nebo kdyby byla nablízku organizace, ve které byste se o ně mohla starat zdarma, nebo kdybyste měla dost peněz a mohla najmout pečovatele. Takové podmínky ale pro vás nejsou v současnosti přístupné, proto jako většina lidí máte v takovéto situaci tendenci pokračovat v obavách a ve strachu.

Jediná možnost, která je vám k dispozici, je najít způsob, jak se cítit lépe. Možná si to zprvu neuvědomujete, ale je to velmi důležitá cesta ven, protože jakmile budete schopna cítit se lépe, bez vnější známky zlepšení, vaše vibrace se posune a způsobí vaše přiblížení k souladu s ujasněnými touhami, týkajícími se vašich rodičů. A když dosáhnete souladu s tím, co pro rodiče chcete, dveře se začnou otevírat, odhalí se jasná řešení a budete vědět, co dělat.

Poplatná řešení všech situací vás neustále obklopují, ale ve stavu strachu, viny, starosti (vloďte zde dlouhý seznam negativních emocí) nemůžete ta řešení vidět.

Vynaložte úsilí na to, abyste se cítila lépe. Pamatujte, že cílem nyní není najít řešení, ale úlevu. Jste-li odhodlána docílit řešení dříve než harmonického souladu, tak se téměř pokaždé obrátíte *proti proudu*. Úleva je nyní cílem:

Tolik se o rodiče bojím.

Nevím, co se s nimi stane.

Proč o sebe nedbali lépe?

Proč se finančně nezabezpečili?

Tyto výroky přesně zachycují váš současný stav. Natáhněte se po myšlenkách, které přinesou úlevu:

Netřeba udělat žádné rozhodnutí právě dnes.

Nepřišlo to najednou a stále je čas najít řešení.

Znám ten pocit, když mě nic nenapadá, ale najednou se s dobrými nápady protrhne hráz.

Než najdeme řešení, tak se zdá, že žádné neexistuje. Když potom přijde, divíme se, že jsme o tom pochybovali.

Začínáte se cítit lépe a i po tak krátkém čase je možné, že začnete dostávat nápady. Rádi bychom ale doporučili, abyste odolala pokušení a nevrhla se střemhlav do akce příliš brzo. Čím lépe se cítíte, než se dáte do akce, tím lepší akce bude a tím pozitivnější bude i její výsledek.

Mnoho lidí musí být v podobných situacích.

Jsem si jista, že je mnoho lidí v té samé situaci.

To znamená, že je zde mnoho lidí, kteří žádají o řešení.

A když lidé žádají, tak přicházejí odpovědi. Určitě je zde mnoho poplatných řešení, která čekají na objevení.

Objev nových řešení by byl velmi uspokojivý.

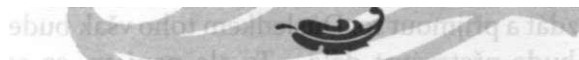
Se změnou vibrace budu mít přístup k novým řešením vlastních problémů, ale co když dochází ke změnám vibrace celé společnosti a širší počet lidí připustí poplatnost těchto řešení?

Co druhí připustí či nepřipustí, mě neovlivňuje.

Dychtivě očekávám proud nápadů, jak zajistit péči o rodiče.

Uvědomte si, že jednoduché cvičení (jako toto) je to jediné, co potřebujete nyní udělat. A nejenže je to jediné, co *potřebujete* nyní udělat, ale je to vše, co nyní *můžete* udělat. A to stačí. Když se cítíte lépe, přestanete odporovat a v nepřítomnosti odporu se před vámi rozsvítí jasná cesta, která vás krok za krokem povede k hledanému řešení.

DVACÁTÝ ŠESTÝ PŘÍKLAD

Marním život v dopravní zácpě

Příklad: „Bydlím ve velkém městě s miliony obyvatel a hroznými dopravními zácpami. Cesta do práce mi trvá hodinu tam a hodinu zpátky, když to jde dobře. Jsou dny, kdy kvůli objížďce nebo dopravní nehodě uvážnu v zácpě na celé hodiny.

Mohl bych zkusit najít si bydlení blíže k práci, ale to by mělo vliv na spoustu věcí. Není snadné najít pro rodinu dům, který by nám všem vyhovoval, byl v naší cenové relaci, v hezkém prostředí, a navíc blízko práce. Připadá mi, že promarňuji svůj život v dopravní zácpě.”

Bez ohledu na to, co to je, po čem lidé touží, jednou z největších překážek ve vztahu k tomu, kde chtějí být, je jejich fixace na to, kde se právě nacházejí. Lidé říkají: „Chci být tam, ale jsem zde.” A jelikož zde, kde právě stojí, je pro ně tak snadné, pak ono „zde” obvykle dominuje vibracím, které vyzařují. A na to nám odpovíte: „Ano, ale to je přesně ta situace. Já JSEM doopravdy zde a opravdu bych raději byl tam, ale nemohu se fyzicky zdvihnout a přenést se na jiné místo.” Rozumějte, prosím, že chcete-li být zdravý a hnout se z místa nemoci, nebo být štíhlý a hnout se z místa otylosti, nebo být bohatý a hnout se z místa chudoby, nebo plynule jet namísto stát v zácpě - principy tvoření jsou vždy stejné: Když něco chcete a věříte, že se budete dobře cítit, až to budete mít, pak jestli se právě teď cítíte špatně, nepohybujete se směrem k získání toho, co chcete... Musíte se nyní cítit dobře bez

ohledu na okolnosti, jinak se ty okolnosti nezmění. Musíte se smířit s místem, ve kterém jste, abyste si mohl dovolit přesunout se tam, kde chcete být raději.

Lidé se často obávají, že smířit se s něčím nepříjemným je totéž jako se tomu vzdát a přijmout to. Důsledkem toho však bude, že právě to nežádoucí bude přetrvávat déle... To ale není to, co se odehrává. Když se smíříte s danou situací, začnete se cítit lépe (jako by se stočíte *po proudu*) a začnete plynout směrem k tomu, co považujete za žádoucí. A obráceně - kdykoliv se zmitáte v něčem nežádoucím a naříkáte a stěžujete si, tak máte namířeno *proti proudu* a pryč od toho, co považujete za žádoucí. A to po dobu trvání toho nežádoucího.

Čím více si stěžujete na silniční provoz, tím více stojíte v cestě zlepšení té situace. Můžete sice namítat, že doprava je doprava a nic moc se s tím nedá dělat, ale věřte, že můžete ovlivnit vše, co ovlivňuje vás. Nicméně nemůžete ovlivnit pozitivní změnu z pozice negativních pocitů a nedostatku. *Jakákoliv akce podniknutá z pozice negativních emocí nemůže přinést pozitivní výsledky.*

Jste-li schopný přivést se z rozčilení do klidu a míru beze změny vnějších podmínek, pak se zakrátko i ty vnější podmínky musí změnit. Budete-li pokračovat v pozorování nepříjemných podmínek, bez úsilí o jakoukoliv změnu myšlení, vnímání nebo emocionálního stavu, pak se vnější podmínky nezmění k lepšímu. Naopak - *zákon přitažlivosti* se postará o další evidenci, která bude podporovat váš momentální stav, tj. pozorování nepříjemných podmínek. Podmínky, které pozorujete, se nemohou změnit, dokud je nebudete vnímat v jiném světle. Mnozí namítají: „Dejte mi více peněz a já se budu cítit bohatý.“ Je to ale jinak: „Musíte se nejdřív cítit bohatý a peníze budou následovat.“

Klíčem k ZÁMĚRNÉMU VYTVÁŘENÍ je jednoduše se rozhodnout, jak se chcete cítit, a pak přijít na to, jak to udělat, abyste se tak cítil. Až se vám to podaří, vše kolem vás se podrobí vašemu nově nalezenému bodu přitažlivosti. Mocný ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI S vámi bezvýhradně a přesně spolupracuje.

Z místa, kde jste, do místa, kde chcete být, vede jasná, věčně přístupná cesta, ale když prožíváte negativní emoce, tak ji nemůžete najít. Až se budete neustále cítit dobře,lepší se váš smysl pro čas, dostanete nové nápady, práce na silnici se dokončí, objížďky se zruší, zaměstnanec vám nabídne možnost pracovat doma a tak dále....

Prostředky vesmíru jsou nesmírné a nevyčerpatelné a vy k nim máte nyní přístup.

Začněte tedy, kde jste, a snažte se o lepší pocity:

*Proč jsem si vybral žít v místě, kde strávím veškerý svůj čas
v dopravních zácpách a ve výfukových plynech?*

Už je to nesnesitelné. Nejraději bych tu auto nechal a utekl do lesů.

Nabízíme tento přehnaný příklad, abychom ilustrovali, jak se někdo může v zácpě cítit, a abychom podtrhli něco důležitého: To, jak se právě cítíte, když sedíte v zácpě, je *zřídka* pouze o tom, že sedíte v zácpě. Lidé spokojení se životem, se šťastnými vztahy, finančně prosperující, kteří jsou spokojeni se svým tělem, nejsou zdaleka tak rozčileni, když sedí v dopravní špičce.

Nicméně, bez ohledu na to, jak se cítíte nebo jak špatné to je, vaše práce je stále tatáž: *Snažte se, abyste pocítil alespoň trochu úlevy.*

Jestli je vaše rozčilení opravdu způsobené frustrací z dopravní špičky, pak bude přesun do pozitivní zóny pro vás velmi snadný. Jak budete den za dnem pokračovat, zatímco jste stále v zácpě dopravní špičky, začnou se ve vás probouzet užitečné instinkty. Vaše časování (kdy se vydat na cestu) se zlepší. Intuitivně opustíte dálnici a pojedete část cesty po postranní silnici. Ve vašem stavu vibračního souladu se začnete pohybovat s ostatními řidiči v jakémsi kosmickém tanci, který vám bude připadat zábavný a obveselující. Celý vesmír s vámi spolupracuje, když se necháte unášet vašim *vibračním proudem*.

Myslím, že toho času využiji na přemýšlení o důležitých věcech.

*Jelikož myšlení je důležitější než čin, tak využiji času bez činů
k přemýšlení.*

Pozorovat lidi v autech je legrační.

*Je to jako na večírku. Vidím lidi zabrané do konverzace, aniž bych
se té konverzace zúčastnil.*

Baví mě hádat, o čem si povídají nebo jaký vedou život.

*Těším se z různorodosti lidí, aut a příběhů, které mě na silnici
obklopují.*

*Líbí se mi koncept používání vlastních myšlenek k vytváření
VLASTNÍHO příběhu.*

*Rád si představuji, jak **MŮJ** příběh vyzařuje ze mě a ven z auta.*

*Rád se napojuji na své nejlepší, pozitivní já a všímám si ostatních
řidičů, kteří si mě všimnou.*

*Je docela možné, že tento pomalý posun po dálnici, zatímco
pozoruji evidenci vlastních vibračních nabídek, se stane nejlepší
částí mého života.*

(Zde je námět na příští diskusi: „Někdy postrádám ten pomalý
posun po dálnici, během kterého jsem dostával ty nejlepší nápady”)

DVACÁTÝ SEDMÝ PŘÍKLAD

Ted', když vím o zákonu přitažlivosti, vlastní myšlenky mi nahánějí strach

Příklad: „Kontrolovat vlastní myšlenky je pro mě velmi obtížné. Od té doby, co vím, že přitahuji podstatu toho, na co myslím, mám strach z vlastních myšlenek. Myslím, že jsem byla šťastnější, když jsem o *zákonu přitažlivosti* nevěděla, protože mi to ted' nahání hrůzu. Někdy mě napadne něco opravdu hrozného a potom mám strach, protože si říkám, že když jsem na to myslela, tak se to určitě stane."

Je velmi dobře, že si uvědomujete, že vám vlastní myšlenky nahánějí hrůzu. Znamená to, že jste schopna cítit váš VNITŘNÍ NAVIGAČNÍ SYSTÉM. Jinými slovy, když cítíte strach, tak to znamená, že vaše momentální myšlenka není v souladu s myšlenkami vaší *vnitřní bytosti* na daný námět. Takže když přemýšlíte o tom, že se stane něco špatného, je logické, že se k vám vaše *vnitřní bytost* nepřidá.

Ta emoce strachu, kterou popisujete, je váš **VNITŘNÍ NAVIGAČNÍ SYSTÉM**, který vám signalizuje, že momentálně myslíte na něco, co míří *proti proudu*. Strach ještě neznamená, že se okamžitě stane něco hrozného, ale varuje, že se jedná o myšlenku, která míří *proti proudu*.

Jestli budete mít namířeno *proti proudu* dostatečně dlouho, pak se můžete připravit o blahobyť, který je vám jinak přirozený. Ale zvyknout si na vytváření myšlenek po *proudu* netrvá dlouho. S *trochou cvičení objevíte, jak jednoduché je upustit pádla odolávání a vzdoru* -

a když záměrným vedením myšlenek upustíte od pocitů strachu, bude nemožné, aby vás potkalo něco špatného.

S neustálým pocitem dobra plujete po proudu směrem k tomu, po čem toužíte, a dojdete tak daleko, že svým přístupem půjdete ostatním příkladem. Budete inspirovat děti, partnera, rodiče, sourozence a přátele k pozitivnímu, záměrnému tvoření. Nechceme, abyste se bála strachu, ale *chceme*, abyste porozuměla vedení, které ten strach nabízí. Strach jednoduše znamená, že míříte *proti proudu*, ale musela byste mířit *proti proudu* velmi důsledně a dostatečně dlouho, než by vám zabránil v blahobytu a než by došlo ke skutečně negativnímu výtvaru. A i když vytvoříte něco negativního, pak máte schopnost se zorientovat, nabrat nový kurz a příště vše vytvářet jinak.

Mnozí lidé začnou poukazovat na vše špatné v jejich životě jako na důkaz, že jejich strach byl přirozený a tím poplatný, ale důvod, proč jdou někteří z jedné špatné zkušenosti do druhé, je prostý. Když prožívali tu první nežádoucí událost, věnovali jí příliš mnoho pozornosti, která přitáhla tu druhou, a tak dále. Většina myšlenek většiny lidí se týká věcí, které kolem sebe pozorují. Můžete se zeptat: „A jak tedy došlo k té první nežádoucí události?“ a naše odpověď je: „Vše, co se vám přihodí, je důsledkem vašich stálých myšlenek a pocitů.“

Někteří často nesouhlasí: „A co malé děti? Jak je možné, že by si vytvořily pro sebe něco hrozného a nepředstavitelného?“ Pochopte, že malé dítě sice není schopné říkat slova, ale nikdy nepřestalo vysílat vibrace, kterým *zákon přitažlivosti* odpovídá.

Každý z vás se učí přijímat vibrace ze svého okolí. Již v matčině lůně jste přijímali vibrace od ní a od čehokoliv, co ji obklopovalo. Není důvod být nešťastný kvůli něčemu, co vás dříve ovlivnilo, protože máte úplnou moc, právě nyní, si zvolit myšlenky, které zlepší vaše pocity. A nyní chápete proud života a skutečnost, že můžete vždy poznat, máte-li namířeno *proti proudu* či *po proudu* podle toho, jak se cítíte. *Protí proudu*, odporující vašim přáním, nebo *po proudu*, směrem k naplnění vašich snů. Již nikdy nebudete negativně ovlivněna bez vašeho vědomí.

Když jste se rozhodli vstoupit do tohoto těla, tak jste všichni věděli, že budete obklopeni hojností myšlenek a že s některými budete souhlasit a s některými ne. Ale ani jediný z vás si nepřál takové omezující prostředí, do jakého jste se narodili. Věděli jste totiž o síle vašeho vlastního *navigačního systému* a o nesmírné hodnotě té všudypřítomné různorodosti, ze které si budete vybírat.

Nejenže se s trochou cvičení přestanete bát vašich myšlenek, ale budete z nich mít i potěšení, protože neexistuje příjemnější pocit, než když řídíte své myšlenky k souladu s vaší vnitřní, věčnou bytostí. Když pozorujete lidi, místa a zkušenosti vašeho světa prostřednictvím očí vaší *vnitřní bytosti*, tak vám nenahání strach, ale přináší radost!

Začněte tedy, kde jste a snažte se o progresivně pozitivnější myšlenky:

Nedarář se mi kontrolovat, na co myslím.

Velmi často se přistihnu u nepříjemných myšlenek.

Ale čas od času přemítám i o pozitivních věcech.

Všimla jsem si, že mi pozitivní náměty rozšiřují obzor.

*Chápu, že mi **ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI** přináší myšlenky podobné těm mým.*

Mohu si úmyslně vybrat, kterou myšlenku chci udělat aktivní.

*Vím, že když vím, co **NECHCI**, tak vím, co **CHCI**.*

Mohla bych se záměrně přiklonit k pozitivnějším myšlenkám.

Můj život je plný pozitivních věcí.

Vím, že se ve světě odehrává mnohem více pozitivního než negativního.

To musí znamenat, že mě myšlenky více přiklánějí pozitivním směrem.

Není nutné, aby všechno, co mě napadne, bylo ryze pozitivní.

Dokonce je nemožné mít pouze pozitivní myšlenky.

Má práce spočívá v naklonění se pozitivním směrem.

Myslím, že to dokážu.

Dělám to teď mnohem častěji než před několika týdny.

Ovládám své myšlenky.

*Nejenže se poslední dobou **CÍTÍM** lépe, ale cítím, že mi **NASTÁVAJÍ** **LEPŠÍ ČASY**.*

Nyní vidím, že hledaný důkaz je v tom, o co lépe se cítím, a ne v lepších okolních podmínkách.

Také vím, že neustále lepší pocity předcházejí lepším podmínkám.

A nejenže rozumím procesu tvoření, ale také jej účinně uplatňuji.

DVACÁTÝ OSMÝ PŘÍKLAD

Manžel je velmi nemocný

Příklad: „Lékaři nám oznámili, že je manžel vážně nemocný, a protože již vyčerpali všechny možnosti, nedoporučují další léčbu. Manžel bojuje s nemocí již několik let, a dokud lékaři navrhovali různé alternativy, tak jsme doufali, že se vyléčí. Nyní ale oba ztrácíme naději a máme strach.

Nevím, co mám dělat a co mu říct. Mám ho nadále konejšit a dodávat mu odvalu, nebo mám manžela (a sebe) začít připravovat na smrt?"

Když někoho blízkého sužuje fyzicky a mentálně nemoc, tak je velmi obtížné udržet napojení na zdroj. Ačkoliv s tímto mužem žijete již mnoho let a vaše životy jsou v mnohých způsobech propletené, nemůžete vidět do jeho směsi vibrací každodenních myšlenek a vibrací jeho vnitřního já. Máte přístup pouze k vaší vlastní vibrační směsi.

Rodinní příslušníci jsou si často tak jisti tím, že vědí, co je prospěšné ohledně nemoci jejich blízkého, že jsou víc ke škodě než k užitku. Ale je možné pomoci dokonce i za takových obtížných podmínek, pokud se vám podaří najít a udržet rovnováhu.

Nemůžete myslet ZA VAŠEHO manžela a nemůžete vytvářet jeho realitu, ale můžete myslet ZA SEBE a vytvářet vaši realitu. A když se vám podaří dosáhnout skutečného souladu, potom má váš vliv obrovskou sílu.

Někteří se rozhodnou „najít vlastní soulad za každou cenu a ovlivnit partnera k uzdravení“, ale je lepší „najít vlastní soulad a tím pádem

přimět partnera *k jeho* souladu, aby se *on* sám mohl rozhodnout, po čem touží". Mezi těmito přístupy je obrovský rozdíl.

Nemoc je vždy důsledkem vibrační nerovnováhy. Každý případ nemoci znamená, že jsou ti lidé v silném toku proudu, ale mají z nějakého důvodu namířeno *proti proudu*. Jak přemýšlejí o problémech světa, který je obklopuje, většina lidí produkuje myšlenky, které jim vnitřně brání v souladu, protože si nejsou vědomi svých vnitřních vibrací. Negativní vibrace *proti proudu* mají vliv i na malinké děti, protože ony se přizpůsobují svému okolí.

Vědci a lékaři nepřestávají hledat léky na nemoci a nabízejí tak medicíně, léčbě a výživě nové možnosti. Ale stále bude objeveno víc nemocí než léků, dokud nepochopíte následující: *Namísto hledání léku na nemoc musíte porozumět její vibrační příčině, protože není na světě dostatek činů, které by vyvážily nerovnováhu energie.*

Takže máte opět větší důvod k naději ohledně uzdravení vašeho manžela, protože teď, když to lékaři vzdali, on možná obrátí pozornost na jedinou možnost - na soulad své vlastní bytosti. Je pro člověka docela typické, že nejdříve vyčerpá všechny vnější možnosti co dělat (možné akce) a teprve potom přistoupí k vibračnímu napojení se na vlastní energii. A pak, když dojde k uzdravení, tak to lékaři prohlásí za zázrak, ačkoliv se nejedná o žádný zázrak, ale o soulad myšlenek, vibrací a energie.

Kdykoliv si ujasníte, co nechcete, tak si tím zároveň ujasníte, co chcete. Váš manžel si dlouho ujasňoval otázky svého fyzického těla, hodně tak přispíval do jeho *vibračního depozitáře* a jeho proud nyní plyne velmi rychle. Čím nemocnější lidé jsou, tím více „přání“ vysílají do svého *vibračního depozitáře*, tím rychleji proud plyne a jejich *vnitřní bytost* je ještě silněji volá k expanzi blahobytu. Jestliže se brání plynutí *po proudu*, směrem ke zdraví a blahobytu, tak se jejich zdravotní stav ještě zhorší.

Vidíte, jak to pracuje? Dalo by se vlastně říci, že čím nemocnější jste, tím větší potenci pro zdraví jste uvedla do pohybu. Z toho samého důvodu je snazší vyléčit se z něčeho smrtelně nebezpečného než překonat něco malého, neboť smrtelně nebezpečné nemoci působí na *vibračního depozitář* o tolik mocněji. Stačí, když jen dovolíte - když budete ochotna cítit se lépe. To je jediný požadavek.

Jestliže je váš manžel jediný, kdo je schopný ovládat vibrací svou bytost, tak nemůžete tuto práci dělat za něho. Vaše práce je udržovat vaši rovnováhu, vaše napojení na *zdroj* uprostřed těchto náročných podmínek. Vaše schopnost ovlivnit bude přímo úměrná

stavu vaší rovnováhy. Za takovýchto podmínek je snadné narazit na znepokojující myšlenku, ale musíte se vytrvale, opakovaně otáčet *po proudu*. Ne pro manželovu spásu, ale pro vaši spásu. A až se vám to bude dařit, až budete v souladu s vaším přáním, pak na něj budete mít pozitivní vliv.

Usilujete-li o svůj soulad odděleně od jeho uzdravení, je mnohem pravděpodobnější, že mu pomůžete. Usilujete-li o svůj soulad, abyste mu mohla pomoci, pak je daleko pravděpodobnější, že budete soustředěna na jeho nemoc. Potom se neudržíte napojená na *zdroj* a nebudete schopná poskytnout jinak mocné, vlivné vibrace.

Téměř každý vám řekne, že to, jak se cítíte, závisí na tom, jestli se manželův zdravotní stav zlepší, ale rádi bychom zde zdůraznili, že je na vás, abyste našla způsob, jak se cítit lépe bez ohledu na to, jestli se jeho stav zlepšuje nebo zhoršuje, jestli žije nebo umírá. Teprve až budete dostatečně „sobecká“ a dosáhnete souladu a budete pozitivně myslet, teprve pak budete schopna mu pomoci.

Začněte tedy, kde jste, a zkuste přijít na nějaké pozitivnější myšlenky:

Chci manželovi pomoci, aby se z toho dostal.

Lékaři tvrdí, že zde není naděje.

Jsem celá nesvá, protože se nechci vzdát, ale na druhou stranu se cítím pošetile.

Prošla jsem si všechny emoce od strachu až po rezignaci, že zemře.

Při pomýšlení na to, že jsem smířená s jeho smrtí, cítím vinu.

Myslím, že bych měla být poslední, kdo se s tím smíří.

Pocit viny v takovéto situaci je normální. Nyní obraťte pozornost na něco, nad čím máte kontrolu. Snažte se zlepšit to, jak se vy sami cítíte. Nesnažte se zachránit manželův život. Nesnažte se vyřešit otázky života a smrti. Nesnažte se vyřešit otázky medicíny a napravit doktory. Věnujte pozornost jedinému, co můžete udělat: zlepšit své pocity tím, že budete záměrně volit své myšlenky.

Jsou dny, kdy se cítím hrozně, a jsou dny, kdy se cítím jaksí lépe.

Chápu, že se moje myšlenky v takovýchto extrémních podmínkách mění.

Líbí se mi pomyšlení, že bych mohla od těchto ochromujících myšlenek pocítit úlevu.

Když si připomenu, že není na mně, jestli se manželův stav změní, tak se cítím lépe.

Pomáhá mi to uvědomit si, jak je důležité ujasnit si otázky spojené se smrtí.

Zdá se naprosto nelogické, že fyzická smrt, která potká každého jedince, který kdy žil a bude žít na této planetě, by měla být něčím špatná.

Nechci, aby manžel zemřel, ale zároveň cítím úlevu, když si uvědomím, že to nezáleží na mně.

Těším se, až jednou plně porozumím tomu, jak se fyzické a nefyzické světy prolínají.

Cítím se dobře, když se upamatuji, že jsme všichni věčné bytosti.

Cítím úlevu, když si uvědomím, že „smrt“ neznamena oddělení.

Jsem tak ráda, že naše myšlenky překlenou zkušenost „smrti.“

Ráda si připomínám, že naše vztahy jsou věčné.

Chci, aby se manželovi ulevilo bez ohledu na to, jestli se napojí a zůstane zde, nebo jestli překročí do nefyzického světa.

Uklidňuje mě, když se soustředím na jeho vlastní proces dosažení rovnováhy a úlevy.

Otázka smrti mořila lidstvo tak dlouho, že neočekáváme úplné vyřešení po krátkém nahlédnutí *po proudu*, ale je patrné, že se vaše vibrace již podstatně posunula. A to je cennější, než si mnozí uvědomují. Slova neučí, učí zkušenosti. Jakmile pocítíte úlevu (možnou pouze cílevědomým směřováním vašich myšlenek), začnete vyzařovat vibraci schopnou ovlivnit vibraci vašeho manžela. Když se vaše vibrace přidá k jeho náruživé touze (motivované intenzitou jeho současné zkušenosti) a oba dovolíte, abyste nestáli v cestě a neodporovali proudu, tak bude leccos možné.

NEJLEPŠÍ, CO SE MŮŽE STÁT Z VAŠEHO POHLEDU, JE:

- Cítíte se mnohem lépe.
- Pomáháte mu, aby se cítil lépe.
- Jeho energie se velmi zlepšuje.
- Zdraví se navrácí.

NEJLEPŠÍ, CO SE MŮŽE STÁT, JE:

- Cítíte se mnohem lépe.
- Cítíte se mnohem lépe.
- Cítíte se mnohem lépe.
- On se znovu stane ryzí, pozitivní energií.
- On se cítí MNOHEM LÉPE.

Nikdy se nedozvíte o úžasné síle vašeho vlivu na blahobyt všech,
dokud nedosáhnete úplného souladu s tou, *kterou ve skutečnosti jste*.

DVACÁTÝ DEVÁTÝ PŘÍKLAD

Opustil mě milenec

Příklad: „Po dvou letech soužití se můj partner odstěhoval. Na určitých věcech jsme se neshodli a občas jsme se i hádali, ale nic vážného. Naopak, myslela jsem si, že nám to spolu jde docela dobře, a o to více jsem v šoku, že už se mnou nechce být. Přísahal, že nikoho nemá, ale jak mě může údajně milovat a najednou se bez důvodu odstěhovat?"

Většina lidí, kteří touží po vztahu, věří, že pouze průměrný vztah je lepší než žádný vztah, ale my s takovým přístupem nesouhlasíme. Proč se spokojit s něčím průměrným, když mají všichni stejnou příležitost prožívat nádherný vztah?

Pamatujte si, že to, jak se cítíte, je výsledek směsi vašich vnitřních vibrací a že se nenajdou dva lidé, kteří by měli v něčem naprosto stejné pocity. Je možné, aby dva lidé prožívali něco, co se jeví jako shodná zkušenost, ale zatímco jednomu z nich se to líbí, druhému ne, protože jejich individuální směs vibrací se liší.

Namísto pokusů přijít na to, co ten druhý chce, a usilovat o uspokojení těch přání, je mnohem produktivnější a příjemnější věnovat pozornost a energii tomu, co chcete sama.

Cokoliv prožíváte, způsobuje, že pravidelně ukládáte do svého *vibračního depozitáře*, takže kdykoliv vás potká něco, co nechcete, ukládáte vibrace o tom, co chcete. Tak například teď, když váš milenec vystoupil z vašeho života, vaše touha po někom, kdo chce být s vámi, byla vyslána silněji než kdy předtím.

V průběhu vašeho života vás mnoho zkušeností přimělo vyslat podobnou žádost a tak jste vytvořila vibrační obraz skvostného vztahu, který na vás čeká ve *vibračním depozitáři* a přivolává vás k jeho naplnění. A jakmile najdete více myšlenek, které míří směrem *po proudu*, přiblížíte se k realizaci těch žádostí. Ale dnes, s puklým srdcem, máte rozhodně namířeno *proti proudu* a v uskutečnění vašeho vysněného vztahu si bráníte.

Lidé nechtějí věřit, že všechny špatné věci, které je kdy ve vztazích potkaly, se spolupodílely na tvorbě toho úžasného vztahu, který na ně právě ve *vibračním depozitáři* čeká. Nicméně budou-li stále dokola opakovat, co všechno špatného je potkalo, budou si stát v cestě k dosažení jejich vlastního, úžasného výtvoru.

Ačkoliv se zdá, že se váš bývalý partner rozhodl odejít zničehonic, někteří namítnou, že jste patrně přehlédla známky rozpadu vašeho vztahu, a že kdybyste byla na vašeho partnera více naladěná, tak to nemuselo dojít tak daleko. My jsme ale velmi rádi, že jste to netušila, což může znamenat, že jste nehledala problémy. Je z vás patrné, že jste byla převážně soustředěná na pozitivní stránky vašeho vztahu.

Otázka: „Když jsem byla převážně pozitivní, proč mě tedy opustil?“

Když se cítíte dobře, tak se vše seskupuje k vašemu úplnému uspokojení. Jinými slovy, váš život (včetně všech šťastných a nešťastných momentů) vás vedl k vytvoření vibračního depozitáře budoucí, úžasné životní zkušenosti a volá vás směrem k ní. Takže kdykoliv se cítíte dobře, ta úžasná budoucnost se přibližuje k vám a vy k ní. *Jednoduše řečeno, kdokoliv odejde z vašeho života (ať už z jakéhokoliv důvodu), tak vibračně nevyhovuje té úžasné budoucnosti, která na vás čeká ve vašem vibračním depozitáři.*

Řekněme, že jste z partnera nespouštěla oči, dělala jste vše možné, aby byl šťastný, a přesto jste si všimla, že začíná být nespokojený. A potom, z neustálé péče o jeho štěstí, jste pocítila obavy a začala jste se ještě více snažit. Nejdůležitější je, že ve vašem soustředění, které způsobilo vaši nespokojenost a neštěstí, neodpovídala vaše vibrace vašim touhám, takže jste se pohybovala *proti proudu*, ne *po proudu*. Vaše vibrace nyní odpovídá jeho nespokojenosti, ne vašim touhám, a v takovéto situaci by se vám pravděpodobně podařilo udržet partnera o něco déle. Zkrátka soustředíte-li se na jeho nespokojenost (s úmyslem upravit okolnosti tak, aby se cítil lépe), pak se vzdalujete od souladu s vaším *já* a od toho, co chcete. Protentokrát jste partnera ukonejšila a mnozí by si mysleli,

že to je úspěch, ale z vyšší perspektivy je jasné, že jste vynaložila úsilí uspokojit *jeho* namísto sebe. A za takovýchto podmínek budete vy brzy ta, která bude chtít odejít.

Tím, že jste si neuvědomovala jeho nespokojenost, jste se mohla nadále soustředit na pozitivní stránky vašeho vztahu. Zůstala jste věrná vaší vizi, kterou jste o vztahu měla, a jelikož jeho vibrace již neodpovídala té vaší vizi, rozhodl se odejít. A věřte, že to není nic špatného. *Když se neustále cítíte dobře, přestože je vaše okolí nohama vzhůru a lidé odcházejí, je realizace vašeho přání nevyhnutelná. Je to nyní jistě obtížnější, ale nedovolila jste, aby vás ovlivnila jeho narůstající nespokojenost, tak ani nedovolíte, aby vás ovlivnil jeho odchod. Vše práce bude opět ta samá: hledat pozitivní stránky. Nenechte se vtáhnout do cizího dramatu. NESTAVTE SE NA HLAVU VE SNAZE NAPRAVIT NĚČÍ VYCHÝLENÍ OD ZDROJE. JE LEPŠÍ VYPUSTIT VŠE VYCHÝLENÉ Z VAŠÍ ZKUŠENOSTI.*

Bolest, kterou právě prožíváte, se dotýká tolika pro vás důležitých věcí. Nejenže se cítíte nemilována, když chcete lásku, ale cítíte se nejistá, zatímco chcete bezpečí. Cítíte se opuštěná, zatímco chcete být zbožňovaná. Chápeme, že je obtížné pozitivně přemýšlet, sotva vás milenec opustil, ale to musí být nyní váš dominantní záměr.

Zákon přitažlivosti se postará o okolnosti a osoby, které vibrací odpovídají vaší vibraci. Dosáhnete-li souladu s vibracemi ve vašem vibračním depozitáři, potom přijde do vašeho života někdo, koho budete považovat za perfektního partnera. A obráceně, pokud se nesladíte s milencem, jakého opravdu chcete, tak přitáhnete milence, který bude odpovídat vašim neharmonickým pocitům. Takže cítíte-li se opuštěná, potom přitáhnete takového, který se bude chovat stejným způsobem.

Jste schopná přivést se do souladu s vaší vizí perfektního vztahu snáze, než si myslíte. A potom se ohlédnete na toho, který vás právě opustil, s velkým vděkem za jeho důležitý příspěvek k vaší vizí perfektního partnera. Možná mu budete chtít napsat dopis:

Děkuji za to, že jsi mi zlomil srdce a pomohl mi tak ujasnit si, co doopravdy chci. Děkuji za bolestivou zkušenost zrození přání tak mocných, že když jsem se otočila jejich směrem, tak jsem byla rychle přenesena do současného, blaženého vztahu. Doufám, že tě soužití se mnou také tolik obohatilo.

Mnozí se velmi usilovně snaží problémy vyřešit. Ale když se budete snažit jen o soulad s vaším *já*, namísto souladu s něčím, co z vás někdo

jiný chce mít, tak se vesmír postará o setkání s partnery, kteří jsou rovněž v souladu se stejnou vibrací. To je *zákon*.

Začněte tedy, kde právě jste, a natáhněte se po progresivně lepších pocitech:

Jsem šokovaná, depresivní a nevím, co mám dělat.

Nemohu tomu uvěřit - myslela jsem si, že on je ten pravý.

Proč mě tak tahal za nos?

Proč předstíral, že se mnou chce být navždy?

Pokuste se nyní vymanit z pocitů bezmocnosti a snažte se o něco, co by vás přinejmenším vytáhlo z postele:

To je naposled, co se mi něco takového stalo.

Nezasloužím si, aby se mnou takhle někdo jednal.

Zjevně nebyl tím, kdo jsem si myslela, že je. Jsem ráda, že už je pryč.

Tyto výroky jsou sice negativní, ale přesto poskytují úlevu. Pokračujte:

Je jasné, že jsme pro sebe nebyli ti praví.

Je zbytečné plýtvat časem.

Obraz nemůže být v takovéto situaci jasnější.

Tolik jsem se za tak krátkou dobu naučila.

Když o tom přemýšlím nazpět, tak jsem to mohla očekávat.

Nechtěla jsem to vidět, ale teď si uvědomuji, že se to dalo čekat.

Není mi líto, že se to stalo.

Nic hrozného se tu nestalo.

Není špatné zjistit, že to, co chci, je někde jinde.

Tato zkušenost mi pomohla ujasnit si, kdo jsem a co hledám.

Cítím novou energii ohledně nových vztahů.

Nebudu nikam spěchat.

Vlastně jsem vděčná, že se mohu opět nadýchnout.

Jistým způsobem se těším na to, co přichází.

Vím, že to, co mě čeká, bude díky tomuto vztahu lepší.

Možná mu někdy poděkuji za to, že mi pomohl ujasnit si, co chci.

Nicméně ten den není dnes.

Možná, že je. Trochu.

Musíte si přiznat, že se cítíte lépe. A to je *vaše jediná práce*. Když budete takto pokračovat v úsilí cítit se lépe, dočkáte se všeho, po čem toužíte.

TŘICÁTÝ PŘÍKLAD

Můj pes je nemocný

Příklad: „Můj pes je relativně mladý, ale je neustále nemocný. Zdá se, že jakmile se z něčeho dostane, onemocní znova a účty od veterináře se jen hromadí. Mám toho psa rád a nechci, aby trpěl nebo zemřel, ale zdá se mi, že jsme neustále u veterináře. Co se s tím psem děje?“

Váš pes, tak jako většina zvířat na planetě, je se svou vnitřní bytostí obvykle mnohem více v souladu, než je většina lidí. Zvířata v divočině jsou za normálních okolností napojena více než ta, která stráví hodně času v přítomnosti lidí, protože domácí zvířata jednoduše odpozorují chování svých dvounohých spolutvořitelů a podobně jako lidé často začnou svou energii dělit. Jelikož všichni - lidé i zvířata - niterně sní o svobodě, tak často zvíře v zajetí cítí více vzdorů než to v přírodě. Pro lidi to je těžko pochopitelné, ale zvířata by si pokaždé raději vybrala svobodu než zabezpečení.

Nicméně mnohá zvířata jsou v soužití s lidmi šťastná a co se vám jeví jako omezující prostředí, jim vcelku neovlivňuje vibrační soulad. To ale neplatí o prostředí se silnými negativními emocemi, které ani zvířatům nikdy nesvědčí. Divoká zvířata s ryzí, pozitivní energií budou v divočině utíkat od přibližujícího se člověka ne ze strachu, ale protože nemají ráda jeho energii.

Domácí zvířata si většinou na vibraci lidí zvyknou a daří se jim udržovat jejich napojení navzdory interakci s vámi. A také, stejně

jakový, čemukoliv věnují pozornost, to se podílí na formaci vibrační rovnováhy jejich bytosti. Proto když se soustředí na vás a vy nejste v souladu s vaší energií zdroje, tak je omezeno i jejich napojení. Zvířata jsou ale pružná a je pro ně snadné vrátit se do souladu, protože nejsou nenávislná a, na rozdíl od lidí, nepřehrávají ve vědomí minulost pořád dokola. Jakmile obtížná situace přejde, nechají ji běžet.

Nicméně jsou-li zvířata vystavena dennímu napětí nebo vzteku, překážejí nebo jsou nežádoucí, bude jejich energetická rovnováha narušena a jejich těla začnou vykazovat známky nevyrovnanosti.

Mezi lidmi je mnoho studentů *cílevědomého tvoření*, kteří dychtí po hlubším porozumění *systému emocionální navigace* a kteří by rádi plynuli *po proudu*, ale rozhodnou se tuto znalost použít, teprve až objeví, že negativně ovlivňují svého čtyřnohého kamaráda. Je to poněkud legrační, že lidé jsou ochotni vystát obtíže způsobené jejich vlastními negativními emocemi a zkusí změny teprve, až když si uvědomí, že negativně ovlivňují i svého mazlíčka.

Ačkoliv je chválihodné, že dbáte o zdraví vašeho zvířete, bude vám prospěšnější, když budete dbát také o sebe.

Pádlujete-li *proti proudu* (negativní emoce) a nepustíte-li se pádla, pak bude *zákon přitažlivosti* pokračovat v odpovědi na vaše vibrace, vaše situace nabude na intenzitě a váš emocionální stav bude ještě horší.

Budete-li takto pokračovat beze snahy o úlevu od negativních emocí, pak bude *zákon přitažlivosti* nadále přitahovat negativní události odpovídající vašim vibracím, situace bude ještě intenzivnější a váš emocionální stav se ještě zhorší.

Budete-li takto i nadále pokračovat, začne vaše tělo začas vykazovat fyzické příznaky nerovnováhy, vychýlení.

Domácí zvíře se někdy stane součástí vašeho energetického *systému emocionální navigace* a začne ty fyzické příznaky vykazovat, jako by rozumělo, že jste sám ochotný vystát negativní emoce, ale nechcete negativně ovlivňovat jeho. A tím váš pes naplňuje záměr, pro který jste se oba rozhodli dávno před narozením do fyzických těl - záměr připomínající vám důležitost vaší vibrační, duševní rovnováhy.

Také vám pomáhá překonat vaše mylné koncepty o smrti, protože ví, že smrt neexistuje, pouze věčný život. *Váš čtyřnohý přítel radostně skotačí z jednoho fyzického těla do druhého a beze strachu ze smrti se těší z vlastní radostné plavby po vlastním radostném proudu. Váš pes patří k nejlepším učitelům na této planetě.*

Snažte se přijít na pozitivnější myšlenky týkající se vašeho psa:

Rád bych věděl, proč je můj pes pořád nemocný.

Nedává to vůbec smysl.

Nemohu se dívat, jak je špatný, ale stojí mě to spoustu peněz.

Jsem v pokušení nechat tomu volný průběh, ať se to vyřeší samo, ale zároveň nechci, aby trpěl nebo zemřel.

Nemohu si toho veterináře dovolit.

Pokaždé, když ho vezu k veterináři, cítím se hrozně.

Když ho tam ale nevezu, cítím se ještě hůře.

Protože nevím, co dělat (žádný čin mi neposkytuje úlevu), zkusím se cítit lépe.

Je docela možné, že se mi tento úžasný pes snaží něco říci.

Zkusím se na to podívat ze širší perspektivy, třeba přijdu na to, o čem to je.

Jedno se nedá přehlédnout - ačkoliv se můj pes necítí fyzicky dobře, nezdá se, že mu to vadí.

A ačkoliv není tak dovádivý, jak býval, jeho přístup se zdá být pozitivní.

Když k němu mluvím, tak se vždy snaží zavrtět ocasem.

Občas mi připadá, jako by se mě snažil upokojit, protože ví, jak se o něj bojím.

Rád bych ho upokojil tím, že se o něj nebudu tolik bát.

Budu se snažit, abych byl pozitivní vzhledem k jeho fyzickému, zdravotnímu stavu.

Budu k němu promlouvat pozitivnějším tónem.

Přestanu si stěžovat na výdaje u veterináře.

Budu si představovat, že se jeho stav zlepšil, kdykoliv s ním nebudu.

Až přijdu domů, budu se snažit najít zlepšení.

Až uvidím sebemenší známku, že se cítí lépe, tak to budu vyzdvihovat.

Najdu způsob, jak se vzhledem k jeho stavu cítit lépe, a budu ignorovat vše ostatní.

Cítím, že mi pomáhá záměrně soustředit myšlenky.

Nyní vidím, jak velkým učitelem absolutní a bezpodmínečné lásky pro mě je. Trvá si na svém stavu a nezmění ho jen proto, abych se já cítil lépe.

Jako by mi říkal: „Musíš se cítit lépe sám od sebe; protože se tak rozhodneš, a ne protože ti dávám důvod cítit se lépe.”

To mi dodává sílu.

Jaký je to úžasný pes!

TŘICÁTÝ PRVNÍ PŘÍKLAD

Nikdy jsem neměl dost peněz

Příklad: „Nepamatuji se, že bych se někdy nebál o peníze. Kam se jen podívám, všude je nějaký nový, neočekávaný účet a zdá se, že věci, které rodina potřebuje, se neustále zdražují, ale můj plat zdaleka nenarůstá tak rychle jako naše výdaje.

Dříve jsem pracoval 40 hodin týdně a manželka pracovala v domácnosti. Nyní je zaměstnaná na plný úvazek, já strávím v práci 60 hodin týdně, a přesto nám nezbývá nic navíc. Vidím, jak si ostatní užívají dovolených, kupují nové domy, auta a nechápu, jak to dělají. Co dělám špatně?"

*Zatímco se může zdát logické, že váš finanční rozpočet se týká pouze jednoduchých počtů a nalezení správné rovnováhy mezi příjmy a výdaji, je zde ještě jedna důležitá stránka, kterou lidé ignorují: I kdybyste měl několik zaměstnání, tak nemůžete kompenzovat vzdorující energii vaší bytosti. Co prožíváte, je jistě pádný důvod pro vaše pocity, ale dokud se takto budete cítit, vaše finanční situace se nemůže změnit, protože **ZÁKON PŘÍTAŽLIVOSTI REAGUJE NA VAŠE VIBRACE, NE ČINY.***

Pokud se jedná o činy, tak samozřejmě existuje mnoho variací v účinnosti akce, které jsou snadno pozorovatelné: silný muž uzvedne těžký předmět snadněji než slabý. Rychlá osoba přemístí za den více než někdo pomalý. Osoba, která píše šedesát slov za minutu, může za den napsat více stránek než osoba schopná dvaceti slov za minutu...,

ale tyto variace v účinnosti akce jsou nicotné v porovnání s výhodou, kterou vám poskytuje soulad vašich energií.

Když si v sobě vypěstujete *proti proudu* namířenou myšlenkovou šablonu o nedostatku peněz, tak sám sobě bráníte v objevení možností, které by jich přinesly více. Cítíte-li frustraci, protože nemáte dost peněz, a neděláte-li nic pro zlepšení vašich pocitů týkajících se peněz, vaše frustrace se postupně změní v hněv a dále ve strach, a to vše v důsledku cyklického myšlení *proti proudu* myšlenkové šablony o nedostatku peněz. A čím hůře se cítíte, tím horší máte názor na vaši finanční situaci - tím větší odpor kladete odhalení nových řešení a nových zdrojů peněz.

Každá chvíle, kterou strávíte přemýšlením o nedostatku peněz, si vibračně žádáte o více, což zrychluje váš proud. Ale jak se soustředíte na nedostatek peněz, míříte proti *proudu*, zatímco vaše vnitřní bytost vás volá *po proudu*. Silné negativní emoce týkající se vaší finanční situace jsou známkou dvou důležitých jevů:

1. Požádal jste vibračně o finanční pomoc a vaše vnitřní bytost vás k ní volá.
2. Míříte *proti proudu*, opačným směrem od finanční pomoci, kterou hledáte.

Bez ohledu na to, kolik hodin vy a vaše žena týdně odpracujete a bez ohledu na výši společného příjmu - *finanční* rovnováhy nelze dosáhnout, aniž byste nejdříve dosáhl *vibrační* rovnováhy vaší bytosti. A jakmile odložíte pádla a necháte se stočit po proudu, pocítíte v těle úlevu a finanční úleva bude následovat.

Když jste něco chtěl tak dlouhou dobu, nashromáždil jste značný *vibrační depozitář* týkající se peněz. Jestli se vám podaří cítit se několik dní lépe, přestanete klást odpor a začas se v nějaké podobě objeví finanční úleva.

Tedy, když chápete, že ovládáte tok peněz, jakož i kolik peněz právě teď připustíte ve vašem životě, tak víte, že: *klíč k dosažení toho, po čem toužíte, je v udržení pozitivních emocí, přestože se vám třeba právě nyní peněz nedostává. Když se naučíte ovládat, jak se cítíte, objevíte mocnou výhodu energetického souladu a stanete se svědkem toho, jak vám ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI doručí úctyhodné jmění k prahu dveří. Zůstanete-li ale u pouhých mimovolných reakcí na momentální, dané podmínky, pak si omezíte příjem pouze na obnos, který získáváte prostřednictvím vaší fyzické akce.*

Začněte s pocity, které právě máte, a snažte se přijít na pozitivnější myšlenky týkající se vaší finanční situace:

Nedostatek peněz mě vážně unavuje.

Nevidím z toho cestu ven.

Dělám dlouhé hodiny a jsem pořád tak unavený.

Nemohu již nadále ukrajovat z rodinného rozpočtu.

To popisuje, jak se právě *cítíte*, a je patrné, že z takovýchto výroků peníze do vaší životní zkušenosti nepotečou. Musíte nejdříve změnit vaše myšlenky a pocity. Nevedeme vás ale k lepším myšlenkám a pocitům za účelem ovlivnění vaší finanční situace, ale vedeme vás k lepším myšlenkám a pocitům, abyste si zlepšil vaše vibrace. Když připustíte, aby vaším cílem bylo zlepšení vašich *pocitů*, a podaří se vám trvalé zlepšení, potom si i větší obnosy peněz k vám najdou cestu.

Jsem v práci déle, než kdejaký soused.

Zdá se ale, že oni přicházejí k penězům snadněji.

Jako by se každý den někdo ze známých předváděl v novém autě.

Srovnávat svou situaci se situací někoho jiného vás bude držet v chronické nerovnováze a poplete to váš smysl rozlišit, která myšlenka je pro vás lepší a která je horší. Na druhé straně, budete-li přirovnávat jednu vaši myšlenku ke druhé s jediným záměrem dosáhnout lepšího pocitu, pak budete zakrátko zcela jasně cítit, kterým směrem je *po proudu*.

Nejsme na tom tak špatně.

Vlastně se nám daří dobře.

Jsme s manželkou pyšní na to, co jsme dokázali.

Děláme dobrá rozhodnutí.

Náš dům narůstá na ceně.

Celkově vzato si uvědomuji, že je naše situace lepší a lepší.

To zlepšení je patrné, když si uvědomím, jak daleko jsme to dotáhli.

Již se cítíte mnohem lépe. Zkuste pokračovat dále:

Já na to přijdu.

Náhodou mám talent na řešení problémů.

Jsem připraven dostat inspiraci.

Mezitím bude vše v pořádku.

Očekávat expanzi je vlastně docela příjemné.

Někdy mám pocit, že nás čeká velkolepá budoucnost.

Máme před sebou tolik života a příležitostí.

Těším se na to, jak se to všechno bude odehrávat.

Kdyby vás někdo během tohoto procesu pozoroval, nemohl by pochopit, jak velký kus práce jste teď udělal, přestože vám ještě nepřibyla ani jediná malá mince.

Nyní chápete sílu a moc proudu. Cítíte se dobře, podle toho víte, jak moc jste přestal proudu vzdorovat, a těšíte se z obrovské produktivity tohoto procesu. A na rozdíl od skeptiků, kteří sílu myšlenky zpochybňují, vy budete s radostí pozorovat, jak do sebe věci kolem vás začínají zapadat. Ostatní budou říkat, že máte štěstí, ale vy víte, že to s tím nemá co dělat, protože jste všeho dosáhl cíleně.

TŘICÁTÝ DRUHÝ PŘÍKLAD

Trápím se, že mi zemřel pes

Příklad: „Trápím se, protože mi zemřel pes. Věděla jsem, že nebude žít navěky a že ho přežiji, ale stejně mě to hrozně trápí. Nerada se vracím domů, protože si u vchodu vždy uvědomím, že už mě nikdy nebude vítat. Různé drobné věci mi ho přes den připomenou a vždy na mě přijde smutek. Nikdy bych si nemyslela, že mě to bude tak dlouho trápit, ale nemohu to překonat. Známi mi radí, abych si pořídila nového psa, ale nějak se k tomu nemohu přimět a obávám se, že bych si tím zase na sebe upletla bič a sklídila později jen další bolest.“

Lidé často pocítivější žal při ztrátě domácího zvířete než při čemkoliv jiném, co je v životě potká. Někteří považují takový žal za nelogický a na nepravém místě, protože v životě je určitě tolik mnohem důležitějších věcí, než je pes, a myslí si, že: „Trpěla více při ztrátě psa než při ztrátě vlastních rodičů.“

Čím více po něčem toužíte, tím více se trápíte, když se soustředíte na to, že ho postrádáte. Bolest, kterou nyní prožíváte, se netýká jen absence vašeho psa, ale něčeho mnohem většího.

Váš pes pro vás představoval ryzí, pozitivní energii. Váš pes zůstal během celého svého života takový, jaká jste byla vy, když jste se narodila: je prodloužením ryzí, pozitivní energie. Navíc vás prostřednictvím interakce s ním inspiroval k vašemu vlastnímu napojení na zdroj, na podstatu. Takže zatímco vašeho psa postrádáte, chybí vám

především napojení na vaši vlastní energii *zdroje*, ke které vás pes tak často inspiroval...

- Váš pes vás miloval a nežádal, abyste byla jiná.
- Váš pes vás nečinil zodpovědnou za jeho štěstí.
- Váš pes byl s vámi moc rád, ale nikdy netrpěl ve vaší nepřítomnosti, protože jeho radost nebyla závislá na vašem chování.
- Váš pes ani neočekával, ani se nebál smrti, ale rozuměl věčné podstatě své bytosti.

Ani jeden z těchto výroků nelze tvrdit o vašich rodičích.

Kdybychom byli na vašem místě, soustředili bychom se na radostné pocity, které jste často v přítomnosti vašeho psa cítila. Připomeňte si jeho dychtivost jít s vámi na procházku. Pamatujte si, s jakou chutí honil veverka. Pamatujte si jeho spokojenost a klid, se kterým ležal na podlaze, s hlavou na předních tlapkách. A jak se uvolníte a vrátíte se do příjemných vzpomínek na vašeho psa, vrátíte se zpět do souladu, do stavu napojení, na jaký jste byla zvyklá, když byl váš pes s vámi v místnosti. A potom, budete-li chtít, tak se vesmír postará o nového čtyřnohého přítele. Jste-li ochotná, můžete se dát do vibrační práce a přilákat i štěňátko, které vám nerozžvýká boty.

S vaší znalostí vibrace a role, kterou váš pes ve vašem životě plnil, se můžete uvolnit, osvobodit se od trápení spojeného s odchodem vašeho psa. Možná přijdete na to, že to protentokrát stačí a že ještě necítíte touhu spoluvytvářet soulad s jinou bytostí. Každopádně nedoporučujeme opatřit si dalšího psa jen proro, abyste vyplnila prázdno po tom předešlém. Vyplňte to prázdno raději tím, co opravdu postrádáte - napojením na vaši *vnitřní bytost*, a nechte se k dalšímu kroku inspirovat teprve až ve chvíli harmonické rovnováhy.

Snažte se přejít ze smutku k lepším pocitům prostřednictvím myšlenek mířících *po proudu*:

Občas na chvílku zapomenu, že tady můj pes není, ale pak se upamatuji a přepadne mě smutek.

Všechno mi ho připomíná a tolik se mi po něm stýská.

Nemyslím, že budu kdy stejná, jako jsem bývala, když tady byl.

Říká se, že čas zahojí všechny rány, ale necítím se o nic lépe.

Nejvíc mi to přijde líto, když přijdu domů a on mě už neví.

Tyto výroky věrohodně ukazují, jak se právě cítíte a jak o vašem psovi přemýšlíte. Účelem tohoto procesu usilování o progresivně lepší myšlenky je, abyste si uvědomila, že ačkoliv není ve vašich silách přivést toho úžasného psa zpět, *je* ve vašich silách cítit se lépe. Nesmíte ale myslet na to samé, říkat to samé a stále doufat v zázračné zlepšení. Musíte najít myšlenky, při kterých pocítíte úlevu, při kterých se budete cítit lépe:

*Nejsem stále smutná, protože myslím také na jiné věci.
Občas jsem dlouho dobrá a na ten bolavý smutek zapomenu.
Ani když byl pes naživu, tak jsem na něj nemyslela celý den.
Často jsem byla i z domu bez psa.*

Zatímco se tyto myšlenky příliš nevzdalují, přesto nabízí lepší pocity než ta předchozí skupina myšlenek. Pokračujete:

*Jsem vděčná za společný čas, který jsme spolu prožili.
Někdy možná najdu jiného psa, kterého budu mít zrovna tak ráda.*

Když vás napadne myšlenka nebo skupina myšlenek poskytující znatelnou úlevu, je dobré s nimi chvíli setrvat, zopakovat je a ustálit se tak na dalším stupni, než se vydáte dále. Tento proces hledání myšlenek mířících *po proudu* není závod o tom, kdo se dostane *po proudu* dále v nejkratším možném čase, ale o tom, jak najít trochu úlevy v dané situaci. Dáte-li si práci přijít na pozitivní myšlenku a přesvědčíte-li se, že se opravdu cítíte lépe, tak jste udělala spoustu práce.

*Na nového psa je ještě příliš brzo.
Nové štěňátko představuje velkou změnu v životě.
Pamatuji si, když byl můj poslední pes stěně.
Dva týdny jsem mu hrozila, že ho vrátím.
Vždycky se na mě podíval, jako by říkal: „Že to nemyslíš vážně...“
Vždycky jsem se musela smát a ujistit ho, že ne.
Bylo s ním na začátku tolik starostí - a tolik radostí.*

Možná se vám ještě nechce hledat nové štěně, ale cítíte se mnohem lépe než před několika minutami. *Nesnažíme se vás vést k tomu, abyste si*

štěně opatřila, ale ani vám to rozmluvit. Vedeme vás k návratu do vašeho přirozeného, pozitivního stavu, kde se cítíte dobře.

Se štěňaty je vždycky legrace.

Možná najdu nějaké s podobným charakterem, jaký mělo to předcházející štěně.

Musela bych si vzpomenout, jaký mělo charakter, když bylo ještě štěně.

Zajímalo se o vše a ze všeho mělo radost.

Takovou medicínu potřebuji.

Budu o tom přemýšlet.

TŘICÁTÝ TŘETÍ PŘÍKLAD

Náš syn je homosexuál

Příklad: „Náš syn začal minulý rok studovat na univerzitě, a když přijel v létě na prázdniny, tak nám oznámil, že je homosexuál, že někoho na univerzitě potkal a že se k němu nastěhoval.

Už je to pár týdnů, a ačkoliv jsem stále smutná, že nás náš jediný syn neobdaří vnoučaty, začínám si na to jaksi zvykat. Zato můj manžel je zlostí úplně bez sebe. Je přesvědčený, že kdyby náš syn neodešel do školy a toho druhého chlapce nepotkal, tak se nic takového nestalo. Manžel má syna velmi rád, ale když vidím, jak je z toho rozběsněný, tak se bojím, jak se k našemu synovi budou chovat ostatní.”

Pro žádného rodiče není snadné vzít na vědomí, že jejich dítě má odlišný pohled na život. Většina rodičů věří, že se usilovnou prací a zkušenostmi života dopracovali ke správným závěrům, a tak pracují rovněž tak usilovně na tom, aby předali ty závěry následujícím generacím.

Kdyby zde byla jen jedna jediná věc, kterou bychom mohli rodičům předat, věc, která by jim pomohla prožívat radostné vztahy s jejich dětmi, věc, která by osvobodila děti i rodiče od bolestivých pokusů o dosažení nemožného, tak by to bylo následující: *Vaše děti nejsou vy a nepřišly sem, aby byly vámi. Vaše děti vstoupily do této fyzické, časoprostorové reality s vlastními touhami a plány.*

Váš syn se nestal homosexuálem, protože se tak rozhodl právě teď ve své fyzické realitě. Ani to není něco, co se mu „přihodilo” na univer-

zitě. Tato informace byla vložena do jeho *vibračního depozitáře* z jeho nefyzické perspektivy, dávno před jeho fyzickým narozením.

Lidé, kteří se sami označují za homosexuály, se nás často ptají: „Proč bych si dobrovolně vybral něco takového? Proč bych si vybral život z perspektivy tolik odlišné od většiny lidí v mém okolí? Proč bych si vybral něco, co mi působí tolik bolesti?“ Na to jim my odpovídáme:

Nedošlo k tomu tak, že jste z vašeho nefyzického pohledu prohlásil, že máte v úmyslu vstoupit do fyzického těla jako homosexuál. Měl jste silný, nezvratný záměr vstoupit v tomto fyzickém prostředí do situace, od které by vás nikdo nemohl odradit. Jinými slovy jste věděl, že se narodíte do prostředí, ve kterém budete obklopen ostatními, kteří jsou přesvědčeni, že mají na vše odpověď, a kteří jsou připraveni se na vás vrhnout, aby vás přesvědčili o pravosti jejich víry.

A z vašeho obsáhlého, nefyzického pohledu jste příchodem do fyzického těla zamýšlel lišit se natolik, aby tomu neporozuměli. Lišit se tak, aby se vás snažili změnit, ale lišit se způsobem, který *byste nemohl* změnit. Vaším záměrem bylo pomoci ostatním pochopit důležitost a hodnotu rozmanitosti, jakož i pochopit pošetilost neuskutečnitelného úsilí o změnu všech, kteří se v jejich okolí liší. Jste-li ochotný se tak či onak změnit, abyste pomohl pozorovatelům cítit se lépe, tak jim vlastně škodíte, protože oni tak nikdy neochutnají svobodu, která přijde pouze s pochopením moci jejich vlastních myšlenek.

Mnoho lidí hovoří o bezpodmínečné lásce, ale zřídka kdy ji žijí. Raději vyžadují změnu okolnosti, která je rozladila, ale tím se vydávají na dlouhou a nepohodlnou cestu plnou pokusů o ovládnání druhých, aby se sami mohli cítit lépe. Pokud se stane ovládnání druhých nezbytným k tomu, abyste se cítila dobře, potom se musíte izolovat ve velmi malém a omezeném světě, ve kterém budete schopna do určité míry kontrolu získat. Navíc vyžaduje tento nemožný cíl více času a energie, než je vám k dispozici.

Bezpodmínečná láska znamená přesně to, co to je. Znamená to být napojena na lásku, *zdroj*, vaše *skutečné já*, a to bez ohledu na podmínky. „Když se soustředím na myšlenky, se kterými vlastní *vnitřní bytost* souhlasí, a když cítím v důsledku toho pozitivní emoce, tak jsem v souladu s tím, co je láska. Můj syn (či kdokoliv jiný) nemusí být jiný, abych mohla zůstat napojená na svůj vlastní zdroj lásky.“

Rádi bychom, abyste pochopila, a říkáme to s tím nejvřelejším úmyslem, že váš syn sem přišel, aby vám dal dar bezpodmínečné lásky. A nezažijete v životě větší radost, než když obejmete jeho dar, a nezažijete větší bolest, než když ten dar odmítnete.

Máte ale ještě další dvě věci na uvážení: 1. máte syna, se kterým není váš manžel spokojený, 2. máte manžela, se kterým nejste spokojená vy. Nepřipomínáme to proto, abyste se snažila změnit postoj vašeho manžela k synovi, ani abyste se pokoušela změnit postoj vašeho syna. Vaše jediná síla je v nalezení myšlenek, které se ztotožňují s vaší *vnitřní bytostí*, a v cílevědomém užívání těch slov tak dlouho, až se vám zažijí, budou pro vás naprosto přirozená a stanou se vašimi dominantními myšlenkami.

Rádi bychom vás ujistili, že vaše *vnitřní bytost* a zdroj zbožňují vašeho syna bezmezně a bez ohledu na to, kolik lidí ho odsuzuje. A až budete schopná zbožňovat vašeho manžela, bez ohledu na to, jak moc ho zlobí synova sexualita, pak ochutnáte kouzlo svobody být bez vnitřního odporu, pocítíte soulad plného napojení na *tu, kterou ve skutečnosti jste*, a napojení na zdroj uvnitř.

Začněte tam, kde právě jste, a zkuste si najít cestu k jasnějšímu místu, k perspektivě shodné s perspektivou vaší vnitřní bytosti:

Můj syn si koleduje o tolik problémů v životě.

Celým svým srdcem si přeji, aby nebyl homosexuál.

Manžel je tak neuvěřitelně tvrdohlavý, že se bojím, že se s tím nikdy nesmíří.

Připadá mi, že naše šťastné životy leží v troskách, a já jsem úplně bezmocná, nemohu s tím cokoli udělat.

Manžel se ani nepokouší to pochopit.

Můj syn s tím nemůže nic dělat, ale manžel by se mohl snažit to pochopit.

To není jediný příklad jeho tvrdohlavosti, ale tentokrát mi to vadí víc než všechny předešlé případy dohromady.

Jsem nešťastná z toho, co nás potkalo.

Posunula jste se od bezmocnosti, do zloby a výčitky, takže máte dočasně namířeno po *proudu*, ve směru vaší vnitřní bytosti, ale ještě máte dlouhou cestu před sebou. Pokračujte v hledání myšlenek, které vyvolají příjemnější pocity:

Přišlo to jako z čistého nebe - časem si na to zvykneme.

Nebudu se pořád cítit takhle hrozně.

Víc mě trápí manželova reakce a postoj než skutečnost, že je syn homosexuál.

A manželova reakce se patrně týká negativního dopadu, který to může na našeho syna mít, než nějakého odsuzování.

Časem to přejde.

Vše se zlepší - obzvláště když se všichni chceme mít rádi.

Takovéto situace mohou někdy rodinu utužit.

Nic na světě nemůže přetrhnout pouta lásky, která máme mezi sebou.

Nechám to běžet a přestanu to pořád dokola dramatizovat.

Jsem schopna to utišit, když tomu budu přistupovat klidněji.

Můj manžel je rozumný muž.

Můj manžel je od přírody ve svém jádru šťastný.

Jsmo momentálně rozptýlení šťastní lidé, ale vracíme se zpět k blahobytu.

Vše bude v pořádku.

Vaše pocity týkající se vašeho syna se nyní přibližují pocitům vašeho *vnitřního zdroje*.

Následující je pohled z perspektivy *zdroje, podstaty*:

Všichni jste prodloužením energie zdroje. Nepřišli jste do této fyzické reality s úmyslem shrnout všechny myšlenky a nápady a okrouhat je jen do hrstky těch nejlepších. Neprohlásili jste: „Vstoupím do fyzické podoby života, rozluštím všechna hlediska správného života, přijdu na to, jak správně žít, a naučím všechny ostatní, jak žít perfektním život tím jediným, perfektním způsobem.“ Věděli jste, že přicházíte všichni s různými perspektivami a pohledy na svět, které budou zdrojem neustálého proudu nových nápadů a myšlenek.

Vzrušovalo vás pomyšlení na příležitost prozkoumat ten nekonečný proud nápadů, myšlenek, situací, podmínek, jevů, vztahů a věcí všeho druhu, protože jste věděli, že ta různorodost bude základem vašeho vlastního, bezmezného proudu tvořivosti. A věděli jste, že jakmile ve vás zazáří malá jiskřička touhy, pak zdroj, kterým jste, se bude na tu jiskřičku nově se rozpínající myšlenky nedílně soustřeďovat a ta se pak zaleskne v budoucnosti a bude vás k sobě volat na vzrušující projížďku.

Věděli jste, že tvoření je bez konce, že nebudete nikdy hotovi a že nemůžete udělat chybu... jelikož to není nikdy hotové, tak je možnost věčného upravování. A především jste si byli jisti, že zdroj, který je ve vás, zdroj, ze kterého jste vzešli, zdroj, který vás zve kupředu a nespouští z vás oči - zdroj veškeré existence - vás bezpodmínečně miluje. Nyní a navěky.

Jste obklopeni nekonečnou láskou.

A b r a h a m

O autorech

Esther a Jerry Hicksovi byli tak fascinováni užitečností překladů od bytostí, které si říkají Abraham, že se v roce 1986 začali dělit o Abrahamova přímá a jasná vysvětlení nejprve s hrstkou kolegů.

Když se sami přesvědčili o praktických odpovědích na otázky týkající se financí, fyzického těla a mezilidských vztahů, tak se Esther a Jerry rozhodli zpřístupnit Abrahamova učení ještě širšímu, neustále se rozrůstajícímu okruhu lidí hledajících způsob, jak žít lepší, plnější život.

Esther a Jerry používají jejich konferenční středisko v texaském San Antoniu jako základnu a od roku 1989 navštěvují ročně zhruba 50 měst, ve kterých představují seminář „Umění dovolit“ účastníkům se zájmem o progresivní myšlení.

Abrahamova filozofie blahobytu se rychle roznesla po světě a je dnes zahrnuta v práci mnohých myslitelů a učitelů. Abrahamovy myšlenky jsou dnes součástí nejprodávanějších knih, skript a lekcí, ale nejdůležitější formou rozšiřování tohoto učení zůstává vzájemné předávání osobních poznatků mezi jednotlivci, kteří poznali přínos a hodnotu této formy praktické duchovnosti z vlastní zkušenosti.

Abraham, skupina vysoce vyvinutých, nefyzických učitelů, nabízí náhled z jejich obsáhlé perspektivy prostřednictvím Esther. Promlouvají k nám prostřednictvím řady milujících, svolných, brilantních a snadno pochopitelných esejů ve formě rozumitelného psaného či mluveného slova a vedou nás k povznesení, zplnomocnění a k napojení se na vnitřní bytost, vlastní já.

Hicksovi vydali přes 700 knih, audiokazet a videokazet, kompaktních disků a DVD. Můžete se s nimi spojit prostřednictvím jejich webové stránky www.abraham-hicks.com nebo jim napsat na adresu: Abraham-Hicks Publications, P. O. Box 690070, San Antonio, Texas 78269, USA.